

KALPTE YAŞAMAK

Kalbin kutsal boşluklarına giriş

DRUNVALO MELCHIZEDEK

Telif Hakkı © 2003 Drunvalo Melchizedek 2006 MİA Basım Yayın ve Tanıtım Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.

Bu kitabın tüm yayın hakları Türkiye'de MİA Yayınları'na aittir.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Eserin Orijinal ismi

"LIVING IN THE HEART"

olup eser birebir olarak çevrilmiştir.

Editör: PanthaNirvano Türkçeye Çeviren: Sibel Malkoç - Gülgün Selçuk

Bu kitap

Ajans Plaza Tanıtım ve İletişim Hizmetleri

www.ajansplaza.com -

tarafından hazırlanmış

ve

Kitap Matbaası'nda basılmıştır

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/21

Topkapı-İstanbul

Tel: 0.212.501 46 36

MİA Basım Yayın ve Tanıtım Hizmetleri Tic. Ltd. Şti.

Nispetiye Mah. Yıldız Çiçeği Sk. No: 27

Etiler / İSTANBUL

Tel: 0.212.287 99 98 Fax: 0.212.287 38 15 e-posta: info@owo.com.tr

Sevgilime, eşim Claudette'e

Eşimle ilk tanıştığım zaman, dört bin senelik kalpten anlayış geleneğini taşıdığını anlamıştım. Öğretmenleri, Catherine Shainberg ve Kolette of Jerusalem, onu Kalbin İmajları konusunda eğitmişlerdi.

Kolette'in kökleri, Mer-Ka-Ba (İbranice'de Merkavah) üzerine çalışan Dünya'daki ilk insanlara kadar uzanır. Mer-Ka-Ba'yı öğreten bu kabilenin erkekleri, kendi halklarının boyutlararası deneyime hazır olmadıklarını anladılar ve bu durum, başka dünyalarla doğrudan bağlantı kurdukları zaman onları duygusal olarak son derece etkiledi. Bu sorunu çözmek üzere kabilenin kadınları, halklarını başka dünyalara hazırlamak amacıyla, Kalbin İmajları adını verdikleri, dışisel gizemine dayanan bir sistem geliştirdiler.

Eşim bu imajlarla beni ilk tanıştırdığında, bunların ne oldukları ya da nasıl çalıştıkları konusunda hiçbir açıklama bulamadım. Tek bildiğim işe yaradıklarıydı.

Claudette'in çalışmalarını sekiz sene kadar incelemem, sonunda bu kitabın oluşması için araştırma yapmama yol açtı. Onun etkisi olmadan da zihnimdeki sorulara cevap arıyor olacağımdan eminim. Böylece onun Kalp İmajları, benim sizlerle paylaşmak üzere olduğum deneyimleri yaşamama yol açtığı için, kendisine minnet borçluyum. Claudette, seni seviyorum ve kalbimin derinliklerinden sana teşekkür ediyorum.

—Drunvalo

Önsöz

1971'den beri, Mer-Ka-Ba adı verilen insan ışık bedeni ve meditasyon üzerine yoğun olarak çalışmaktayım ve varlığımın yetişkin döneminin büyük bir kısmı bu kadim geleneğin içinde geçti. Bu bana her zaman çok etkileyici gelmiş ve kafamdaki bir sürü soruya cevap sağlamıştır. İçsel rehberliğim bana ışık bedeni keşfimle neticelenen kutsal geometriyi bulmayı öğretmiştir ve kutsal geometrinin kendisi evrenin tüm bilgisini ve gizemlerini açıklayan bir bütündür. Gerçekten de müthüştür.

Işık alanlarında geçirilen birçok yıllık deneyimden sonra, daha fazla bir şeylerin olduğunu yavaş yavaş anlamaya başladım, ancak uzun bir süre bunu ifade edemedim. Tanrı, her zaman kendisini olağandışı ve çoğunlukla da örtülü olarak ortaya koyar. İçimdeki boşlukların dünyasında bir yerlerde, Mer-Ka-Ba'nın ötesine geçen, muazzam ruhsal değeri olan ezoterik bir mücevher giderek hayatıma girdi. Hangi nedenle? Sadece kullanılmak üzere olduğunu varsayabilirim.

Bu nedenle, bu sözler benim size hediyemdir, çünkü gerçekte sizin kim olduğunuzu biliyorum ve Dünya'nın Güneş'i sevdiği gibi sizleri seviyorum. Size ve bu bilgiyi bilgece kullanacağınıza inanıyorum. Bu bilgileri yanlış kullanabileceğinizle ilgili bir endişe taşımıyorum, çünkü bu bilgi yanlış kullanılmaz. Drunvalo Melchizedek

*Eğer biri size sorarsa,
"Parçalanamaz olanın güçlendirilmiş şehrinde,
bedenimizde, bir nilüfer vardır
ve bu nilüferin içindeki minik bir alan:
ne içerir ki kişi
onu tanımak ister?"*

*Şöyle cevap vermelisiniz:
"Bu alan umman kadar büyük olmasına rağmen
Kalbin içindeki minik alanda:
gök ve dünya bulunur,
ateş ve hava, güneş ve ay,
şimşek ve takım yıldızlar,
size ait olan her şey burada
ve ait olmayanlar da,
hepsi o minik alanda toplanmıştır
kalbinizin içinde."*

Chandogya Upanishad 8.1.2-3

Bu kitabın tamamlandığının ertesi günü Ron LaPlace tarafından verilmiştir.

—Drunvalo

İÇİNDEKİLER

<i>Giriş</i>	11
BÖLÜM 1	
Zihin İle Başlamak.....	15
BÖLÜM 2	
Karanlıkta Görmek.....	35
BÖLÜM 3	
Yerli Kabilelerden Öğrenmek.....	51
BÖLÜM 4	
Kalbin Kutsal Alanı.....	73
BÖLÜM 5	
Cennet ve Dünya Birliği.....	91
BÖLÜM 6	
Zihinden Çıkmak ve Kalbe Girmek.....	99
BÖLÜM 7	
Kalbin Kutsal Alanı Meditasyonu.....	111
BÖLÜM 8	
Mer-Ka-Ba ve Kalbin Kutsal Alanı.....	119
BÖLÜM 9	
Zihin İle Bağlantılı Olarak Kalpten Bilinçli.....	127
Beraber Yaratma	

Giriş

Çok uzun zaman önce biz insanlar oldukça farklıydık. Bugünün modern dünyasında sadece birkaç kişinin yeni anlamaya başladığı bir şekilde deneyimler yaşar ve iletişim kurardık. Beyinle hiçbir ilgisi olmayan, insan kalbinin kutsal bir bölgesinden kaynaklanan bir iletişim ve hissetme formu kullanırdık.

Avustralya'da, Aborijinler hala kendilerinin rüya zamanı dedikleri kadim bir hayat ağı ile birbirlerine bağlı olduklarına inanırlar. Bu kolektif rüya ya da bilinç durumunda, kalplerinde var olmaya devam ederler ve bugünün Batılı zihnin-de neredeyse tamamen kaybolmuş bir dünyada yaşar ve nefes alırlar. Yakınlarında, Yeni Zelanda'da, Maori'ler uzayın enginliğini aşarak "meditasyonlarında" Bileşik Devletleri görebilirler. Bu şekilde, Hopi'lerle iletişim kurarak birbirlerinin kehanetleri üzerine konuşmak üzere toplantı düzenlerler. Tek bir "teknolojik" iletişim olmadan bütün ayarlamalar yapılır. Hawaii'de Kahuna'lar halklarını besleyebilmek için balıkların nerede yüzdüğünü Dünya Ana ile konuşarak öğrenirler. Mavi gökyüzünde uçan bembeyaz bulutlar aşağıda kaynaşan balıklara işaret eden bir insan eli şeklini alır. Kolombiya'da, Sierra Nevada Dağları'nın derinliklerindeki vadilerde, kelimeleri olmayan dili bilen bir yerel kabile yaşar. Bu dil kalplerindeki kutsal yerden gelmektedir.

Bir hatırlayabilseydik! İncil, Babil'den önce, Dünya'daki tüm insanların bildiği tek bir dil olduğunu söyler. Ancak, daha sonraları aramızda engeller yaratan, bizi birbirimizden uzak, kendi küçük içe dönük dünyamızda tutan yüzlerce dile parçalandık.

Yanlış anlamadan doğan güvensizlik bizim irademiz dışındaki kaderimizdi; böylece birbirimizden ayrı kalmaya mahkum olmuştuk. Birbirimizle konuşamıyorduk. Bu en soğuk ayrılık türüydü. Aynı Kozmik Kaynak'tan doğmuş olmalarına rağmen, erkek ve kız kardeşler duygu ve düşüncelerini ifade edemiyorlardı ve kısa bir süre sonra düşman oldular. Asırlar birbiri üzerine yığıldıkça, ortak rüyayı dene-yimlemek üzere kalbe girmenin kadim yolu insanların yalnızlığında kayboldu.

Bu bir hatırlama kitabıdır. Bu yer, her zaman kalbiniz-deydi ve hala da oradadır. Yaradılıştan önce de vardı, en son yıldız parlak ışığını yansıtan kadar da var olacaktır. Geceleri rüyalarınıza girdiğinizde, zihninizi geride bırakır ve kalbinizin kutsal yerine girersiniz. Ancak, hatırlıyor musunuz? Ya da sadece rüyayı mı hatırlıyorsunuz?

Hafızalarımızdan silinmekte olan bu "şey"i size neden anlatıyorum? Bilim ve mantığın en büyük din olduğu dünyamızda bu yeri tekrar bulmanın ne faydası var? Bu dünyada duygu ve hislerin ikinci sınıf vatandaş kabul edildiğini bilmiyor muyum?

Tabii ki biliyorum. Ancak öğretmenlerim sizin gerçekte kim olduğunuzu hatırlatmamı istediler. Sadece bir insan olmaktan daha fazlasınız, çok daha fazla. Çünkü, kalbinizde bir yer, kutsal bir yer vardır ve bilinçli yaratımınızla tüm dünya yeniden yapılabilir. İç huzuru arıyorsanız ve yuvaya dönmek istiyorsanız, o zaman sizi kendi kalbinizin güzelliğine davet ediyorum. İzninizle, bana gösterilenleri sizlere göstereceğim. Sizin ve Tanrı'nın bir olduğu yere, kalbinize giden yolu tarif edeceğim.

Bu sizin kararınız. Ancak sizi uyarmalıyım: Bu deneyim büyük sorumluluk gerektirir. Hayat, bir ruhun yüksek dünyalara doğduğunu bilir ve sizi, daha önce yaşamış büyük ustaları nasıl kullandıysa o şekilde kullanır. Bu kitabı okuyup meditasyonu yaptığınızda, hayatınızda hiçbir şeyin değişmesini beklemeyin, ruhsal olarak uyuklarken yakanabilirsiniz.

"Büyük Karanlığın Işığına" girdikten sonra hayatınız değişerek yavaş yavaş kim olduğunuzu hatırlayacaksınız ve hayatınız insanlığa hizmet edecek.

Kitabın son iki bölümünde, bir sürpriz ve büyük bir umut ışığı var. Bedeni kuşatan insan ışık bedeni, Mer-Ka-Ba (İlk iki kitabımda, Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı I ve 2'de bunu yazmıştım) 55-60 feet çapındadır ve kalbin kutsal yeriyle bağlantılıdır. Mer-Ka-Ba meditasyonunu yapıyorsanız, bu kitaptaki bilgilerin yüksek dünyalara giden yolculuğunuzda çok önemli olduğunu göreceksiniz. Sadece kalbin kutsal yeriyle ilgileniyorsanız, bu kelimeler hayatınızı kutsasın ve gerçek doğanızı hatırlamada size yardımcı olsun. Son bir açıklama. Bu kitap, deneyimin özünün bütünlüğünü korumak ve anlamı aktarmak için mümkün olan en az kelime ile yazılmıştır. Resimler kasıtlı olarak basit yapılmıştır. Zihinden değil kalpten yazılmıştır.

BÖLÜM 1

Zihin İle Başlamak

Teknoloji ile Havanın Temizlenmesi

İnsan Işık Bedeni ile Havanın Temizlenmesi

Kalpdeki İç Dünya ile Tanışmak

Hikayeme başlamak için hayatımda rastlantı gibi duran bir noktadan başlamayı seçtim; kutsal geometrinin yüksek dünyalarında meditasyonda ya da Mer-Ka-Ba meditasyonunda olduğum zamanda değil, günlük basit sahnelerden birinde, çevreyi şifalandırmasında Dünya'ya yardım etmek için zihin teknolojisini kullanma kararı aldım. Hepimizin bu sorumluluğu taşıdığını biliyorum ve eğer bazı toplumsal konuşmalarında anlattığım gibi yapacaksam, bunu yaşamak zorundaydım. Böylece kendimi, sevgili Dün-ya'mızın çevre koşullarını şifalandırmak için kişisel olarak nasıl yardım edebileceğimle ilgili yoluma çıkabilecek tüm olasılıklara açtım.

Ancak, size bu hikayeyi anlatmaktaki amacım, çevrenin kendisinin temizlenmesi konusunun anlaşılması değildir. R-2 adı verilen çevresel bir makine ile deney yapılırken bana neler olduğunu; hayatımın nasıl değiştiğini ve bunun ruhumun hayatı nasıl yeni ve farklı şekilde deneyimlemeye açtığını anlatmak istiyorum. O zamanlar, bu teknolojik deneylerin beni zihnimin ötesine geçirerek bilincimin bilinmeyen bölümlerine ve kalbimdeki gizli yerin derinliklerine götüreceğini bilmiyordum.

Teknoloji ile Havayı Temizlemek

Hikaye Mayıs 1996'da, eski bir arkadaşımın beni arayarak kendisinin de dahil olduğu Denver, Colorado'da hava kirliliği temizleme projesine yardımcı olmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi sormasıyla başlar. Onun böyle yapmamı isteyeceğine inandığım için adını saklı tutacağım ve ona sadece Jon diyeceğim. Bu adam hayatın tüm yönlerini ve fiziksel hayatı küçük fakat gelişmiş ev laboratuvarında inceleyen bir bilim adamıydı. Onun IQ'sunun ölçülebileceğinden bile şüpheliyim, ke-sinlikle bir dahiydi. Mikrodalga emisyonunu kullanarak gerçeği "görmek" için yeni bir yol bulmuştu ve bu ona yaşlı dünyamızda aradığımız cevapları bulmak konusunda büyük bir avantaj sağlamıştı. Kendi devletimiz bile, onun çalışmalarını bilmesine rağmen, yakın zamana kadar bunları tekrarlayamamıştır.

Jon, kendisinin ve iş arkadaşlarının -arkadaşlarından biri Slim Spurling ve inanılmaz bobinleri idi-gezegenin bazı çevre problemlerini şifalandırabilecek bir şey bulduklarını ve bunun ne olduğunu benim görmemi

istediklerini söyledi Denver'den birkaç mil uzaklıktaki Boulder, Colorado'da yaşamış olduğumdan buna zorlukla inanabiliyordum; Boulder o zamanlarda, 70'lerin sonlarında Amerika'da hava kalitesi en kötü yerd, Los Angeles'dan bile daha kötüydü. Bu, benim Boulder'i terk etme nedenlerim içinde ilk sırayı alıyordu. Önce Jon'un abarttığını düşündüm, ancak onun ze-ka ve dehasını bildiğim için her şeyin mümkün olabileceğini de biliyordum. Neden olmasın, diye düşündüm. Zaten bir süre uzaklaşmayı düşünüyordum ve bu durum gözüme çok enteresan göründü.

Açık bir fikirle, beklentisiz olarak gitmeye karar verdim, Söyledikleri doğru olmasaydı bile, bu seyahat beni her zaman canlandıran karlı Rocky dağlarına yaklaştıracaktı.

Bir hafta sonra Denver'e, hayatımda çok nadir gördüğüm tertemiz bir havada uçaktan indim. Atmosfer yokmuş gibi görünüyordu. Uzaklarda, yirmi mil ötedeki dağların üs-tündeki ağaçları görebiliyordum. Orada öylece kaybolmuş bir turist gibi kalakaldım ve burada yaşadığım beş yıl boyunca hiç görmediğim temizlikteki havaya aval aval baktım. İlgimin arttığını söylemek, çok hafif bir ifade olurdu, merakım körüklenmişti. Jon bunu gerçekten yapmış olabilir miydi?

Son derece yumuşak ve sakin görünüşlü şoförü ile bir havaalanı taksisi yanaştı. Sanki onun eski bir arkadaşımı-şım gibi öne oturmam için işaret etti ve birkaç dakika içinde, daha önce hiç görmediğim, ama müthiş hikayelerini duyduğum Slim Spurling'in ev ve araştırma labaratuvarına doğru sessizce ilerlemeye başladık.

Taksi şoförünün gözlerinin içine baktığımı ve bir taksi şoförü için alışıldık olmadığı kadar stressiz göründüğünü hatırlıyorum. Ona işini sevip sevmediğini sordum. Yoldan gözlerini ayırmadan, işini çok sevdiğini söyledi. Ona göre, insanlar bütün dünyayı gezen ve kendi deneyimlerini ona anlatan açık kitaplar gibiydi.

Bu sırada bana neden Denver'e geldiğimi sordu. Ben de ona dünyanın hava kirliliği problemine çözüm bulmak için geldiğimi söyledim. Bana bir çocuk masumiyeti ile bakarak, "Şimdi hepsi bitti. Bak, hiç hava kirliliği yok" dedi. Ona havanın inanılmaz derecede temiz olduğunu görebildiğimi söyledim. "Bundan daha da fazlası" dedi. "Tanıdığım herkes kendini çok iyi hissediyor! Neler olduğunu biliyor musun?" Bu soruya verilecek bir cevabım yoktu ve çok geçmeden Colorado School of Mines in Golden ile sona eren uzun sokak boyunca uzanan eski iki katlı apartmanlar serisinden geçtik. Burada, R-2 adı verilen, hava kirliliğini azaltma cihazının deneysel bilgilerini derleyen araştırmacılardan Slim Spurling ile tanışmak üzere bulunuyordum. Bu mucizevi bir buluştu, bir şekilde tam şimşek çakmak üzereyken yağmur bulutunun dalga formunu yakalıyor, otuz beş millik alana yolluyor, hidrokarbonları kırma uğratarak zararsız moleküller olan oksijen ve su buharı haline getiriyordu. Bu gerçekten doğru muydu? Slim'in sokağında nefes alınca kesinlikle böyle olduğu hissediliyordu.

Kapıyı vurdum ve Slim'in içeri girmem için seslendiğini duyunca dediğini yaptım. Evi kesinlikle bir laboratuardı, yaşanacak, yemek yenecek ve uyunacak bir yer değildi. Kısa sürede onun yaşam alanının üst katta, araştırma dünyasın-dan ayrı bir yerde olduğu anlaşıldı.

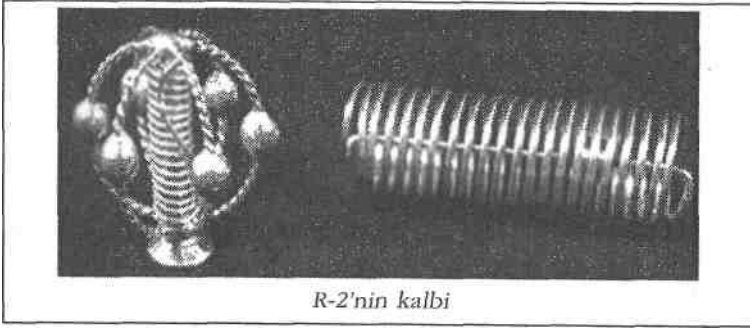
Yerde çeşitli ebatlarda tuhaf bakır folyolar ve ne olduk-larını sadece Tanrı ve Slim'in bildiği başka şeyler vardı. Uzun, beyaz sakalıyla Merlin ile kayıp ineğini arayan yaşlı bir kovboy karışımı gibi görünen bu adama göre, bu "eski folyolar" gerçekten Denver'in hava kirliliğini temizlemek için bir şeyler yapıyordu.

İlk gün Jon yoktu, ama onun yardımcı mucidi Slim ile cihazları test eden diğer iki araştırmacı vardı. İki araştırmacının gitmesiyle Slim'le yalnız kaldım ve bir dahi olduğu hemen anlaşılan bu adamı tanımaya başladım. Birkaç gün, benimle paylaşmayı düşündükleri şeyleri öğrenerek, Slim ve meslektaşları ile beraber kaldım.

Her ne kadar bundan çok daha fazlası varsa da, işte bir R-2'nin nasıl çalıştığı hakkında tahmini bir yaklaşım: bir

yağmur bulutunun yaydığı dalga formu, tam şimşek çaka-cakken özel bir makine ile kopyalanarak çoğaltılıyor (bu R-2 değil). Daha sonra bu, R-2 içindeki bir bilgisayar cipine yerleştiriliyor ve uyumlayıcı adı verilen gömülü folyolar aracılığı ile kendi hoparlör sisteminden atmosfere yollanıyor. Dalga formu sonrtorodial bir alan şeklinde (elma biçimi) belli bir mesafeden yer çekimi dalgalarına hava kirliliğini temizlenmesi için etki ederek büyüyor ve genişliyor. R-2'nin bir tetrahedron meydana getiren, metal çubukların uçlarına bağlı dört kadranı var. Bu kadranslar toroidal alanı ayarlamak için çevrilebiliyor ve böylece torodial alan "canlı" hale geliyor.

Hem Jon hem de Slim, torodial enerji alanlarının "canlı" olduğunu düşünüyorlar (doğa ile nasıl etkileşimde olduğuna şahit olduktan sonra ben de). O zamanlar, bunların ço-ğu benim için yeni olduğundan zihnimi açık tutmaya devam ettim.

İlk olarak R-2'yi cihazın üzerindeki dört kadranı üçüncü gözümdeki bir his ile çevirip nasıl ayar yapılacağını öğrendim. Gerçekten, çok kolaydı; psişik alanlarda çok fazla deneyimim olduğundan, bunu yapmak bana tamamen doğal geldi. (Daha sonra, bunu doğru yapabilenlerin çok az sayıda olduğunu, ancak hassas kişilerin eğitilebileceğini anladım.)

Jon ve Slim'in benim becerimi test etmeye hazır olduğumu hissettikleri güne kadar eğitimime devam ettim. Doğada R-2 ayarlaması yapacaktım ve Denver'in "ayardan çıkmış" ufak bir alanını tekrar dengeli haline getirecektim. (Bir R-2'nin ayarı bozulduğunda, üzerinde çalışılan alan ilk kirlilik durumuna hızla, genellikle iki haftada geri dönüyordu.) Bu noktada, Denver'in herhangi bir bölgesinin kirliliğe olabileceğine inanmıyordum, ancak ikisi de bunun doğru olduğunu söylediler.

Denver'in güney doğusuna doğru yaklaşık yirmi mil yol aldık -bu benim aşına olmadığım bir bölgeydi- şehrin en uç dış noktasına kadar geldik, arabayı yolun kenarına bıraktık ve tepeye tırmanmaya başladık. Tırmandıkça, tepede ufak bir orman belirdi.

Tepeye ulaştıktan sonra aşağı baktığımda, diğer taraftaki geniş vadide gördüklerimi asla unutamam. Tüm vadi birkaç mil boyunca kırmızımsı kahve kirlilik bulutlarıyla kaplıydı. Küçük bir kavak ağacının altına, tesadüfen oradan geçenlerin göremeyeceği bir şekilde yerleştirilmiş bir R-2 ünitesi, sessizce yağmur bulutu melodisini söyleyerek çalışıyordu. Sorun, ayarlarının bozulmasıydı.

Jon ve Slim R-2'nin önüne oturmamı söylediler, dersimi öğrenip öğrenmediğimi kontrol edeceklerdi. Yoğun dikkat ve çocuksu bir merakla ünitenin önüne oturdum, bacaklarımı kavuşturdum, gözlerimi kapattım ve üniteyi neyin ayar edeceğini hissederek meditasyona başladım.

Tam kadrانları çevirmeye başladığımda Jon beni durdurdu, "gözlerini açık tut ve kirlilik bulutunu seyret" dedi. Böyle eğitilmemiştım, ancak itaat ettim, bulutları seyrederek bir kez daha kadrانları ayarlamaya başladım. Jon tekrar beni durdurdu ve "aynı zamanda kuşları da dinle" dedi.

Ona dönerek "Ne?" dedim. Eğitim boyunca hiç kimse bana kuşlardan bahsetmemişti.

Tekrar etti, "Sadece kuşları dinle, anlayacaksın".

Ne konuştuğu ile ilgili en ufak bir fikrim yoktu, ancak yi-ne de yapmaya başladım. İlk kadrانı çevirdiğimde, etrafımdaki millerce alanın değiştiğini hissettim, ancak görünür dünyada hiçbir şey olmadı. Dördüncü kadrانı da ayarladığımda iki şey aynı anda oldu ve her ikisi de beni şaşırttı ve şoke etti. Kırmızımsı kahve kirlilik bulutları, geride temiz ve açık bir atmosfer bırakarak derhal kayboldu. Bu tam bir mucize gibiydi, bulutların kaybolması ile aynı anda, yüz kadar kuş çılgınca etrafımda cıvıdayıp ötmeye başladılar. Onların orada olduklarını fark etmemiştim bile! Bu iki olay psişik olarak üzerimde önemli bir etki bıraktı. R-2'nin gücünü görmüş ve hissetmiş, bu yeni bilimin gerçek olduğunu anlamıştım, doğrudan deneyimleyerek daha fazlasını öğrenmeliydim.

Bu esnada, özellikle 1995'de ve 1996 yılının başlarında, Denver 'de R-2 çalışırken hava son derecede temiz hale gel-di, ancak kendileriyle hiç ilgisi olmamasına rağmen şehrin EPA'sı bu olayı kendisine mal etti ve aldıkları tedbirler nedeniyle Denver'in havasının temizlendiğini söyledi.

Ancak, ben R-2'nin anında Denver'in geniş alanlarını değiştirdiğini gözlerimle gördüm ve böylece Denver EPA'sının kendileriyle hiçbir ilgisi olmayan bir konuyu kendisine mal ettiğini anladım.

Dahası, Jon ve Slim Colorado, Fort Collins'de bağımsız bir laboratuara R-2'yi test ettirdiler ve R-2'nin, iddia ettikleri şeyi yaptığını hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde doğruluğunu kanıtladı. Araştırmacılar cihazı bir süre çalışır durumda bıraktılar ve daha sonra kapattılar. R-2'nin çalışırken kirliliğin düştüğünü ve kapatıldığında arttığını bilimsel olarak kaydettiler. Bu testi, hatırladığım kadarıyla yaklaşık üç ay boyunca defalarca tekrarladılar. Aynı zamanda, USA Hava Kuvvetleri, Kirkland Hava Kuvvetleri üssü bu deneyi olduğu gibi, az sonra bahsedecek olduğum ve benim Pho-enix 'de başlattığım deneyi de izlemekteydi ve kendimizi ve aletlerimizi bilimsel inceleme için teslim etmemizi istedi. Kabul ettik ve bu testler R-2'nin

kesin olarak hava kirliliğini temizlediğini ispatladı.

Laboratuara geri döndüğümüzde, Jon ve Slim beni oturttu ve Arizona'ya götürerek üzerinde deney yapabileceğim kendime ait bir R-2 sahibi olmamı önerdiler. İtiraf etmeliyim ki, kendimi uzun zamandır beklediği oyuncağın verildiği bir çocuk gibi hissettim. Eve dönüp, kendi kendime bu inanılmaz aleti keşfetmeye başlamayı sabırla bekledim.

30 Mayıs 1996'da, Arizona Republic, Pnoenix'deki korkunç hava kirliliğini manşetten yayınlandığında, ben eve dönmüştüm. Arizona valisi Fife Symington, Phoenix'de hava kirliliğinin "ciddi" boyutlara ulaştığını söylüyordu. Birkaç günde bir uyanlar yayınlanıyor ve durum her gün kötüye gidiyordu.

Vali Symington, avukat Roger Ferland 'in başında bulunduğu "Ozon Stratejileri Görev Gücü" nı kurmuştu. Kirlilik sorununa çözüm bulunması için, Mr. Ferland, Arizona Republic'te "Her şeyi kastediyorum. Ne kadar radikal, tuhaf, katı ya da pahalı olursa olsun dikkate almayacağımız hiçbir şey yok. Her şeyi göz önünde bulunduracağız" şeklinde bir makale yayınladı.

Mr. Ferland, kesinlikle Phoenix'i temizlemeleri gerektiğini hava kirliliğinin yol açacağı sağlık problemlerinin yanı sıra turizme ve hemen hemen tüm iş kollarına zarar vereceğini söyledi.

Böylece, Mr. Ferland'a Phoenix'de R-2 kurmak için yardım etmesini istediğimi bildiren bir mektup yazdım. ABD Hava Kuvvetleri ve bağımsız bir laboratuardan, bunun çalıştığına dair bilimsel kanıtlarımız olduğu ve finansal yardım beklemediğimiz için bizi dinleyeceklerini varsaydım. Hatalıydım. Bu mektupta sadece Phoenix şehrinin ne yapabile-

ceğimizi göstermemiz için bize bir şans vermesini istemiştik. Tüm masrafları biz karşılayacaktık ve onların tek yapacağı bizim varlığımızı kabul etmeleri ve izlemektir.

Joe Gibbs adında bir adamdan, bizim R-2 cihazımızla il-gilenmediklerini ve hiçbir şekilde yardımcı olamayacaklarını bildiren bir telefon aldım. Aldığım cevaba ne kadar şaşır-dığımı anlayabilirsiniz. Daha sonra, bu gazete makalesinin sadece şov amaçlı olduğunu, Phoenix'deki hava kirliliğini gerçekten temizlemeye niyetleri olmadığını anladım. Her aşamada beni geri çevirdiler.

Neyse ki hiç kimse benim araştırma yapmamı durduramadı. Çünkü R-2 sadece dokuz voltluk bir pil ile çalışır ve milivoltlar kullanır; federal kanunlar bir voltdan az bir şeyin yönetmelik dışı olduğunu söyler.

Böylece 4 Mayıs 1996'da, Scottsdale'in kuzey ucundaki Cave Creek'de ilk R-2 yi kendi başıma çalıştırdım.

Hava öy-lesine kirli ve kuruydu ki o gün nefes almak bile zordu. Ay-lardır yağmur yağmadığından bazı kaktüsler ölüyordu. İlk üç gün hiç bir şey olmadı. Dördüncü günde, evimin üzerinde küçük siyah bir yağmur bulutu belirdi. Arizona'nın tüm güneyinde benim evimin ve küçük R-2 ünitesinin üzerindeki hariç, tek bir bulut yoktu. Sonra, bulut genişlemeye ve büyümeye başladı.

Onuncu günde, küçük bulutun çapı on beş mil kadar olmuştu, çok uzun zamandan beri ilk kez yağmur yağmaya başladı ve şimşekler çaktı. Hem de nasıl şimşekler, hayatım boyunca böylesini ya bir ya da iki kere görmüşümdür. Gökte her tarafta çakan şimşeklerle fırtına saatlerce devam etti. Havada ozon kokusu vardı.

Ve gök yavaş yavaş şiddetli yağmur sularıyla açıldı. O andan sonra, neredeyse hemen hemen her gün, gökteki hava kirliliğini temizleyen, nehir ve gölleri taze su ile dolduran yağmur yağmaya devam etti.

1 Eylül 1996'ya kadar, R-2 tarafından yaratılan dalga formu alanı belirlenmişti ve o günden itibaren artık hava kirliliği alarmı verilmedi. ABD Hava Kuvvetleri ne olacağını görmek için bize R-2'yi kapatmamızı söyleyene kadar tek bir alarm yoktu.

12 Mayıs 1998'de makineyi kapattık ve 1996'da yapılan ilk alarmdan beri, ayın sonuna kadar hava kirliliği geri dönmüştü. Bu test sırasında (aslında Mart 1997'de Phoenix şehrine ikinci R-2'yi yerleştirmiştik ve o zaman neticeler görülmeye başlamıştı), Phoenix şehrindeki hidrokarbon ölçümleri, hemen hemen her zaman tekli basamaklarda kaldı. Bazen, Phonenix şehir merkezinde hidrokarbon sıfır olarak ölçüldü. Kesinlikle hiçbir şey yoktu, hiçbir hidrokarbon kirliliği yoktu. Ne yazık ki, R-2 ozon kirliliğine neden olan nitratları durduramadı, sadece hidrokarbonlar konusunda etkili oldu. Bunlar tamamen topluma açık raporlardır.

Bu testin sonunda, R-2'nin kesinlikle başarılı olduğunu biliyordum, ancak eylemlerimi izleyen Hava Kuvvetleri işe dahil oldu ve operasyonu durdurmamı istedi. Ne olacağını görmek istiyorlardı, aynı zamanda ABD EPA'sının, bana asla yaptığım şeye izin vermeyeceği ile ilgili beni uyardılar ve bana ABD dışına çıkmamı önerdiler. Böylece, ABD Hava Kuvvetlerinin isteği üzerine, yabancı topraklarda deneyler yapmaya başladım.

Mayıs 1996'dan 1998'e kadar R-2 ile çalıştım ve Phoenix şehrinin kabul etmediği şaşırtıcı sonuçlar elde ettim. Sonunda, Phoenix Belediye Başkanı'na bir mektup daha gönderdim.

7 Mayıs 1988

Phoenix Belediye Başkanı Skip Rimsza dikkatine

200 W.Washington

Phoenix, Arizona 85003

Sayın Belediye Başkanı Rimsza:

1996 Mayıs'ında Arizona Phoenix'deki hava kirliliğinin ne kadar kötü olduğunu anlatan ve bu sorunun Phoenix'in geleceğini nasıl tehlikeye attığı ile ilgili bir makale yayınlandı. Maka-le, Vali Fife Symington'un, Ferland başkanlığında, Ozon Stratejileri Görev Gücünü kurduğunu söylüyordu. Bu makale ekte sunulmuştur. Ferland, kirlilik sorununa işaret ederek "Her şeyi kastediyorum. Ne kadar tuhaf, katı ya da pahalı olursa olsun, değerlendirmeyeceğimiz hiçbir şey yoktur. Her şeyi göz önünde bulunduracağız" demiştir.

Bu noktada ben, Ozon stratejileri Görev Gücünden Joe Gibbs ile 1995'lerde bizim Denver, Colorado'da kullanmış olduğumuz hava kirliliği sistemi üzerine konuştum. Biz Denver'da bu sistemi kullandığımız dönemde, Denver kayıtlara geçmiş en temiz yılı yaşamıştı.

Gibbs bize, sistemimiz ile ilgilenmediklerini, ancak bir watt'-dan az enerji kullandığı için bizi testler yapmaktan alıkoacak hiçbir kanunun olmadığını söyledi. Gibbs'e bu testlerin masraflarının tamamen tarafımızca karşılanacağını söyledik. Kendisi yine hayır dedi. Hiç değilse yaptıklarımızı izlemesini istedik, reddetti. Gerçekten de, hiçbir şekilde yardımcı olmadı. Gibbs'den yukarıdaki makalede Ferland'ın bahsettiği şeylerden çok farklı bir tavır deneyimledim. Aylar sonra, cihazımızın çalıştığını ispat eden Fort Collins, Colorado'daki bağımsız bilimsel bir testi kendisine vermek istediğimizde ise çok meşguldü. Hatta bizimle çalışmış olan Hava Kuvvetleri, Gibbs'i arayarak konuşmak istedi, ama halen çok meşguldü.

4 Mayıs 1996'da Cave Creek'de 35 millik bir kapsama alanı olan minimal bir sistem kurduk. Sistemin çalışmaya başlaması üç gün, dengeli hale gelmesi ise üç ay alır. 1 Eylül 1996 itibarıyla tamamen çalışır durumdaydı. Phoenix gibi bir şehrin en azından, çalışan on üniteye ihtiyacı vardır, ancak bu kadarını ödeme imkanımız yoktu. Bir üniteyi çalıştırıyor olmak, sadece 25 beygir gücünde yepyeni bir araba sahibi olmak gibidir, yine de hiçbir şey olmamasından iyidir.

1 Eylül 1996 öncesinde Phoenix olağanüstü alarmdaydı ve EPA tarafından "ciddi" olarak değerlendiriliyordu. Ancak, 1 Eylül 1996'dan sonra bir tek alarm verilen gün olmadı. Hava kirliliği düzenli bir şekilde düşmekteydi. 1997 Mart'ında bir diğer ünite havaalanı yakınlarına kuruldu. Bu daha güçlü bir sistemdi ve Phoenix'i derinden etkiledi. New Meksico'daki Kirkland Hava Üssü, bir süredir bizim yaptıklarımızla ilgileniyordu. Bazı cihazlarımız üzerinde testler yaptılar, ne düşündükleri ile ilgileniyorsanız, 505-/—numaralı telefonda Lt. Col. Pam Burr'ü arayabilirsiniz. Bu mektubu yazmaktaki amacımız, 19 Mayıs 1998 itibarıyla sistemimizi sökme nedenimizle ilgili olarak sizi bilgilendirmektir. Bundan sonraki 90 ile 120 gün arasında, hava kirliliği 1996 Haziran'ındaki haline geri dönebilir. Phoenix şehrinin bu bilime şu ana kadarki yaklaşımı nedeniyle, bundan sonra iletişimin devam edeceğini beklememekteyiz. Ancak, şehrimizi hava kirliliğinden uzak tutma konusunda size yardımcı olabileceğimizi düşünüyorsanız, lütfen bizi arayın.

Caring for the Earth Dru Melchizedek Genel Müdür cc: Lt. Col. Pam Burr

Arizona Republic

QED Araştırma, İle

Gov. Jane Hull

Testlerin yapıldığı dönem süresince, tam olarak neyin olduğunu, R-2 alanı ile insan bilincinin birbiriyle nasıl etkileştiğini yavaş yavaş anlamaya başladım. R-2'nin fiziksel olarak, insan ışık bedeni ya da Mer-Ka-Ba'nın imajında yaratılmış olduğunu keşfettim. Bu nedenle, Mer-Ka-Ba meditasyonunu ve "yağmur bulutu"nun vibrasyonunu bilen bir insanın bu iki unsuru birleştirerek bir makine yardımı olmadan R-2'nin yaptıklarını sadece saf bilinç kullanarak tekrarlayabilmesi mümkündür.

Bil sonuca varana kadar bunun üzerine saatlerce düşündüm. Sonra bir gün kendimi Avustralya'da Mer-Ka-Ba öğretirken öğrencilerden birinin "Peki, eğer R-2 bir bölge üzerindeki atmosferi değiştirebiliyorsa, o zaman neden Mer-Ka-Ba bilen birisi bunu kendi kendine yapamıyor, sorusuna cevap verirken buldum. Ben de tam bunu düşünüyordum.

İnsan Işık Bedeni ile Havayı Temizlemek

Avustralya'nın Batı Sahillerinin kuzey bölgesinde kor-kunç bir kuraklık oldu. Tam zamanlamasını hatırlamıyorum, ancak 97 ya da 98 yıllarında olmuş olmalı. Her yerde orman yangınları, hiçbir azalma belirtisi olmadan devam ediyordu ve alevlerin ağırlaştırdığı dumanlar havada asılı kalmış gibiydi. Hava inanılmaz derecede kuruydu!

Böylece, bu öğrencim ve diğer bu olaya şahit olan üç kişi ile beraber Mer-ka-Ba meditasyonuna başladım ve kendi Mer- Ka-Ba' m aracılığı ile etrafımızı millerce çeviren atmos-fere yağmur bulutu sesinin dalga

formunu yollamaya başladım.

O gün öğleden sonra hiçbir şey olmadı, ancak ertesi sa-bah kaldığımız kulübenin çatısına çarpan yağmur sesiyle uyandık, gökyüzü sis ve yüksek bulutlarla doluydu. Havalara sıçradım ve bu ufacak evin etrafında şiddetle yağan yağmuru seyretmek için pencereye koştum. Kalbimdeki he-yecandan çocuk gibi hissediyordum.

Bunun işlediğini biliyordum, ancak diğer taraftan bu olay bir kez gerçekleşmişti ve sadece bir kere olmuş olma-sı basit bir rastlantı da olabilirdi. Yağmur üç gün oyunca devam etti ve Amerika'ya dönme zamanım geldiğinde hala durmamıştı. Eve döndükten sonra Avustralya'daki bir arkadaşım telefon etti ve iki hafta boyunca şiddetli yağmur yağdığını söyledi. Tüm orman yangınları durmuştu ve hükümet kuraklığın bittiğini açıklamıştı.

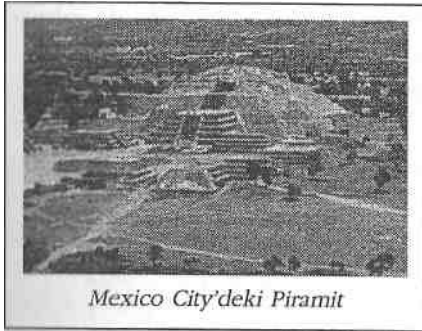
İyice ilgilim çekilmişti. Bu gerçekten doğru muydu? Sıradan bir insan meditasyon aracılığı ile iklimi değiştirebilir miydi? Birkaç ay sonra Mexico City'de bir gruba Mer-Ka-Ba meditasyonunu öğretirken, kendimi Avustralya'daki yağmur hikayesini anlatırken buldum. Dinleyicilerden biri "Bunu Avustralya'da yapabiliyorsan burada, Mexico City'de de yapar mısın? Havamız çok kirli ve zorlukla nefes alıyoruz" dedi.

Kabul etmeliydim ki tüm dünyayı gezdim, ancak bu şehir kadar havası kirli bir yer görmedim. İki bloktan daha ilerisindeki binaları göremiyordum. Aslında, gökyüzünü günün ortasında bile göremiyordum. Kahverengi bir kubbenin altında yaşıyor ve her nefes alışımında dizel bir kamyonun yanında duruyormuşum gibi hissediyordum. Bu kesinlikle çok iyi bir test olacaktı.

Kırkı aşkın şahidin katılımıyla şehrin merkezine, çok sayıda yolun yakınında yer alan eski bir piramide gittik. Tepeye, her yönden şehri görebileceğimiz bir yere tırmandık, ancak yoğun kirlilik nedeniyle sadece kısa bir mesafe gidebildik.

Bir daire halinde piramidin tepesinde yer alan geniş, düz, çimenlik bir alanda birbirimizin yüzlerini görebilecek şekilde oturduk. Yapmak üzere olduğum şeyi herkez biliyordu: doğal Mer-Ka-Ba alanımı anten gibi kullanarak, tıpkı tam göbekten şimşek yollarcasına, yağmur bulutunun dalga formunun sesinin vibrasyonunu dışarı gönderecektim. Diğerleri gibi saatimi kurdum ve meditasyona başladım.

Meditasyonumun on beşinci dakikasında başımın tam üzerinde, gökte mavi bir delik açıldı. Herkes yukarıya işaret etmeye başladı. Delik giderek büyümeye ve genişlemeye başladı.

Bir on beş dakika daha geçtikten sonra iki üç mil çapına varmıştı. Şehrin kirli havasının tepesinde, adeta birisi bıçakla hava kirliliğini kesip atmış gibi mükemmel yuvarlak bir daire oluştu. Kahverengi bulut "duvarı" etrafımızda tüm yönlerde var olmaya devam etmekle birlikte bizim bulunduğumuz yerde tam ortada hava açık ve tertemizdi. Başımızın üzerinde çok güzel pembe bir bulut belirdi, hava gül kokuyordu. Çok etkileyici duruyordu.

Kayıt ettiğimize göre, üç saat on beş dakika süresince duvar hiç hareket etmedi. Hükümet, orada neden bir delik oluştuğunu anlayabilmek için helikopter yolladı, ancak bunun ne olduğu hakkında ne düşündüklerini bilmiyorum. Bu sürenin sonunda, gruba meditasyonu bitireceğimi ve neler olacağını seyretmek istediğimi söyledim. Meditasyonu bitirir bitirmez kirlilik duvarı grubumuzun üstüne doğru hızla gelmeye başladı. On beş dakika içinde bize ulaşmıştı, Mexico City'nin korkunç leş kokulu egzoz dumanları bir kez daha bizi kuşatmıştı. Bir defa daha şehir manzarasını saklayan kirlilik kubbesinin içindeydik. Amerika'ya dönerken uçakta neler hissettiğimi hatırlıyorum. İnsan bilincinin tüm sorunlarımızın cevabı olduğuna hiç şüphem olmadığını biliyordum. Uzun süren yolculuğum boyunca heyecanımı zorla zapt ediyordum. Bundan sonra bu başarılı olayı iki defa İngiltere'de ve iki kere de Hollanda'da sergiledim. Her seferinde, elli civarında izleyicinin önünde mükemmel olarak çalıştı. İngiltere'deki ikinci uygulama hayatımı dramatik olarak değiştirdi.

Kalpdeki İç Dünya ile Tanışma

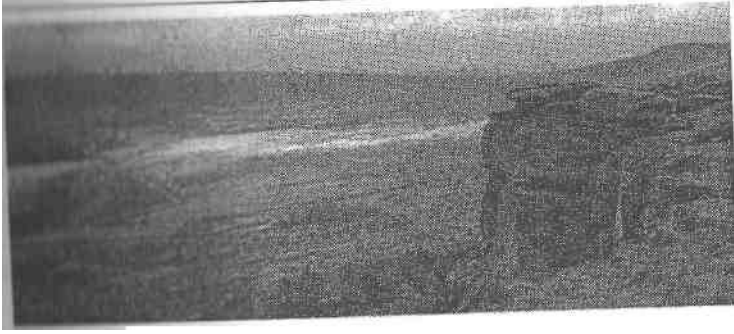
Tam olarak İngiltere'de nerede olduğumu hatırlamıyorum, ancak altı aydır güneşin parlamadığı bir gemi barına-ğındaydık. Tüm çevre her şeyi nemli ve ıslak yapan sonsuz sis ile ıslatılmış gibiydi. Elli beş kişiye Mer-Ka-Ba öğretiyordum ve dört günlük workshop'umuzun son gününde hava kirliliği için meditasyon yapmayı önerdim, ancak burada hava kirliliği yerine sis vardı. Benim içsel rehberim "Aldırma, meditasyonu yap ve neler olacağını gör" dedi.

İngiliz grubu sisin içinde dışarı çıkarıp meditasyon için ıslak, yeşil çimenlikte daire oluşturmaya ikna etmek çok kolay değildi, ama sonunda ikna oldular. Bana bir şekilde inanmalarına rağmen sanırım biraz da deli olduğumu düşündüler.

Hepsi dışarıya şemsiye ve üzerine oturmak için siyah plastik plakalar getirdiler. Böylece, kendim de dahil olmak üzere elli altı kişi, sis ve yağmurun altında daire halinde oturduk, elementleri uzak tutmak için şemsiyeleri tutan aptallar gibi görünüyorduk.

Bir şeyler olmasını bekleyerek, ama ne olacağını bilmeden sessizlik içinde meditasyona başladım. On beş dakika sonra başımızın üzerinde mavi bir delik oluştu ve Mexico City'de olduğu gibi genişlemeye başladı. Yalnız bu sefer daha da hızlı ve fazla genişledi, sekiz mil çapına ulaşmaya kadar büyümeye devam etti.

Şimdi, etrafımızda daire halinde, sis duvarının ötesinde parlayan öğleden sonra güneşiyle, berrak ve masmavi bir göğün altındaydık. Ve sonra oldu. Hepimiz Tanrı'nın varlığını hissediyorduk, bunun yanı sıra daire içinde oturan herkes yoğun hisler içindeydi. Kollarım diken diken oldu. Göğsü doğru baktık ve tam tepemizde pırıl pırıl parlayan dolunayı gördük. Ancak bu diğerlerinden çok farklıydı. Gök öylesine açıktı ki atmosfer yokmuş gibi duruyordu.

bir çalılık arazi

Ayın etrafında daha önce bahsini duyduğum ama hiç görmediğim başka bir şey vardı: Yıldızlar. Günün otasında Ay'ın etrafında yıldızlar! Ürkütücüydü. Aniden dikkatim Dünya'ya yöneldi, etrafımızda ufak hayvanlar vardı, sincaplar, kemirgenler, köpekler, hepsi de seyrediyorlardı. Çok sayıda kuş çevre ağaçlarda hafif hafif ötüyordu. Daire halinde oturan insanlara baktım, değişik bir bilinçte oldukları açıkça belliydi. Aziz Francis'i düşünerek gülümsedim ve biz insanlara yaklaşılabildikleri kadar yaklaş-maya çabalayan hayvanları seyrettim. Aklıma aniden bir düşüncenin geldiğini hatırlıyorum: "Güneşli bir günü yaşıyor olmayı isterdim; bugün biraz so-ğuk" Derhal bütün daire aydınlandı. Işığın kaynağına baktım ve ufak bir mucizenin gelişimini izlemeye başladım. Sis duvarı güneşi saklamıştı, ancak benim sıcak hava isteğim ortaya çıktığında, sisli bir geceye fener tutunca oluşan ışık huzmesi gibi, sisin içinde tam güneşin olduğu yerde bir delik oluştu. Gökteki delik bir buçuk saat kadar ilerleme hızını korudu. Dua etmeye devam ettiğimiz süre boyunca, kü-çük dairemiz de parlak ışıkla yıkanmaya devam etti.

On beş dakika içinde güneş batacaktı, yeterince izlediğimize karar verdim ve herkese meditasyonu bitireceğimi söyledim. İttirdiğimde, yoğun sis hızla geri geldi. Birkaç dakika içinde gemi barınağının nem ve yağmuru ile kuşatılmıştık.

Ayağa kalktığımızda, herkesin mucize olarak kabul edeceği bir olay yaşadık. Bir adam on yıldan fazladır tekerlekli iskemledeydi ve workshop'a eşi ile gelmişti. Ayağa sadece birkaç saniye, bir iskemleden diğerine geçmek ya da pozisyon değiştirmek için eşinin yardımıyla kalkabiliyordu. Herkes daireyi yavaş yavaş terk etmeye başladığında, bu adam tekerlekli iskemlesinden kalktı ve hep beraber konakladığımız kulübeye doğru yürümeye başladı, tekerlekli iskemlesini ardında bırakarak! Adam yürüyordu! Bu imkansızdı! Biraz dengesizdi, ama yürüyordu.

Yaşadıklarımızdan eşinin nutku tutulmuştu. Daha sonra bana sadece yürüyebilmekle kalmadığını aynı zamanda bel kemiğinin de düzelerek eskiden olduğundan altı inç daha uzamış olduğunu söyledi. Kalplerimiz

mutlulukla doldu taştı ve arazide yaşadıklarımızı daha da güçlendirdi.

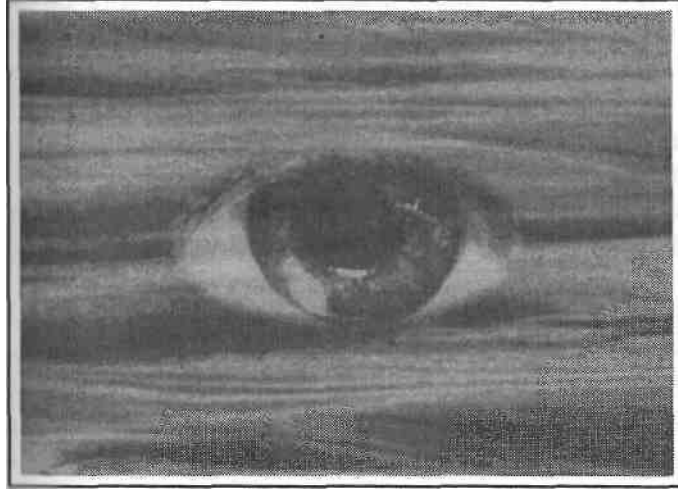
Bir şifacı olarak, hayatımda çok mucizeler gördüm, ancak genellikle hastalık ilerleyen günlerde geri döner. Ertesi sabah bu adam kahvaltı yapmak için salona, yanında ışıklar saçan eşiyile yürüyerek geldi. Onların arkadaşı bir hanım tanıyorum, her yıl beni arar ve bu kişiyle ilgili gelişmeleri bildirir. Aradan beş sene geçti, şu anda normal olarak yürümeye devam ediyor.

Bu olay, İngiliz arazisindeki deneyimin neticesi olarak gerçeğin gerçek doğasını gören adamın vakasıdır. Bu adamın her şeyin sadece ışık olduğunu ve dünyayı insan ruhunun yarattığını anladığına inanıyorum; tüm şüphenin ötesinde kendi bilinciyle hastalığını iyileştirebileceğini biliyordu, öyle de yaptı.

İngiltere'deki bu deneyim benim hayatımı da değiştirdi ve henüz bilinmeyen uyanışa doğru bir dönüş yaptı. İnsan ruhunda şimdiye kadar dikkate alınmamış bilimden ya da mantıksal akıldan daha da büyük "bir şey" olduğunu fark etmeye başladım. Dış dünya insan kalbinde yer alan iç dünya tarafından yaratılıyor. Bundan eminim.

BÖLÜM 2

Karanlıkta Görmek

Kör bir kadın görebiliyor
Çin'in Psişik Çocukları
Inge Bardor -El ve Ayaklarla Görmek
Çin'deki süper psişik Çocuklar
Moskova yakınlarındaki Uluslararası
İnsan Gelişim Akademisi Jimmy Twyman ve Bulgaristan'ın süper
psişik Çocukları

Kör Bir Kadın Görebiliyor

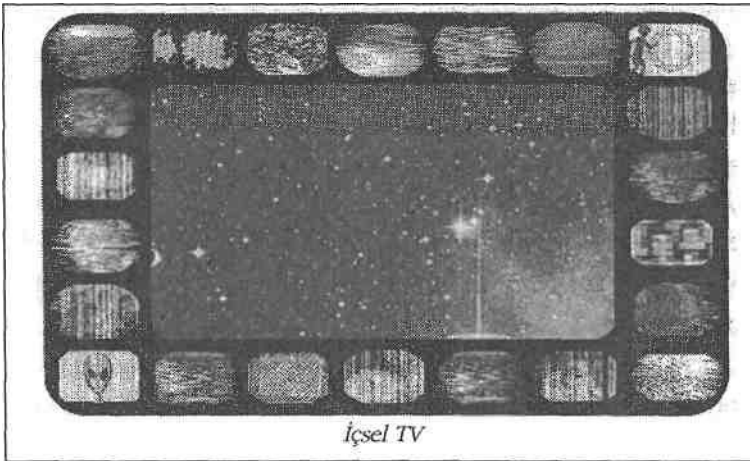
Birkaç yıl önce, o zamanlar New York Jet'in çalıştırıcısı, arkadaşım Pete Carroll'la beraberdim. Sürekli, mutlaka paylaşacak bir şey bulacağımı düşündüğü, tanıdığı olağandışı bir kadınla tanışmam gerektiğini söylüyordu. Çok yoğun olduğumdan aylarca erteledim. Sonra bir gün, benim telefonumu ona vermek istediğini, böylelikle kadının beni arayıp arayamayacağını sordu. Kabul ettim ve bu sıra-dışı ve olağanüstü kadın, Mary Ann ile tanıştım. (Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı, Birinci kitabımda ondan kısaca bahsetmiştim.)

Mary Ann tamamen kördü ve teknik olarak gözleri yoktu, kesinlikle hiçbir şey göremiyordu. Ancak, günlük normal işlerini yerine getirebiliyordu, hatta yardım almadan kitap bile okuyabiliyor ve televizyon seyreliyordu.

NASA bilim adamları, nasıl "gördüğünü" anlamak için kapsamlı testler uyguladılar. Bir odada otururken kafasının içinde ne gördüğünü sordular, daha sonra bana da anlattığı gibi o da, uzayda hareket ettiğini ve sürekli güneş sisteminde neler olduğunu seyrettiğini söylemiş. Daha da ilginç olanı, bu güneş sistemiyle sınırlı olduğunu ve dışına çıkamadığını anlatmış.

Tabii ki NASA "uzayda hareket ettiğine" inanmamış, böylece doğru söyleyip söylemediğini anlamak için bir test uygulamışlar. Ona kendi uydularından birinin yakınından geçmesini ve bu uydudan bir çeşit okuma

yaparak seri numarası ya da herhangi bir şey söylemesini istemişler. Ne olduğundan tam olarak emin değilim, ancak istenileni hatasız olarak yapmış ve o andan itibaren Mary Ann NASA'ya ait olmuş. Asla gitmesine izin vermemişler ve kendi amaçları için onu kullanmaya devam etmişler. Onlarla bu oyunu ben oynar mıydım bilmiyorum, ama o yapmış. Bir gün, beni aradı ve dört ay boyunca haftalık telefon konuşmaları yapmaya başladık. Bizim yaşadığımız gerçekliğin doğasına yaklaşımını kendi zihninde oluşan bir seri imajı algılayan bu kadını inanılmaz derecede ilginç buluyorum. Bu gerçekliği hiçbir zaman hepimizin yaptığı gibi "gerçek" olarak düşünmedi. Her hafta sonu telefonda, onun "imajları" ile ilgili bakış açısından, aklımıza gelen her konuda konuştuk. İki ay sonra bir gün, Mary Ann bana onun gözleriyle "görmek" isteyip istemediğini sordu. Hiç tereddüt etmedenne yapmam gerektiğini sordum. "Sadece yatağa uzan ve odayı olabildiğince karanlık hale getir" dedi. Eşim Claudette konuşmamızı dinliyordu, perdeleri indirip ışığı kapattı. Gecenin geç bir vaktiydi, ay olmadığından zaten olağanüstü karanlıktı. Claudette işini bitirdiğinde, ellerimi bile göremiyordum. Mary Ann bana bir yastık almamı, telefon ahizesine destek vermemi ve böylelikle ellerimi serbest bırakmamı söyledi. Söylediğini hemen yaptım. Şimdi gözlerim kapalı tamamen karanlık bir boşluktaydım, bir şeyler olmasını bekliyordum. Yeni bir şey deneyimleyeceğimi bildiğimden heyecanlı bir beklenti içinde olduğumu hatırlıyorum. Yaklaşık bir dakika sonra, bana herhangi bir şey görüp görmediğimi sordu. Hiçbir şey yoktu: Sadece genellikle gözümü kapattığım zaman olduğu gibi karanlıktı. Tahminen beş dakika sonra, iç vizyonumda aniden bir imaj belirdi. Bu bir televizyon ekranıydı, çok gerçekti, inanmıyordum. Bu benim hayatta görmediğim bir şey olduğundan, iç gözlerim bu içteki TV'yi taramaya devam etti. Bir şekilde Mary Ann benim onun vizyonuna bağlandığımı biliyordu ve "şimdi görebiliyorsun, değil mi?" dedi. Tüm verebildiğim cevap "evet, Nedir bu" diye sormak oldu. "Sadece görmenin bir diğer yolu Büyük ekranın etrafındaki ufak ekranları görüyor musun?" diye sordu. Gözümünden uzaklığı on dört inç civarında beliren büyük ekranı ortada gördüm.

Birçok ufak ekran çevresinde diziliydi, üstte ve altta yedişer küçük ekran ve her iki tarafında altışar küçük ekran vardı. Bu küçük ekranların her birinde çok hızla değişen imajlar vardı, her biri ortadaki ekran ile ilgili bilgi veriyordu.

Mary Ann bana sağ üst köşedeki ekrana bakmamı ve sadece ona odaklanmamı söyledi. Söylediğini yaptım. Ekran geometrik şekiller ve canlı varlık imajları gösteriyordu. Diğer bir ifadeyle, örneğin önce bir köpek, sonra bir ağaç, daha sonra bir köpek ve çiçek, daha da sonra bir oktahedron ya da bazı geometrik şekiller görüyordum. İmajlar, zihnimin ancak algılayabildiği bir hızda bu şekilde devam etti.

Mary Ann bana bu küçük ekranın kendi fiziksel bedenimin hemen yakınında neler olduğunu gösterdiğini söyledi, bu onun kör olmasına rağmen "görmesini" sağlıyordu. Şaşırtıcı!

Sonra Mary Ann alt soldaki küçük ekrana bakmamı istedi. Yine çok hızlı hareket eden imajlar vardı, ama daha tuhaftılar. İnsan gibi görünmeyen insanları gösteriyordu, bazen de ekranda yunuslar beliriyordu. Mary Ann bunun onun uzaydan ve diğer boyutlardan "abla ve ağabeyleriyle" iletişim sistemi olduğunu söyledi. İfade ettiği ET'lerdi! Ne gördüğümü düşünmeden, ortadaki ekrana bakmamı ve ne gördüğümü ona söylememi istedi. Kendimi bir pencereden dışarı bakar buldum. Tamamen gerçekçiydi ve hiç TV ekranına bakar gibi değildi, uzayın derinliklerini ve binlerce yıldızı gördüm. Daha önce yıldızları hiç böyle görmemişim, bedenimde uzayın sonsuz derinliğini "hissedebiliyordum" Heyecan verici ve çok

eğlenceliydi.

O sırada NASA Mary Ann ile çalışıyordu. Jüpiter'e düşmek üzere olan Shoemaker kuyruklu yıldızı, Levy 9'un yirmi bir parçasını izletiyorlardı. Bu 1994'de yine olmuştu. O zamanlar kuyruklu yıldız parçaları Güneş'in arkasından geçi-yorlardı ve Jüpiter'in yüzeyine çarparak astronomi tarihin-deki dramatik kaderleri ile bir sonuca ulaşmak üzereydiler. Mary Ann bana "Drunvalo, sağa dönmek üzereyiz. Bunu bedeninde hissedeceksin, üzerinde durma" dedi. Birden, bedenimi döndürüyormuşum gibi hissettim, ama tabii ki, yatağımın üstünde uzanıyordum. Ekrandaki görüntü değiş-meye başladı, sanki saat yönünde rotasyonu olan uzay kap-sülündeymişiz gibiydi. Orada tam karşımda, bütün dünyanın uzaktan seyrettiği kuyruklu yıldız parçalarından biri vardı. Bu parıldayan toz ve buz ateş topundan kırk mil daha uzakta olduğumuzu sanmıyorum. Son derece parlaktı ve duruyormuş gibi görünüyordu. Ben sinema seyrederek gibi "bu şeye" bakakaldım, Nihayet Mary Ann konuşmaya başladı. "Şu anda NASA için çalışıyorum. Benden bu kuyruklu yıldız parçalarıyla ilgili bazı soruları cevaplamamı istediler. Benim nasıl gördü-gümü senin de görmeni istedim. Ne düşünüyorsun?" dedi. İlgi odağım hemen bu deneyimin başka bir seviyesine kaydı. Mary Ann ve ben, tüm insanların gördüğü şekilde gördüğümüzü anladım: İleriye doğru bakıyorduk, eğer dön-mezsek arkamızı göremiyorduk. Diğer hayat formlarıyla ilgili geçmiş deneyimlerimden, ET'lerin küresel olarak her yönü aynı anda görebildiklerini biliyordum.

"Mary Ann, arkanda ne var? Göstermekte olduğun gerçeklikte değil, daha yüksek gerçeklikte ne var? bilmiyordum. "Hiç bakmadım. Bunun üzerine hiç düşünmedim." Ona arkama bakıp görmemin doğru olup olmadığını sordum, hiçbir itirazı olmadı. Bana izin verdi, böylece ben de ona arkaya bakarken sabit duracağımı söyledim.

Arkasında ne olduğuna bakmak için arkama döndüm ve gördüklerim şu anda bile bu deneyimi hatırladığımda tuhaf hissetmeme neden olur. Mary Ann insan olmayan bir bilince sahipti; arkasında dördüncü, (Muinde de üçüncü boyut vardı, Bilinci her iki boyuta da temas ediyordu. O zamana kadar bunun mümkün olabileceğini bilmiyordum.

Bu deneyimi tarif edebilmek için dördüncü boyut deneyimini yaşamak gerekir. Bu konuda tüm söyleyebileceğim, bilincin arka tarafının tamamen eşsiz olduğudur. Mary Ann, kör olmasına rağmen "görebilmesinin" dışında, daha birçok yönden olağandışıydı. Bu kadın kesinlikle dünyalı değildi, bu kadarı çok açık. DNA'sı incelenecek olsa, Dünya biyoloji tarihinin dışında olduğunu gösteren birçok anomalinin ortaya çıkacağından eminim.

Mary Ann ile konuşmaya iki ay daha devam ettim. Ekranları deneyimledikten sonra, sadece imajlar ve semboller hakkında konuşmak ve bunları yazmamı istedi. Ortadaki ekranın sağ üst köşesindeki küçük ekran gibi, ilettikleri yaşayan varlıkların imajları ile karışmış geometrik şekillerdi. Hatta benim bilinçli zihnim anlamakta sorun yaşamasına rağmen, bir şekilde ben hep onun ne demek istediğini biliyordum. Sonra bir gün bizim ilişkimiz tamamlanmış gibi göründü ve birbirimizle vedalaştık. Bu deneyim bildiğim hiçbir şeye uymadığı için bu konuyu "tuhaf dosyalar" adını verdiğim yere kaldırdım ve bu bilgilerle bağlantılı olacak kazanılacak yeni bilgiler için beklemeye bıraktım. Aslında hiçbir beklentim yok. Bu denetimi kendi tuhaf dosyalarımıdaki malzemelere ekleyerek hayatımı sürdürdüm.

Çin'in Psişik Çocukları

Bu konu üzerinde Yaşam Çiçeği kitaplarımda konuştuğumu hatırlıyorum, ancak bu kitapları okumayanlar için, bu konudan tekrar söz etmemizin önemli olduğunu düşünüyorum. Omni Magazini 1985 yılının Ocak sayısındaki bir makalede Çin'de sıradışı kabiliyetleri olan süper psişik çocuklardan bahsediyordu. Bu makale Omni'de yer aldığından anlattıklarını dinledim.

Anlaşılan Çin hükümeti Omni muhabirlerinden Çin' deki bazı süper psişik çocukları incelemelerini istemiş. Çin, bu çocukların gözleri tamamen ışık sızdırmaz bir şekilde kapalıyken bedenlerinin farklı bölümleriyle, kulaklarıyla, burunlarının uçlarıyla, ağızlarıyla, dilleriyle, saçlarıyla, elleriyle ve hatta ayaklarıyla görebildiklerini iddia ediyordu.

1974'de Çin kulaklarıyla "gören" ilk çocuğu bulur. Oğlanın gözleri sıkıca kapatıldığında bile kulaklarını görölmesi istenilen şeye doğru çevirerek "görebilmektedir." Sonra yavaş yavaş, bedenlerinin farklı bölümleriyle görebilen çoğunluğu on dört yaş altı olan diğer çocukları bulurlar.

Bu Omni'nin editörlerinde merak uyandırır ve 1984 'de Çin'e bu çocukları incelemek üzere bir araştırma ekibi yollar. Çin hükümeti bu ekibe testleri uygulamaları için bu çocuklardan bir grup verir. Omni 'deki makale, kandırılmamak ve Çin hükümeti her hareketlerini gözlediği için bu testleri çok dikkatle yürütüldüğünü vurgular.

Omni'nin uyguladığı testlerden biri, bir yığın kitap alarak içinden birini rasgele çekmekti. Sonra, yine birisi hiç kimse görmeden ve okuyamadan rasgele bir sayfa yırtıyor ve sıkı bir top haline gelene kadar buruşturuyordu. Bu buruşturulmuş sayfa, gene rasgele seçilen çocuklardan birinin koltuk altına yerleştiriliyordu. Çinli çocuklar çeşitli sayfalarındaki her kelimeyi her seferinde mükemmel olarak okuyabiliyorlardı! Bu nasıl mümkün olabilir? Omni grubunun bu konuda hiçbir fikri yok. Birçok yönden çocukları test ettikten sonra hepsinin söyleyebildiği bu olağanüstü durumun gerçek olarak belirdiği ve buna hiçbir el çabukluğunun karışmadığıydı.

Inga Bardor- Eller ve Ayaklarla Görmek

Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı, ikinci kitapta, Inge Bardor'dan , ben Denver Colorado, 1999'da ders verirken elleriyle görme kabiliyetini nasıl ispat için gösterdiğinden bahsetmiştim. Inge ile Meksika'da Mer-Ka-Ba seminerinde meditasyon esnasında tanıştım. Dört günlük bir seminerdi ve üçüncü gününde kendimi bu bedenlerinin farklı yerleriyle görebilen Çinli çocuklar hakkında konuşurken buldum. Birden, on sekiz yaşlarında bir genç kız ayağa kalktı ve "Drunvalo, ben bunu yapabilirim. Gözlerim tamamen kapatıldığında el ve ayaklarımla görebilirim. Göstermemi ister misin?" diye sordu. Bu tamamen beklenmedik bir şeydi, ama tabii ki bana ve yüz kişilik bu gruba göstermesini istedim . Böylece, tamamen beyazlar giyinmiş ve çok güzel bir kız olan Inge ayağa kalktı ve benim ders verdiğim yere geldi. Hemen gözleri kapatıldığında görebileceği ile ilgili grupta şüphesi olan kimsenin olup olmadığını sordu. İki genç adam ayağa kalktı. Inge onlara sahneye gelmelerini ve iki kumaşı katlayarak gözlerinin üstüne ışık sızdırmayacak bir şekilde sarmalarını söyledi. Sonra başlarının etrafına uzun eşarplar doladı ve her ikisinin de tamamen karanlık olduğunu onaylamalarını istedi. Inge kendine aynı işlemi yaparken bu iki adamın sargıları kontrol etmesi ve bir kandırmaca olmadığından emin olmaları için yeterince zaman verdi. Inge'nin ışığı görmediğine emin oldular ve Inge başladı. Ayakları düz olarak yere basar durumda arkası dik bir iskemleye oturdu ve gruba herhangi birisinin çanta ya da cüzdanında kullanabileceği bir fotoğraf olup olmadığını sordu. Bir kadın cüzdanından bir resim çıkardı ve Inge'ye verdi. Inge fotoğrafın yüzü yukarı bakacak şekilde çevirdi. Parmak uçları üç saniye kadar fotoğrafın üstünde hızla hareket etti ve fotoğrafın ne göstermekte olduğunu adeta "görmüş" gibi gruba tarif etmeye başladı. Bu bir kanepede dört kişinin oturduğu bir oturma odasının resmiydi. Kanepenin arkasındaki duvarda büyük bir tablo asılıydı ve daha fazla bir şey yoktu. Sıradan normal bir fotoğraftı. Inge "Sizlere ev hakkında mı, yoksa bu insanlar hakkında mı bir şeyler söylememi istersiniz?" diye sordu. Bu da beklenmedik bir şeydi. Inge'ye resmi veren kadın insanlardan bahsetmesini istedi. Inge onların isimlerini ve eğer doğru hatırlıyorsam yaşlarını da söyledi. Kadın Inge'nin böyle bir şeyi bilmesine şaşırmıştı ve sonra evi gezmesini istedi. "Şimdi koridordan sağa doğru gidiyorum. Soldaki ilk kapı senin yatak odan." Inge yatak odasına "girdi" ve tüm odayı, hatta kadının gece giysilerinin bulunduğu yere kadar her şeyi tarif etti. Sonra koridorun karşısından banyoya "gitti" ve yine odayı mükemmel olarak tarif etti. Kadın şaşırmıştı ve bunların doğruluğunu onayladı. Tam o sırada, iki şüpheden biri oturduğu yerden fırlayarak her şeyin aldatmaca olduğu ile ilgili suçlamaya başladı ve bunu ispat edeceğini söyledi. Cüzdanını bulmak için cebine uzandı, ehliyetini çıkardı ve ters çevirip Inge'ye verdi ve "Nedir bu?" diye sordu. Inge hiç duraksamadan ehliyeti çevirerek doğru tarafı yüzüne gelecek şekilde düzelitti. "Bu senin ehliyetin, ne bilmek istiyorsun?" dedi. Adam "bana numarasını oku" dedi. Inge numarayı, adamın adresini ve ehliyetteki diğer temel bilgileri okudu. Adam hala ikna olmamıştı. Inge'ye "bana öyle bir şey söyle ki sadece benim bildiğim bir şey olsun, o zaman sana inanacağım" dedi. Ufak bir gülücükle Inge cevapladı "Burada kız arkadaşınla berabersin, ama evde başka bir kız arkadaşın var ve adı....." (Inge izleyicilere adını söyledi) ve ikisi de birbirini bilmiyor." Genç adam Inge'nin elinden ehliyetini çekip aldı ve yerine, bu açığa vurulan konuya sinirlenen kız arkadaşının yanına gitti. Başka bir tek kelime de etmedi.

Inge kabiliyetinin sadece elinde tuttuğu fotoğrafı görmenin çok ötesinde olduğunu tamamen ispat edene kadar kabiliyetlerini göstermeye devam etti. Hatta fotoğraftakilerin isimlerini verdi, neler giydiklerini ya da fotoğraf çekildiğinde neler düşünüyor olduklarını bile söyledi. Hepimiz şahit olduğumuz şeye şaşırдық. Bu gerçektir, ancak nasıl olabilirdi? Neler olmaktadır?

(Inge'nin. aracılığı ile Mexico City yakınlarında bulunan iki okulun diğer psişik yeteneklerin yanı sıra

bedenlerinin farklı bölümleriyle "görmeyi" öğretmeye tahsis edildiğini öğrendim. Inge'nin bildiği kadarıyla, kendi gibi özel yolla görebilen ve bilebilen en az bin Meksikalı çocuk vardı.)

Inge ve annesi Emma, beni ve ailemi ziyaret etmek için birkaç günlüğüne Arizona'ya geldi. Bazı psişik testler yapmaya karar verdik. İnsan potansiyelini araştırmak çok keyifliydi. Ben ve iki çocuğum, o zaman yedi ve sekiz yaşında olan Mia ve Marlee imkansızın gerçekleşmesine gerçekten tanık oluyorduk. Mia, Inge'nin birkaç saat için gözleri olmadan "görmesini" sessizce seyrediyordu. Sonunda daha fazla dayanamadı ve "lütfen, ben de senin yaptığını yapmak istiyorum" dedi. Inge ona döndü, gözlerinin içine baktı ve "Mia, bunu herkes yapabilir. Benim gördüğüm gibi görebilmek ister misin?" diye sordu. Mia heyecan içinde zıpladı: "Evet, evet, evet". Böylece, Inge dikkatlice onun gözlerine bağlayacağı kumaşları hazırladı ve Mia'ya taktı, bir şey görüp görmediğini sordu ve Mia tamamen karanlık olduğunu söyleyene kadar ayarlamaya devam etti.

Sonra Inge, birkaç dakika istediği fotoğrafı bulana dek bir yağın dergi karıştırdı ve nihayet Afrika'da çekilmiş görünen, gergedanların mavi bir nehri geçişini gösteren tüm sayfaya yayılmış bir fotoğrafta karar kıldı. Dergiyi Mia'nın kucağına koydu ve neresi olduğunu anlayabilmesi için ellerini fotoğrafın kenarına yerleştirdi ve sonra Mia'ya sadece karanlığa bakmasını söyledi.

Birkaç dakika sonra Inge Mia'ya ne gördüğünü sordu. Mia'nın cevabı "hiçbir şey göremiyorum. Herşey tamamen siyah" oldu. Inge ona bakmaya devam etmesini söyledi. Bir beş dakika daha sonra, Mia'ya biraz daha yaklaştı ve parmaklarını Mia'nın omzuna yerleştirdi. Aniden Mia çığlık attı, "Inge, görebiliyorum. Bu gergedanların mavi bir nehri geçtiklerini gösteren bir resim!" Mia bunu düzgün söyleyemiyordu, ama biz hepimiz ne söylediğini anlıyorduk.

Mia'nın şimdi Inge gibi "görebildiği" açıkça belliydi. Inge'ye Mia'nın omzunda belirli bir yere dokunup dokunmadığını sordum. Bunu onayladı ve Mia'nın "görebilmesi" için bir anten görevi yaptığını inandığını söyledi. Okulda biz bunun nasıl yapılacağını öğrenmiştik dedi, ona da aynı durumda "görebilmesi" için yardım etmişlerdi.

Başka bir zaman, Inge'yle yaptığımız bir sohbet sırasında "görmekten" kafasının içinin nasıl olduğunu sordum. Bir nedenle tereddüt etti, ancak bir açıklama yapana kadar onu dürtmeye devam ettim. "Tamam, ama bu sana biraz tuhaf gelecek, bu nedenle üzerine konuşmak istemedim. Gördüğüm etrafında küçük ekranlar olan, ortada TV ekranı gibi bir şey. Küçük ekranlar bana ortadaki ekranda neler olduğunu anlatıyor." Bu, onun söylemesini beklediğim en son şeydi. Kafama balyoz yemiş gibi oldum, Mary Ann ile ilgili anılar zihnime akmaya başladı. Inge'nin neden bahsettiğini tamamen biliyordum, ancak Mary Ann'in içsel ekranını asla süper psişik çocuklarla bağdaştırmamıştım. Birkaç dakika konuşmadım. Bu, çocuklar hakkında düşündüğüm her şeyi yeniden analiz etmem demekti. Bütün bunlar doğru muydu? Tüm süper psişik çocuklar içsel TV ekranı mı görüyordu? Inge'ye göre, Meksika'da en az bin çocuk bunu yapıyordu.

Çin'deki Süper Psişik Çocuklar

Inge Bardor ile çalıştığım sıralarda, Çin'in Süper Psişikleri adlı kitabı derleyen Paul Dong ve Thomas E. Rafill'in araştırmalarını okuyordum. Onlara göre, Çin hükümeti gözlerini kullanmadan "görebilen" süper psişik olduklarını saptadığı binden fazla çocuğu teste tabi tuttu.

Çin hükümeti, bu çocuklara özel eğitim verecek okullar kurdu. Aslında, önlerinde açılan bu büyük gizemi anlamak için hem eğitim veriyor hem de bu çocukları inceliyorlardı.

Dong, bu Çinli çocukların inanılmaz bir yetenek olan psişik kabiliyetlerini nasıl sergilediklerini rapor ederken, hükümetin bilim insanları her bir deneyi kontrol ve inceleme altında tutarak hiçbir aldatmaca olmadığını garanti altına alıyorlardı.

Bu türden bir deneye örnek vermek istiyorum. Açık havada bir alanda üzerinde hiçbir şey olmayan bir masa yerleştiriliyor, video kameralar deneyi kaydetmek için hazır duruma getiriliyor ve her hareketi denetlemek üzere eğitilmiş bilim insanları hazır bulunuyorlar. Biri kapaklı ve hiç açılmamış bir kutu ilacı, vitamin gibi, masanın ortasına yerleştiriyor ve metal para ya da ondan daha küçük bir şeyi, belki de taşı, masanın kenarına doğru yerleştiriyor. Küçük bir çocuk masaya yaklaşacak, ancak hiçbir şeye dokunamayacak uzaklıkta duracaktır. Çocukların psişik kabiliyetleri ile ilaçlar cam şişenin duvarını açacak ve masanın üzerine gelecektir. Sonra diğer obje, masanın kenarında durmakta olan metal para ya da ufak taş, boş fakat kapalı

olan şişenin camından geçerek şişenin içine girecektir. Bu yeteneği Çin hükümetinin denetimi altında beş binden fazla çocuk sergileyebildiğine göre büyük bir maharet gerektirmediği anlaşılıyor.

Altı yaşlarında Çinli bir kız çocuğu, binlerce izleyicinin önünde psişik yeteneklerini sergileyen inanılmaz bir gösteri yapmıştır. Tiyatroya girmeden önce herkese sapında yapraklarıyla bir gonca gül verilir. Küçük kız sahneye çıkınca elini sallar, birkaç dakika içinde bütün güller açar. Eğer bu bir hile ise, gerçekten iyi bir hile. Bu çocukların kabiliyetlerinin birçok farklı türü olmakla beraber, ancak bir konunun altını çizmek gerekir: Meksika ve Çin'de olağanüstü bir şeyler olmaktadır. Benim ortaya çıkarmam gereken, bunun iki ülke ile kısıtlı mı olduğu, yoksa dünya çapında mı olduğudur.

Hem Mary Ann ve hem de Inge Bardor görmek için aynı ekranı kullandıklarından, Çin'deki bu süper psişik çocukları geniş kapsamlı olarak inceleyen Paul Dong'a bu konuyu sormalıydım. (1985'den beri Çin'de yüksek bilinç ve çocuklarda görülen psişik fenomenler üzerine yapılan araştırmalar Nature Journal ve diğer birçok prestijli dergilerde yer almıştır.)

Paul'un yaşadığı Kaliforniya'ya telefon ettim. Yaklaşık iki saat konuştuk ve konuşmanın sonlarına doğru ona çok merak ettiğim soruyu sordum: "Paul, Çinli süper psişik çocuklar gözleri kapalı olduğunda ne görüyorlar? Demek istediğim zihinlerinde ne görüyorlar?"

Paul, bu soruyu Inge'ye sorduğumda onun davrandığı gibi davranmaya başladı, biraz tuhaf olduğunu söyleyerek konuyu değiştirdi. Nihayet, en az on dakikalık ısrarın sonunda Paul, "Drunvalo, onların ne gördüklerini ben asla görmedim, ancak çocuklar bana onlara bu görüntüleri sağlayan bir çeşit TV ekranı gördüklerini söylediler" dedi. Ona hemen merkezdeki ekran etrafında daha küçük ekranların olup olmadığını sordum. Paul bunun hakkında bir şey bilmediğini, çocukların böyle bir şeyden söz etmediklerini söyledi.

Böylece artık Çinli psişik çocukların da bir çeşit TV ekranı gördüklerini biliyorum, ancak aynı ekran olup olmadığından emin değilim. Evet, bu çok heyecan vericiydi. Belki de karşıma çıkan gerçekten de evrensel bir fenomendi, şimdi gerçeği bulmak için daha da kararlıydım.

Moskova yakınlarındaki Uluslararası İnsan Gelişim Akademisi

Rus gazete muhabiri ve spiritüel bir internet dergisi yazarlarından olan The Spirit of Ma'at'ın yazarı, Kostya Kova-lenko, benim süper psişik çocuklar ve içsel ekranlarıyla ilgili makalelerimden birini okumuştı, bana Moskova yakınlarında çocuklara içsel ekranı görmenin öğretildiği ve daha da ileri gidebildikleri bir psişik okul olduğunu söyledi. Okul, eğer doğruysa, dünyayı sonsuza kadar değiştirebilecek çok önemli iddialarda bulunmuştu.

Bu çocuklar sadece içsel ekran görmekle ve gözlerini kullanmadan görmekle kalmıyorlar, aynı zamanda bir kitabı birkaç dakikalığına ellerinde tuttukten sonra tüm kitabı kendi iç ekranlarında görüyorlardı. Bilgiler bir kere ekrana geçtikten sonra, bilgisayarda sayfaların arasında dolaşır gibi, orijinal kitaptaki tüm resim ve metinleri görüp okuyabiliyorlardı. Dahası, çocuklar tüm kitabın içeriğini derhal öğreniyorlardı.

Bu okulu, International Academy of Human Development (Uluslararası İnsan Gelişim Akademisi) kurmuş ve işin başında Viacheslav Bronnikov var. Okulun başarıları ve şöhreti Washington DC'ye, Hillary Clinton'a kadar ulaşmış ve eşinin başkanlığı esnasında bu okulu ilk elden gözlemlemek için Moskova'ya seyahat etmiş. Kendi bir şey öğrenmiş mi? Belki de bu şekilde New York senatörü olmuştur!

Birkaç ay sonra, Kostya bana Rusya'da benzer psişik eğitim veren ancak farklı metotlar kullanan iki okul daha olduğunu söyledi. Bunları öğrendikten sonra, ilk düşüncemden çok daha büyük bir konunun içinde olduğuma daha da inandım.

1999'da Moskova'ya gittim ve Mer-Ka-Ba, ışık beden, ile ilgili konuşma yapmak üzere Moskova Rus Bilim Akademisine, Kremlin'e götürüldüm. Oradayken süper psişik çocukları sordum ve Akademinin üyeleri bana Rusya'da bu çocuklardan binlerce olduğunu ve çoğunun şimdilerde otuzlarına geldiğini söylediler. Rus hükümeti, Çin hükümeti ile aynı zaman diliminde, 1970 başlarından beri, süper psişik çocukları biliyordu. Nasıl bir farkındalık! Ben Mary Ann'in bir tesadüf olduğunu düşünmüştüm.

Jimmy Tvyman ve Bulgaristan'ın Süper Psişik Çocukları

Çoğunuz genellikle "Barış Ozanı" denilen James Twyman'ı tanırıyorsunuzdur. Tüm dünyayı dolaşarak barış şarkıları söyler. Jimmy barış şarkılarını söylediğinde çoğu kez, hükümetler arasında barış hareketleri başlamıştır. Ben James Twyman ile yaklaşık iki yıl önce eski bir arkadaşım, Gregg Braden ile beraber evime geldiğinde tanıştım. Süper psişik çocuklardan söz ettik, ancak o zamanlar Jimmy'nin bununla ilgili bilgisi ya da bu çocuklarla ilgili deneyimi yoktu. Aradan zaman geçti.

Sonra, bir günde Jimmy süper psişik çocukların içine itildi. Birisinin evinde ufak bir gruba konuşma yapıyordu. Başlangıçta sadece yetişkinler vardı, ancak Jimmy konuşmasına devam ederken on iki yaşlarında bir erkek çocuk odaya geldi ve önde hemen yanına oturdu.

Bu genç Jimmy'nin dikkatini çekti ve bir süre sonra kendini bu konuyu doğrudan ona anlatırken buldu. Daha sonra, ikisinin sohbeti daldıkları bir sırada, Markos, genç delikanlı, Jimmy'e bir şey yaparak kendi içsel ekranını gösterdi. Jimmy daha önce hiç böyle bir şey görmemişti, fakat benim ona söylediklerimi hatırlayarak o akşam üstü bu tuhaf olayı tartışmak için beni aradı.

Bu alçakgönüllü başlangıç Jimmy'i Emissary of Love adlı kitabında anlattığı şaşırtıcı maceralara itti. Bu kitapta Markos'un ülkesi Bulgaristan'a nasıl gittiğini, dağların yüksek tepelerinde rahiplerin yaşadığı, çocukları içsel ekranlarını ve bedenlerinin farklı bölümleriyle görmeyi öğrettiği manastırı nasıl bulunduğunu anlatır.

Bulgaristan'dan olan bu çocuklar şimdi Jimmy ile telepatik olarak dünyanın nasıl barışa kavuşacağını konuşuyorlar. Onların ilk mesajı, barışın her birimizin içinde olduğu ve bizlerin gerçekte sevgi temsilcileri olduğumuzdu. Bu anlayışla bize bir som sormak istiyorlar: "Eğer kendimizi sevginin temsilcileri olarak görürsek, o zaman hayatlarımızı bu gerçeği bilerek nasıl yaşarız? Bize "Şimdi başlayın" diyorlar.

Bende yavaş yavaş açıklığa kavuşan, hala anlamamış olmama rağmen karanlıkta görmenin bir gerçek olduğuydu. Işığı kullanarak gözlerimizle ve zihnimizle, ya da karanlıkta bedenlerimizin farklı bölgelerini kullanarak görebileceğimizi; sadece yüzeysel olarak değil, derinlemesine görmeyi ve bilgi sahibi olabileceğimizi öğreniyordum. Bu bizi nereye götürüyor? Gerçekten bilmiyorum, ancak her zaman Büyük Ruh'a güvendim ve her şeyin bir bütün, tam ve olduğu gibi mükemmel olduğunu biliyorum. Gerçeğin kendisini açığa çıkarmasını beklemeli ve bu arada da farkındalığımı açık tutmalıydım.

BÖLÜM 3

Yerli Kabilelerden Öğrenmek

Yaşça Büyük Aborjinler Kendi Enerjilerini Paylaşıyor
Maori Duacısının Kalpten Gelen Gücü
Kogi Deneyimi
Kolombiyalı Kadın
Atlarla Bir Olmak
Başka Bir İnsanı Kutsal Alana Almak

Hayatımda süper psişik çocukların deneyimleri yer almaya devam ederken, karanlıkta görmenin bir diğer alanı yoluma çıktı. Son derece süptil olmakla beraber bütün bunların gittiği yön açısından son derece fevkaladeydi. Kalpteki saklı yer çocukların gördüğü görüntüleri ve bilgileri sağlıyordu.

Yavaş yavaş, tüm dünyadaki yerli kabileler bir başka gizemle öne çıktılar ve beni ruhum hakkındaki kadim bir şeyi hatırlamam için iteklemeye başladılar. Birçok kabile üyesi, benim aracılığım ile çevresel dengenin ve dünyayı barışa götürecek değişikliğin teknolojik dünyada başlamasını ümit ettiklerini söylediler.

Yaşça Büyük Aborjinler Kendi Enerjilerini Paylaşıyor

1990 yılı ortalarında, Avustralya'daki Yunuslar ve Balinalar Konferansı'nda konuşma yapmak üzere davet edildim. Bin milden daha uzun olan Great Barrier Reefi gördüğüm zaman bu arazinin inanılmaz güzelliğine dalarak Queensland'e vardım. Yaşamak için ne kadar güzel bir yer!

Dünyanın her tarafından binlerce insan yunus ve balinaları tartışmak üzere orada olmakla beraber çevre konuları gibi ilgili diğer konular da tartışılacaktı. (Yunus ve balinalar ve diğer yaşam formları, biz insanlar yaşam şeklimizi değiştirmediklerimiz takdirde hayatta kalamayacaklardı.)

O dönemlerde R-2 ile deneyler yapıyordum ve Dünya Ana ile bağlantıda olan tek bir insanın bile kendi ışık bedenini ya da Mer-Ka-Ba'sını kullanarak çevreyi değiştirebileceğini keşfetmiştik. Bu kavram beni çok heyecanlandırıyordu. Sıram geldiğinde, dinleyicilerimin kim olduklarını bildiğim için son derece kişisel bir bakış açısından konuştum. Bizlerin düşünce ve duygularının etrafımızdaki dünyayı yaratabildiğim ve kalpte Dünya Ana'yla bağlantıda kalarak her şeyin mümkün olduğunu, hatta sadece insan ışık bedeniyle çevrenin bile temizlenebildiğim vurguladım.

Konuşmamın sonunda kürsüden indim, salonun arkasına yürüdüm ve sonraki konuşmacıyı dinlemek üzere beklemeye başladım. Bu sırada, beş ya da altı yaşlı Aborjin bana yaklaştı ve onlara katılmam için işaret ettiler, fazla düşünmeden onlarla gittim.

Bu yaşlı adamlar beni ortalarına aldılar ve bana kendi bildiklerini anlatan ilk kişi olduğumu söylediler. Bana, Dünya Ana'nın nasıl hiç mücadele etmeden her şeyi onlara sağladığını, dünyanın sadece ışık olduğunu ve insan bilincinin genellikle beyazların anladığından daha fazlası olduğunu söylediler. (Bizleri kendi bilinçlerinin mutasyonu, dış dünyayı öğrenmeye çalışan bebekler olarak kabul ediyorlar.) Yaşlı adam bana, benim Avustralya'da olduğum sürece, eğer onların yardımını kabul edersem destek vereceklerini söyledi. "Destek"le ne demek istediklerini tam anlamadım, ancak tabii ki kabul ettim, her şeyden önce onlar gerçekten bizim büyüklerimizler.

Bundan sonra, Avustralya'nın Melbourne, Brisbane, Sid-ney gibi diğer şehirlerinde de konuşmaya karar verdim. Konuşmama başladığım her seferinde, dinleyicilerime bakıyor ve bu yaşlı adamları daire halinde salonun arkasında oturmuş yavaşça şarkı söylerken buluyordum. Bazen binden fazla dinleyicim oluyordu, ancak bu yaşlı adamlardan gelen enerji öylesine güçlüydü ki salonun içinde adeta kalp atışlarını hissediyordum. Beni nasıl bulduklarını ya da arabaları olmadığından bu uzak mesafeleri nasıl kat ettiklerini bilmiyorum, ancak her zaman oradaydılar.

Yunus ve Balina Konferansı'nda onlardan ayrılmadan önce bana bir şey daha söylediler: "Yaratırken karanlığı ve kalbini hatırla". Bu sözler bana o zamanlar hiçbir şey ifade etmemişti.

Maori Duacısının Kalpten Gelen Gücü

Avustralya'dan döndükten hemen sonra, Waitaha Ma-ori'nin (Yeni Zelanda'nın yerli kabilesi) spiritüel lideri benden Amerika'ya benim evime ziyarete gelmek ve benimle konuşmak için izin istedi. Macki Ruka, Mary Thunder (bir Amerikan yerli büyüğü) aracılığı ile bu talepte bulunmuştu, Mary onu benim evime getirdi. Bu insanları hiç tanımadığım için bu olay bana çok ilginç geldi, benimle konuşmak istediği şey hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen onu geri çevirmemin hiçbir yolu yoktu. Mary Thunder Macki Ruka'yı yanında birkaç asistanı ile birlikte getirdi. Mary, Cheyenne kabilesinin muhteşem büyükannesidir, onunla her zaman dost ve arkadaş olarak kaldık.

Macki Ruka üç yüz elli pound ağırlığında, etkileyici bir adamdı. Beni ziyaretinde gerekli olabileceğini düşündüğü tüm kutsal tören aletlerini taşımaları için kendi kabilesinden bazı genç adamları da getirmişti. Bu aletlerin bazılarının ağırlıkları yüz pound'dan fazlaydı! Bunların tam olarak neler olduklarını hatırlamıyorum, yalnız bazen ancak iki kişinin taşıyabileceği kadar ağır olduklarını hatırlıyorum. Tören aletleri biz konuşmaya başladığımızda etrafımıza yerleştirilmişti.

Sohbetimiz kısa süre sonra, dünyanın yaşamını devam ettirebilmesi ve bizlerin, modern medeniyetlerin eski bilgeliği hatırlaması gerektiği konularına yöneldi. Açık ve net olarak, hatırlandığı takdirde dünyadaki her şeyi değiştirebilecek iletişim formları olduğunu söyledi. Bir nedenle, bunun onun öncelikli mesajı olduğu açıktı. Dört saat kadar birçok konudan söz ettik, gitmeden önce bana kendi kabilesinden birisini yollayacağını ve benim bu kişiyi beklememi söyledi. Bunu neden yaptığını anlamadım, ama kabul ettim. Birkaç yıl sonraydı, Arizona'da ailem ile beraber yaşıyordum ve Sedona'dan Cave Creek'e taşınmanın tam ortasıydım. Taşınma için kapalı bir kamyon kiralamıştım ve bir sürü koliyi yüklemeye çalışıyordum. (Evlendikten sonra ne kadar çok ıvır zıvır sahibi olduğuma inanamazsınız. Claudette ile tanıştığımızda kendisine gerekli her şeyle dolu bir evi vardı, aynı şekilde benim de.)

Yavaşça kamyon ve ev arasında bir ileri bir geri yorularak gidip geliyor, daha fazla eşyayı evden çıkarıp yüklemeye çalışırken daha önce hiç görmediğim genç bir adam bana doğru geldi ve "Merhaba" diyerek beni selamladı, "Kamyonunuzu yüklemeye yardım ister misiniz?" diye sordu. Yirmi sekiz yaşlarındaydı ve

mükemmel bir Kaliforniya aksanı ile konuşuyordu. Eski bir kot giymişti, üzerinde temiz beyaz bir gömlek ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Bir ihtimal, ben Kaliforniya'da yaşarken geri dönen komşularımdan biri olabilirdi, çocuk olarak ve yetişkin olarak.

Ona "Yok, sağ ol, çok fazla kalmadı zaten" dedim. Aslında gerçekten yardımına ihtiyacım vardı, ancak onun dostane yaklaşımını suistimal etmek istemiyordum. Doğrudan gözlerimin içine baktı ve nazikçe kalpten ısrar etti: "Gerçekten, yapacak hiçbir işim yok ve size yardım etmekten memnuniyet duyarım" dedi. Nasıl reddedebildim?

Böylece çalışmaya başladık. Fazla konuşmuyordu, işe odaklanmıştı. Sessizce çalıştık. Kamyon tamamen dolduğunda ona teşekkür ettim ve onun için yapabileceğim bir şey olup olmadığını sordum. "Hayır" dedi, "bunları yeni evine boşaltmana yardım etmek isterim . Olur mu?"

Bu kadarına inanamıyordum. "Yok, bunu istemek çok fazla olur. Yaptığın her şey için teşekkür ederim" dedim. Yine gözlerimin içine bakarak, "Lütfen, yardım etmeme izin verin. Benim yardımına ihtiyacınız olabilir ve gerçekten yapacak hiçbir şeyim yok. Gerçekten! Tamam mı?" dedi. Bir şekilde onu bir yerden tanıyormuşum gibi geliyordu. Kalbimde onu kardeşimmiş gibi hissediyordum ve böylece onun ricasını kabul ettim: "Tamam, atla. Ama sen delisin".

Yeni evimiz iki buçuk saatlik mesafedeydi, böylece ona kendi hakkında birkaç soru sormak için bolca fırsat vardı. Bana yüklemeye yardım ederken kendi hakkında hemen hemen hiçbir şey anlatmamıştı, ancak şimdi bu eski kiralık kamyonunda tutsaktı.

Nereli olduğunu sorduğumda Sedona'nın dışına henüz yeni çıkmıştık. Onun "Kaliforniya'dan" demesini bekledim, ama bunu yerine, "Yeni Zelanda'dan" dedi ve daha başka bir açıklama yapmadı. Şaşırdım, ona baktım. "Kaliforniya'dan olduğunu düşünmüştüm. Orada bir süre yaşadın mı?" diye sordum. Bana bakmadan cevapladı. "Hayır, bu Amerika'ya ilk gelişim. İki hafta önce geldim".

Derhal ona döndüm ve "Peki, Kaliforniya aksanı ile mükemmel İngilizce konuşmayı nerede öğrendin?" diye sordum. Cevabı beni kemiklerime kadar sarstı. "Sadece üç hafta önce öğrendim. Kabilem öğretti." Merakım farkmdalığa dönüştü. "Ne? Bir aydan az zamanda mükemmel İngilizce mi öğrendin?" "Evet, kolay oldu" diye cevapladı.

Sonra, onun bu cevabının şaşkınlığını üzerimden atamadan, "Macki Ruka'yı hatırlıyor musun? Beni sana o yolladı" dedi. Macki Ruka'nın bana birisini yollamaya söz verdiğini neredeyse unutmuştum, tamamen hazırlıksız yakalanmıştım, "Benimle dalga mı geçiyorsun?" bile diyemedim. Zaten bu da gülünç olurdu. Macki Ruka tarafından yollanmamış hiç kimse bu kelimeleri sarf edemezdi, hepsi doğrudu. Benden başka, hiç kimse bilmiyordu.

Anında derin spiritüel bir deneyimin ortasında olduğumu fark ettim; bedenimdeki enerji değişti. Ona döndüm ve "Beni nasıl buldun?" diye sordum. Cevabı çok açıktı, "Kolay, kalbimi takip ettim."

Kısa bir duraklamadan sonra devam etti, "Aslında, ilk önce Hopi'lere gitmem gerekti. Benim kabilem ve Hopilerin aynı kehanetleri paylaştığı öğretilmişti bana ve onlara gitmek için seçilmiştim. Orada neler olduğunu sana söyleyebilir miyim?"

Sanki ben onu susturacakmışım gibi! Bana çok az insanın inanacağı bir hikaye anlattı, ama size anlatmayacağım.

Kendisini eski kamyonun koltuğuna iyice yerleştirdi ve hafifçe bana doğru döndü. "Gece geç vakit Üçüncü Mesa'ya vardım. Ama, onlar (Hopiler) bir şekilde benim yolda olduğumu biliyorlardı ve kalacağım yeri hazırlamışlardı. Sonraki gün beni onların kiva'larından birine götürdüler ve beni üç gün üç gece orada tuttular. Tamamen karanlığın içindeydik. "Basit isteklerini iletmek için benim de bildiğim İspanyolca konuştular, ancak genellikle kendi kehanetlerini açıklayan vizyon ve imajlarla konuşuyorlardı. Ben de onlarla geleceğin neler getireceği ile ilgili kendi doğrularımızı anlattım. Sonra, üçüncü gece, elime eski bir kil çanak verdiler ve bunun hakkında neler hissettiğimi sordular.

"Gerçekten, ilk başta bana hiçbir şey ifade etmedi. Ama onu birkaç saat elimde tuttuktan sonra, üzerime bir biliş dalgası geldi ve bunu muazzam vizyonlar takip etti. Yüz yıllar önce bir Hopi olduğumu görebiliyordum ve bu çanağı yapmış olan kişi bendim. Çanağın üstüne, kendim için, ileride yıllar sonra hatırlamak için bir de imaj yerleştirdiğimi hatırladım. "Bu vizyonda kendim hakkındaki her şeyi, Hopiler'le yaşadığımı hatırladım. Her şeyi hatırlıyor olmak son derece tatmin edici ve şaşırtıcıydı. Aynı anda, Hopi lisanında nasıl konuşulduğunu hatırladım. O andan itibaren sadece Hopi lisanında konuştuk. Bu üç gün önceydi."

Böyle bir şeye ne denebilir ? Bir duraksamadan sonra sordum: "Bana kehanetlerde neyin paylaşıldığını söyleyebilir misin?" Bana gerçekten istermiş gibi baktı, ancak cevabı, "Özür dilerim, bu kehanetleri hiç kimseyle konuşmama izin yok" dedi.

Böylece sohbet onun Amerika'ya gelişinden beri yaşadığı sıradan deneyimlerine kaydı. Burasının yaşamak için alışılmadık bir yer olduğunu düşünüyordu. Bizlerin doğadan ve gerçeklerden çok uzaklaştığımızı, TV'nin de "zihin mastürbasyonu" olduğunu düşünüyordu.

Çok geçmeden gideceğimiz yere vardık ve kamyonu garaj girişinde bir yere park ettik. Eşyaları boşaltırken yine az konuşup çok çalıştı. Bitirdiğimizde, Sedona'ya geri dönmeden önce yeni arazi üstünde bir tören düzenlemek için izin istedi. Zaman içinde kalpten gelen bu törenin duacının gücünde büyük bir ders olduğu ortaya çıktı.

Satın aldığımız arazi hemen hemen bir pentagon şeklindeydi. Maori arkadaşım her beş noktada da dua edebilme izni istedi, tabii ki ben de verdim.

Beraber her bir noktaya gittik ve derin bir saygıyla dua etti: "Çok sevgili Yaratan, lütfen arkadaşım Drunvalo için duamı ilet". Bu arazide tüm hayvanların sığınak bulması; burada yaşayan herkesin sağlıklı, mutlu olması ve asla canının yanmaması; nihayet bu araziye hiç kimsenin benden alamamasını dileyerek devam etti.

Kelimelerinde daha fazlası vardı, ama özü buydu.

Bundan az sonra, Sedona'ya geri döndük. Bana büyük bir kucaklama ile sarıldı, son kez gözlerimin içine baktı ve gitti. Onu bir daha görmedim.

Yeni evimize taşındığımızda, eşim arazimizin her tarafında hayvanların uyuduğunu fark etti. Sadece bir dönüm arazimiz vardı ve bunun yarısını evin duvarları işgal ediyordu. Bu kadar az alana rağmen, geyikler, çakallar yan yana uyuyordu. Aslında, çakallar toprağın içinde uyurlar, ancak burada birbirlerine çok yakın uyuyorlardı. Bize birçok farklı hayvanın gelmesini sağladığı için, Maori duacısı aklımıza geldikçe gülümsüyorduk. Tüm arazide bol miktarda akrep, salyangoz ve yılan olmasına rağmen, hiç kimse ısırılmadı ve kimsenin canı yanmadı.

Üç buçuk sene sonra başka bir eve taşınmaya karar verdik. Evimiz bir hayli popüler bir bölgedeydi ve emlakçı büyük bir güvenle evimizin iki haftada, ya da en geç bir ay içinde kesinlikle satılacağını söyledi. Nerdeyse bir yıl sonra, yüzlerce müstakbel alıcı olmasına rağmen, biz hala güzel evimizi satamamıştık.

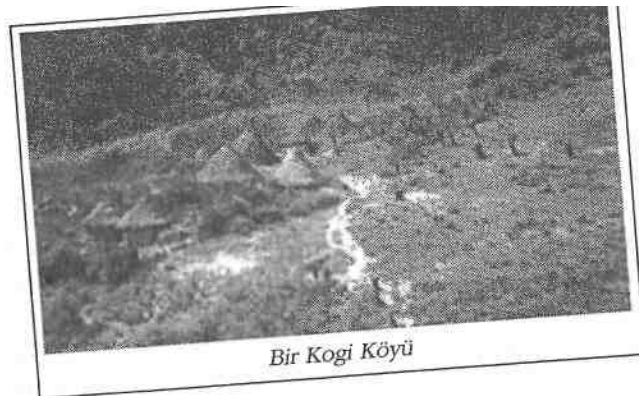
Bir gece Claudette bir rüya ile uyandı ve "Drunvalo, Maori'nin söylediklerini, hiç kimsenin bizim mülkümüzü alamayacağını söylediğini hatırlıyor musun?" dedi. Bu duayı kırmazsak evimiz asla satılmayacak". Sonraki gün, arazi üstündeki her beş köşeye gittik ve Maori 'nin sözlerini değiştirmek için dua ettik. Evimiz beş gün sonra satıldı.

Kogi Deneyimi

Yerli kabilelerle deneyimlerimin sadece spiritüel dersler olmaları ve insan potansiyelini göstermelerinden daha fazlası olduğunu anlamam Kogi'lerle oldu. Bana öğrettikleri ve gösterdikleri spiritüel olarak karanlıkta görebilme fikrini aydınlattı. Onların yardımı olmadan ben kalpteki bu kutsal alanı bulamayabilirdim. Onların severek yaptıkları yardımları nedeniyle, sonsuza kadar minnettar kalacağım.

Genç bir adam bana yaklaşıp Guatemala'nın Maya'sı tarafından gönderildiğini ve bana Kolombiya'nın Sierra Nevada dağlarının Kogi kabilesinden bir mesaj getirdiğini söylediğinde, ben Maryland'de Dünya/Gök workshop'unu henüz tamamlamıştım. Onu dinledim, ancak Kogi kabilesini hiç duymamıştım.

Kogi kabilesinin, yukarılara Sierra Nevada de Santa Marta'ya göç ederek 1500'lerdeki İspanyol Engizisyonundan kaçabilmiş nadir kabilelerden biri olduğunu söyledi.

Bir Kogi Köyü

Orada ulaşılamaz duruma geldikleri için kendi orijinal kültür ve inançlarını koruyabilmişlerdi. Şimdi bile, nerdeyse binlerce sene önceki gibi yaşamaya devam ediyorlar.

Kogiler

Kabilelerinde, Dünya'nın bilincinin bir parçası olarak ekolojik dengeyi koruyan ve Kogi'lerin gerçekten insan olduklarını düşünmedikleri ve adına Mama'lar denilen bir grup vardır. Kogi'ler Mama'lar olmadığı takdirde Dünya'nın öleceğine inanır.

Mama'lar aynı zamanda Kogi kabilesinin dini liderleridir ve Hristiyanların İsa'ya, Müslümanların Muhammed'e duydukları aynı saygıyı onlara duyarlar. Bana bu hikayeyi anlatan genç adama göre, Mama'lar tamamen karanlıkta görebiliyorlar, kendi içsel vizyonları ile dünyanın etrafını seyredebiliyorlardı ve Aluna dedikleri Dünya Ana ile yakın içsel bağlantıları vardı.

İnanılmaz derecede ilginç olan, Mama olarak doğan ya da Mama olacak bebek Kogi kabilesi tarafından keşfedildiğinde, özel olarak yetiştirilmek ve eğitim verilmek üzere alışılmadık bir yere götürülüyordu. Eskiden, bu tamamen karanlık bir mağarayken, bugün bebek doğal malzemelerden yapılmış hiçbir ışığın girmediği özel bir binaya götürülüyor. Bu özel bebek tamamen karanlıkta büyürken sadece beyaz gıdalarla besleniyor ve kör olmayacak kadar ışık veriliyor. Bu bebek aynı zamanda en alışılmadık spiritüel eğitimi alıyor.

Dokuz sene tamamen karanlıkta kalıyor ve süper psişik çocuklar gibi gözlerini kullanmadan görmeyi öğreniyor. Dokuz yaşına geldiğinde, çocuk gözleriyle görmeyi öğrenmek üzere ışığa çıkarılıyor. Çok farklı bir deneyim olmalı! Bu inanılmaz gezegeni dokuz yaşına gelince ilk defa görmenin nasıl bir şey olabileceğini düşünebiliyor musunuz?

Bana Kogi'ler ve Mamalardan söz eden genç adam, neden bana yollandığı ile ilgili başka bir hikaye anlatmaya başladı. Kogi Mamalarının sadece dünyadaki herhangi bir yeri görmekle kalmadıklarını, aynı zamanda, Hopi, Maori ve diğer dünya üzerindeki yerel kabileler gibi geleceği de görebildiklerini söyledi. Kogi Mamalarının tarih boyunca gelecek hakkındaki tahminlerinde asla yanıldıklarını da anlattı.

Kogi Mamalarına göre, 11 Ağustos 1999 tarihinde gerçekleşen yirminci yüzyılın son güneş tutulmasına kadar dünyanın tüm tekno-kültürel insanları, dünyanın yerel kabilelerine fiziksel gezegeni miras bırakarak Dünya bilincinin başka bir boyutuna gitmiş olmalıydılar. (Bu, İncil'deki "alçakgönüllü olanlar dünyanın varisi olacaktır" sözünü akıllara getirir. Bu söz, "uyuyan peygamber" olarak bilinen Edgar Cayce'in 1998 yılının kışına kadar Dünya'nın kutuplarında bir kaymanın olacağı ve buna bağlı olarak Dünya üzerinde birçok çarpıcı değişikliğin meydana geleceğini söylemesine benzer. New Age inanırı birçok kişi bunun, dünya bilincinin çoğunluğunun dördüncü boyuta geçmesi anlamına geldiğini düşünür.)

Genç adam bana söyleyeceği şeyi daha da vurgulamak istercesine bana daha da yaklaştı. Sesini alçaltarak fısıldadı: "12 Ağustos 1999'da Kogi Mamaları tekno-kültürün, yani bizlerin hala Dünya üzerinde olduğumuzu gördü. Bunun neden olduğunu anlamak için derin meditasyona girdiler, çünkü kendi tarihleri boyunca ilk defa tahminleri doğru çıkmamıştı.

Bu genç adama göre, Mama'lar karanlığın içinde, oralarda hiç bulunmamış olmalarına rağmen, tüm gezegenin yüzeyindeki ışığı görebiliyorlardı. Bu ışıkları araştırırken, Mama'lar bu ışıkların kadim çağlarda Mer-Ka-Ba adı verilen ışık bedenlerini fark etmiş insanların ışıkları olduğunu bulmuşlar. Mamalar, bu

insanların ışık bedenlerini kullanarak tarihin gidişatını değiştirdiklerine inanıyorlardı.

Bir Mer-Ka-Ba bilimi öğretmeni olarak, bir kez Mer-Ka-Ba'mızı hatırladığımızda, belli bir eğitimle, dış dünyayı düşündüklerimiz ve hissettiklerimizle değiştirebileceğimizi biliyorum. Kogi Mamalarına göre, bazılarımız dış dünyayı öylesine değiştirmiş ki, yeni bir gerçeklik yaratılmış. Bu Kogi Mamalarının daha önce görmediği bir şeydi, çünkü bunun kökeni geçmişte değil gelecekte idi. Tabii ki, eğer bu doğruysa, insan potansiyelinin doğasının daha da derinlerinde-ki şeylerin açığa çıkmaya başladığını gösterir. (Kogi Mamaları içimizdeki bu yeteneği kullanmayı bildiğimizi düşünmemişlerdi.)

İşte bir diğer ilginç bilgi parçası: ABD Hava Kuvvetleri, ben önce R-2 ile çalışırken, daha sonra Mer-Ka-Ba ile hava kirliliğini temizlerken benimle temasa geçti ve yaptığımız kişisel tartışmalarda çok önemli bir şeyi açığa çıkardılar. Birçok Mer-Ka-Ba öğrencimin bana söylediği gibi (bunu kendim de gördüm) Mer-Ka-Ba'larını ilk kez aktive ettikleri anda kendilerini siyah helikopterler ile çevrili bulmuşlardı. Helikopterler hemen gitmedikleri gibi onları haftalarca, hatta aylarca takip etmişti. Hava Kuvvetlerinden bir binbaşı bana, Mer-Ka-Ba diski genişlerken, Mer-Ka-Ba alanının içindeki kişinin, on beş bin kişilik bir şehrin enerjisiyle (manyetik sinyal) aynı enerjiyi dışarı verdiğini söyledi. Uydularının bir kişinin ışık bedenini görebildiğini ve Hava Kuvvetlerinin bilgisayar ekranında bu imajı gösterdiğini söyledi. Bu senelerce ABD ordusunda bir endişe konusu olmakla beraber, şimdi bunun Dünya'da ortaya çıkan yeni bilincin bir parçası olduğunu anlamışlardı. Eğer ABD ordusu Mer-Ka-Ba'yı "görebiliyorsa", neden Kogi Mamaları göremesin?

Genç adam masum gözlerle bana bakarak "Kogi Mamaları Mer-Ka-Ba'yı öğrettiğin ve bu süreçte dünyayı değiştirdiğin için sana teşekkür etmek istiyorlar" dedi. Sonra, parlak kırmızı pamuklu bir kumaşa sarılı ufak bir tütün paketini, Mamaların takdirini gösteren bir hediye olarak elime bıraktı. Bu beklenmedik törene hazırlıklı değildim, etrafıma bakındım ve yakınımdaki bir çiçek aranjmanından kırmızı bir gül alarak Mamalara vermesi için ona verdim. Bu iş böylece bitti.

O gittikten sonra bir süre bu deneyim üzerine düşündüm, ancak kısa sürede Kogi'leri unutarak düşüncelerim kendi yaşantıma, alışkın olduğum dünyaya döndü. Onlardan bir daha haber alacağımı asla düşünmedim. Aradan birkaç ay geçti, bir diğer workshop'da, yine aynı adam Kogi Mamalarından bir mesajla bana yaklaştı. Kogi Mamaların benimle tanışmak istediklerini ve bana "kelimeleri olmayan lisanı" öğretmek istediklerini söyledi. Sadece üçü Kolombiya dışına çıktığından, onların ABD'ye gelmelerinin olağandışı olacağını, ancak eğer istenirse, bir yol bulacaklarını söyledi. Benim Sierra Nevada de Santa Marta'ya gelmemi ve onlarla orada tanışmamı gerçekten çok istediklerini anlattı.

Bu mesaj hakkında bir süre düşündüm ve sonra derin bir meditasyona girerek meleklerimden bu yeni maceraya başlamak üzere izin istedim. Her ikisi de bana baktı ve derhal bu deneyimin peşine düşmem için izin verdiler, her ne olacaksa olsun. Gözlerimi açtım ve sadece "evet, bunu onaylıyorum" dedim.

Ya Kolombiya dağlarına gidecek ya da Mamaların beni bulmasını bekleyecektim. Bir sonraki yıl programım son derece sıkışık olduğundan onların bana gelip gelemeyeceklerini sordum. Hiç tereddüt etmeden "bu mesajı ileteceğim" dedi ve tek kelime söylemeden gitti.

Eve dönüş yolculuğumda uçakta, nihayet bunun üzerine düşünecek vaktim oldu. Kogi Mamalarının beni nasıl bulacaklarına dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen, bulabileceklerinden emindim. Yerli halkların bu sıradan dünyada, birçok insan için inanılması zor olan şekillerde etkileştiklerini ben şahsen gördüm. İşte bir örnek:

New Mexico, Taos Pueblo halkı, beyaz ve kırmızı adamlar arasındaki sıkıntıyı iyileştirmeye yardım törenine katılmamı istediler. Tören, peyote kültürü takipçileri tarafından Taos Pueblo'daki Amerikan Yerlileri Kilisesi'nde sergilenecekti ve gün doğarken başlaması planlanmıştı.

O gün geldi ve Güneş tam ufuk çizgisinden yükselmek üzereyken üç Huichol Kızılderili şamanı tören çemberinin içine girerek katılma izni istedi. Tören kıyafetlerini giymişlerdi, saçlarında tüyler, yüzlerinde boyalar vardı.

Jimmy Reyna, bir Taos Pueblo yerlisi töreni yönetiyordu, onlara bu töreni nereden öğrendiklerini sordu, çünkü bu törenden hiç kimseye söz edilmemesi istenmişti. Meksika'da peyote töreninde bulunduklarını ve bu törenin vizyonlarını gördüklerini söylediler. Liderleri bu üç adamın bizim törene katılmasına karar vermiş, böylece bu tören için giyinmişler ve Taos Pueblo'ya kadar olan yolu yürüyerek gelmişler.

ABD sınırından üç yüz mil ötede yaşadıklarından ve sınırı geçtikten sonra Taos Pueblos'a kadar bir üç yüz mil daha olduğundan bu oldukça etkileyiciydi: onları hiç kimse durdurmadan yapılan tam altı yüz mil! Rio Grande'yi geçip ekspres yola yürümüşler, dikenli tellere tırmanmışlar ve törene başlamadan yaklaşık beş dakika önce varmışlar tüm bunlar töreni yakalamak için. Hayat ve insan potansiyeli birçok insanın kabul edebileceğinden çok daha büyük.

Böylece, nasıl olabileceğini hayal bile edemememe rağmen Kogi Mama'larının bir şekilde benimle temasa geçmelerini bekledim.

Kolombiyalı Kadın

İki ya da üç ay sonra kendimi Mexico City'den pek de uzakta olmayan Cuernavaca, Meksika'da bir diğer Dünya/Gök semineri verirken buldum. Yüz kişiden biraz fazla kişi vardı ve bunların yirmisi Kolombiya'dandı.

Bu Kolombiyalılarından biri, kırklarının başlarında bir kadındı ve grubumuz bir tören düzenleyerek tüm insanları Tanrının mevcudiyetinin farkına vardıracak "gerçek" bir dans ya da şarkı sergileyene kadar diğer modern kadınlar gibi görünüyordu. Bu noktada kadının kişiliği tamamen değişti. Engel tanımaz ve ilkel bir hale geldi; dans ve şarkının yoğunluğuna terk ettiği benliğini tamamen kaptırmıştı: bu modern bir kadının yapmasını bekleyeceğimiz bir şey değildi.

Bana göre onu seyretmek çok güzeldi, ancak diğer Kolombiyalıları onun hareketlerinden utandılar. Dört günlük workshop'un her gününde bu kadın kendi "alışılmadık kişilik özelliğine" devam ettikçe gruptaki diğer insanlar ona daha da tahammül edemez hale geldiler.

Üçüncü gün, grup daire şeklinde el ele tutuşmuş farkın-dalıklarını yükseltmek için belli sesler çıkartıyordu. Bu kadın alışılmadık doğasıyla daireyi açtı ve ortasına gelerek bu seslerle çılgınca dans etmeye başladı.

Yaklaşık on beş dakika sonra, Kolombiyalıları buna daha fazla dayanamadılar ve bana onu durdurmam için işaret ettiler. Aslında bunu yapmak istemiyordum, çünkü kadının hareketleri bana göre şahaneydi. Ancak, diğerlerine duyduğum saygıdan kadının tekrar gruba dönmesi için dairenin içine girdim.

Ona doğru ilerlerken, benden uzaklaşıyordu. Omzuna hafifçe dokundum, birden bana döndü. Gözlerimin içinden geçerek ruhuma baktı ve bedeni benim bedenimi kuşatan tuhaf bir ses yaydı. Artık ben, Cuernavaca'daki odada değildim. Ottan kulübelerin olduğu, beyaz giysiler içinde insanların dolaştığı ve dönüp bana baktığı yabancı bir yerdeydim. Hatta bir köpek bile koşuyordu.

Artık kendi bedenimde değildim, çevreyi seyreden bir kadın bedenindeydim. Bedenimde neredeyse cinsel olarak tanımlayabileceğim, ancak öyle olmayan değişik ve tanımadığım bir his dolaştı. Tek söyleyebileceğim çok çok iyi bir his olduğuydu. Tam yeni gerçeğimi kabul etmek üzereyken tekrar kendimi Cuernavaca'daki odada, bu çok tuhaf kadının gözlerine bakarken buldum. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım, kaldı ki gerçekten de olağandışı deneyimlerim olmuştur.

O anda tüm bildiğim tekrar aynı şekilde hissedebilmektir. Böylece grubun lideri olmayı tamamen bırakarak ve grup ses çıkarma çalışmalarına devam ederken, kadını elinden tuttum ve koca odanın bir köşesine doğru yönlendirdim. Onu oturttum, kahverengi gözlerine baktım ve "lütfen bunu tekrar yap" dedim.

Kadın gülümsedi, sesi bir kez daha çıkarttı ve ben gene Cuernavaca, Meksika'da değildim. Ses çalışması yapan grup üyelerinin anlattıkları bakılırsa iki saat boyunca farklı bir bilinç durumunda kalmıştım.

Bu kadınla geçirdiğim kısa zaman içinde, gerçekten nelerin olmakta olduğunu öğrendim ve anladım. Her şey çok net ve açıktı. Aslında, iki yaşlı Kogi Mama'sı ben Kolombiya'da kadın bedenindeyken bunları bana anlattılar.

"Biz dağın eteklerinde, yakında diğer bir kabileye, özel yetenekleri olan bir kadını ziyarete gittik. Sana ulaşabilmemiz için yardım edip edemeyeceğini sorduk ve o bunu onayladı" dediler.

Anlaşılan, adı Ema olan bu kadın, yuvarlak bir ot kulübenin içinde, kalın camdan yapılmış bir yatağa uzanmıştı. Ruhu bedenini terk etmiş, dağın ötelere yolculuk yapmış ve Kolombiyalı kadının yaşadığı eski İspanyol kerpiç eve kadar gitmişti. Ema bu kadının bedenine girmiş, bunu yapmaya izni var mıydı bilmiyorum ve zihnine Meksika'da benim workshop'uma katılmayı koymuştu. Böylece Ema bana "kelimeleri olmayan lisani" öğretebilecekti.

Daha da ilginç, bu Kolombiyalı kadının parası, pasaportu, vizesi, nüfus kağıdı ya da kimliğini tanımlayan herhangi bir şeyi, uçak bileti bile yoktu. Ancak Meksika'daki works-hop'a katılmanın bir yolunu bulmuştu. Birisi ona uçak bileti almıştı ve ben ABD'den ayrılmadan önce melekler bedava workshop yapmamı söylemişlerdi. Yine de, kimliği olmadan gümrükten nasıl geçmişti? Kolombiya'dan Meksika'ya ve Meksika'dan tekrar Kolombiya'ya hava yolu ile sorunsuz seyahat etmeyi nasıl başarmıştı? Sanırım, onu "görmediler".

Odanın köşesinde Ema'nın çıkardığı tuhaf seslerden benim öğrendiklerim Kogi Mamaların benimle nasıl uzaysal transformasyon yapmış olduklarının çok ötesindeydi. Ben, yeni keşfettiğim yeteneklerimle, gerçek Kogi topraklarında dışı bir beden içinde, etrafımda yaşlı şaman Mamalarla yürüyordum. Onların benim bu beden içinde olduğumu bildiklerini biliyordum ve bu şamanlar birer birer yüzümün çok yakınına geldiler ve tuhaf sesler çıkardılar.

Ses çıkardıkları her sefer ben, bana kendi tarihleri, kültürleri ve ruhsal inançlarını öğretmeye başladıkları diğer bir gerçekliğin içinde kayboluyordum. Bu çok gerçek deneyim bittiği zaman ise, bedenini kullandığım kadın hakkında her şeyi biliyordum. Onun kocasını ve üç çocuğunu sanki benimmiş gibi biliyordum. İki yaşlı Mama, tüm deneyim boyunca benim yanımdaydı ve onları ailem gibi bildim.

Bunlardan biri Mamos Bernardo idi ve sonraki birkaç ay boyunca benim rehberim oldu. Eski tüm kuralların

atılmış olduğu inanılmaz yeni bir dünyaya yeniden doğmuşum gibi hissettim. Benim eski, alışık olduğum dünyam gerçeklikten ziyade rüya gibi görünüyordu, oysa bu yeni dünya gerçektir.

Ema ile seansım aniden, başladığı gibi bitti ve yeniden Meksika'da, kendi bedenimin içindeydim, tamamen ilişkili olmadığımı düşündüğüm bir şeyin workshop'unu yapıyordum.

Yavaş yavaş, sonraki birkaç hafta boyunca, yeni deneyimimi anlamaya ve Kogi Mamaların bana çok büyük bir zerafetle öğrettiklerini kabul etmeye başladım. Seslerin düşünerek ve kelimelerle zihinden gelmediğini, kalpten, kalpteki kutsal yerden geldiğini; bu seslerin hayal ederek, hislerle ve duygularla yönlendirildiğini öğrendim. (Hem kalp hem de zihin bedende imajlar üretir, ancak sadece kalp tamamen gerçek imajları yaratır.)

Bu, zihnin yeteneğinin çok ötesine giden bir iletişim aracıydı. "Kelimeleri olmayan lisan"ı deneyimlemiştim ve bir daha asla aynı insan olmayacaktım. Onurlandırılmışım ve olasılıklar beni heyecanlandırıyordu.

Kelimeleri olmayan lisan, sadece insanlar arasında değil, aynı zamanda tüm yaşam formları arasında iletişim kurmak için kullanılabilirdi. Kogi Mamalar bana bu şekilde hayvanlarla iletişim kurmayı denememi ve böylece doğruluğunu görmemi söylediler.

Atlarla Bir Olmak

Claudette'nin çok büyük bir arazide yaşayan üç atı vardı. Meksika'dan döndüğümün ertesi günü, atları gidip görmek için onu yakaladığım gibi dışarı çıktım. Ema ile olan deneyimimi ona anlatmıştım ve ikimizde neler olacağını görmek istiyorduk.

Araziye vardığımızda, atları tembel tembel birbirlerinden uzakta, birbirlerini yok sayarak dururken bulduk. Claudette onları beslemeye hazırlanırken ben yavaşça arazinin ortasına yürüdüm. Sıcak ve kuru Arizona sıcağı altında üçü de uykuda görünüyordu.

Yavaş yavaş, bana öğretildiği gibi, zihnimden kalbime gittim ve bedenimden tiz bir ses çıktı. Sesi ben yapmamıştım, kendiliğinden çıkmış ve aynı anda gözlerimin önünde bir tay görüntüsü belirmişti.

Aniden üç at da kafasını salladı ve gözlerini bana dikti. Sonra, sanki sıraya girmiş gibi, olabildiğince hızla bana doğru koştu. Bana ulaştıklarında, hepsi arka arkaya yüzlerini bana sürttü. Birkaç dakika içinde, atların dünyası ile çevrilmiş, ortalarında kalmıştım. Sanki gizli bir işaret almışçasına, hepsi beraber başlarını alçalttı, onları takip etmekten başka seçeneğim yoktu. Sonraki otuz dakika boyunca ben de at haline gelmiştim. Birbirimize çıkardığımız küçük sesler sakın kişnemelere karışıyordu. Atlar ve at sürüleri ile ilgili imajlar tüm varlığımı doldurdu ve Ema ile deneyimlediğim aynı "cinsel" his bedenimden geçti. Bunu tam olarak anlatamıyorum, ancak bu deneyim hayatımdaki en ödüllendirici saniyelerden biriydi ve ben atlarla konuşabilmenin neşesine boğulmuştum.

Sonra, başladığı hızla bitti. Ancak ben sonsuza kadar değişmişim ve atlar da öyle. O andan sonra onlarla ilişkim, artık insan ve at ilişkisi değildi: bir aile bireyi ile diğer bir aile bireyi arasındaki ilişki gibiydi. Ne kadar büyük bir hediye! O anda, Meksika'da yaşadığım deneyimin tamamen gerçek olduğunu anladım.

Hayat giderek güzelleşiyordu!

Hristiyan İncilini bilenleriniz, Babil hikayesini hatırlayacaklardır. İncil'e göre, Babil'den önce tüm dünya aynı lisanı konuşuyordu ve insanlar bu lisanı kullanarak hayvanlarla bile iletişim kurabiliyordu. Babil'den sonra, Tanrı bizi birbirimizden ayırdı ve birbirimizi her zaman anlamamıza neden olan pek çok lisan yarattı.

Ancak, arkeologlar dünyanın hiçbir yerinde bu tek lisan ile ilgili hiçbir iz bulamadılar. Neden?

Benim inancım bu tek lisanın yazılan ya da konuşulan bir lisan değil, kalbin içinden gelen seslerle oluşturulduğudur. Ancak insan ırkının kalbinin yeniden açılması ile tekrar bu lisanı hatırlayabilecek ve tekrar bağlantı kurmuş olacağız: sadece kendimiz ve hayvanlarla değil, tüm yaşam formları ile.

Bir Başka İnsanı Kutsal Alana Almak

Claudette'in atları ile yaşadığım deneyimden iki hafta sonra, bir diğer Dünya/Gök workshop'u düzenlemek üzere Doğu Sahillerindeydim. Kogi Mamalardan öğrendiklerim halen zihnimde en önemli yeri kaplıyordu.

Bana workshop'u düzenlemekte yardımcı olan eğitmen, benim kalbin kutsal alanı ile ilgili anlattıklarımı dikkatle dinledi, daha fazla dayanamadı ve "Lütfen bana da gösterir misin?" dedi.

Önce isteksizdim, çünkü biz insanların, zihni terk etmeyi korkulu hale getiren duygusal çöpleri ve kontrol sınırlamaları vardır. Ancak öğrencim ısrarcıydı ve sonunda herhangi bir beklenti içinde olmadan denemeye razı oldum.

Yüzlerimiz birbirine dönük olarak karşı karşıya oturduk. Gevşeyebilmek için birbirimizin nefesini takip ettiğimiz basit bir meditasyona başladık. Sonra, Kogi Mamaların bana gösterdiği gibi ruhum tamamen zihnimi terk etti, kalbime gitti ve o anda bedenimden tuhaf sesler çıkarken içsel bir görüntü belirdi.

Kendimi yeşil, çamurlu Amazon nehrinin yakınında, muazzam bir tropik ağacın solunda dururken buldum. Ağacın yere paralel kalın bir dalı vardı ve gövdeden yaklaşık yirmi feet dışarı uzanmaktaydı. Ruhum yerden yaklaşık altı feet uzaktaydı ve tam altımda geniş bir pumanın kararlı ve hızlı adımlarla ilerlediğini

görebiliyordum. Hayvan bu kalın dala sıçradı ve nerdeyse dalın sonuna kadar kedi yürüyüşü yaparak gitti. Oradan çevik bir atlayışla yere indi ve nehir boyunca yürümeye devam etti.

Bir an sonra, odada öğrencim ile beraberdim. Gözlerimi açtım ve o da aynı anda gözlerini açtı. Ne deneyimlemiş olduğunu görmek için hiçbir beklentim olmadan ona baktım. Tamamen bana sürpriz olarak, deneyimimi en küçük ayrıntısına kadar tarif etti. İnanamıyordum. İşe yaramıştı! Neler olduğunu düşünmeme fırsat vermeden, büyük bir heyecanla bunu tekrar yapmamı istedi. Bu bana Ema'nın benim için ilk defa sesler çıkardığı zaman neler hissetmiş olduğumu hatırlattı.

Böylece tekrar gözlerimizi kapattık ve bir anda bedenimden bir başka ses çıktı. Birden kendimi Kolombiyalı kadının evinde, odanın tavanında buldum, kadın yatağında uyurken ben aşağıya ona doğru bakıyordum. Sabahın erken saatleriydi, evi eski ve kerpiçtendi.

Ema'nın ruhu Kolombiyalı kadının bedeninden dışarı çıktı ve benimle tavanda buluşmak üzere yükseldi. Birleştik ve beraberce duvardan dışarıya çıktık. Altımızda ormanı ve çevremizde dağları görebileceğimiz kadar göğe yükseldik. Sonra, jet uçağı gibi, ağaç tepelerinden hızla hareket ederek dağın tepelerine yöneldik. Muazzam bir hızla ağaçların belki de yüz feet üzerinden, dağların yamaçlarına yapışarak, samandan yuvarlak kulübeleri olan bir köyün bulunduğu yüksek dağ yamacına ulaşana kadar uçtuk.

Ema'nın çıplak bedeninin ottan bir yatağın üzerinde uzandığı bir kulübeye doğru gittik ve duvardan geçtik. (Genellikle Kogi'ler ve bu dağlardaki diğer kabileler elle dokunmuş hamaklarda uyurlar, ancak, Ema'yı uzun süredir bilinci, olmadığından hamakta bırakmak konusunda kaygılanmışlar.)

Onun bedenine girdik ve o etrafını çeviren ailesinin ortasında uyandı. Üç çocuğu heyecanla adını bağrışarak ve geri geldiği için ona sarılmak üzere koşarak geldiler. Bir yaşını henüz geçmiş olan en küçük çocuğu hemen göğsünü emmeye başladı. Kocas ve iki yaşlı Mama yanında durdular. Onlara baktım ve onlar benim orada bulunuşumu onayladılar. Sonra bitti.

Ben tekrar ABD'de, Doğu Sahili'ndeki odada öğrencimle birlikteydim. Yine gözlerimizi aynı anda açtık. Ben hiçbir şey söylemeden, deneyimi tüm ayrıntılarıyla, bugüne kadar hala anlayamadığım tek bir istisna ile anlatmaya başladı. Ema'nın ruhunun Kolombiyalı kadının bedeninden böcek olarak çıktığını görmüştü. Kim bilir? Belki de bu onun inanç kalıpları ile ilgili bir şeydir. Bir tek bu istisna ile, benim yaşadığım deneyimin aynısını yaşamıştı.

Heyecanlandım demek, hissettiklerimi tarif etmenin yakınına bile gelemmez. Şimdi artık, kalpteki kutsal alanın geçerliliği ile ilgili hiçbir şüphe kalmamıştı. Bu deneyim, müthiş insan potansiyeli barındırıyordu ve gerçekten de insanlık tarihinin yok olma gidişatını değiştirebilirdi. Kogi Mamaları benden bu yeteneği diğer insanlara öğretmemi ya da iletmemi istediler. Neden? Çünkü, dünyanın dengesinin koruyucuları olan Kogi Mamaları, kalbimizde ne ve kim olduğumuzu hatırladığımız takdirde, Dünya'yı daha fazla bilinçsiz teknolojimiz ile öldürmeyeceğimize inanıyorlar. Ben de onlara katılıyorum.

Sonraki iki hafta boyunca her gece Kogi Mamaları rüyalarımnda belirdiler. Bana kendilerinin benim bilmem gerektiğini düşündükleri, kendi yönlerini açıklamaya ve öğretmeye devam ettiler. Açıktı, çok açıktı; bu rüyalarla benim bu bilgileri dünyanın teknolojik kültürlerine açıklamamı istiyorlardı.

Nihayet Kogi'lerle kişisel bir toplantım oldu. Bana zaten öğretmiş oldukları dışında bir şey öğrenmedim. Ancak, öneride bulundular ve ben öğrendiklerimi öğretmek için onların bazı tavsiyelerini kullanıyorum, fakat bazı tavsiyelerini kullanmam mümkün değil. Örneğin, Kogi Mamaları öğrencilerimin dokuz gün ve gece uyumadan ve hiç yemek yemeden tamamen karanlık bir odada kalırlarsa, kalbin kutsal alanına girebileceklerini söylediler. Bu doğru olabilir, ancak, modern dünyada işe yaramaz. Kendi kişisel deneyimimi rehber olarak kullanarak bunun yerine kullanabileceğim iki yol buldum ve bunları sizinle bu kitap bitmeden paylaşacağım.

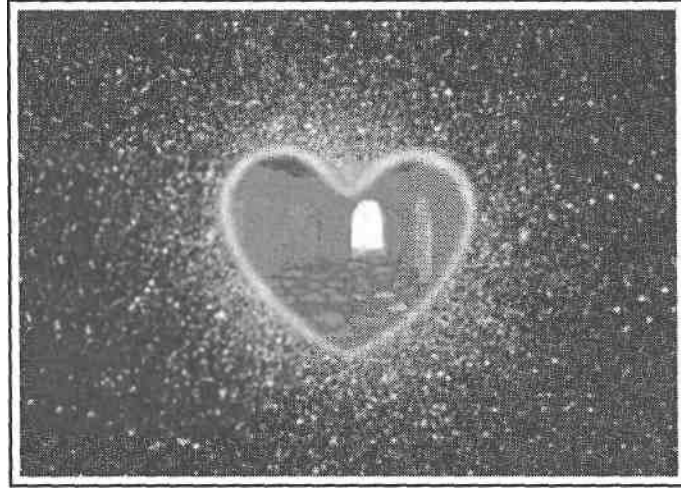
BÖLÜM 4

Kalbin Kutsal Alanı

Kalpte Yaşamaya Çalışmak ve Bunu Öğretmek
Kalbin Titreşimi - Geriye Gitmenin Kolay Yolu
Kalbin Kutsal Alanı ile İlgili Kişisel Deneyimim

Eve Gitmek
Zaman Nedir?

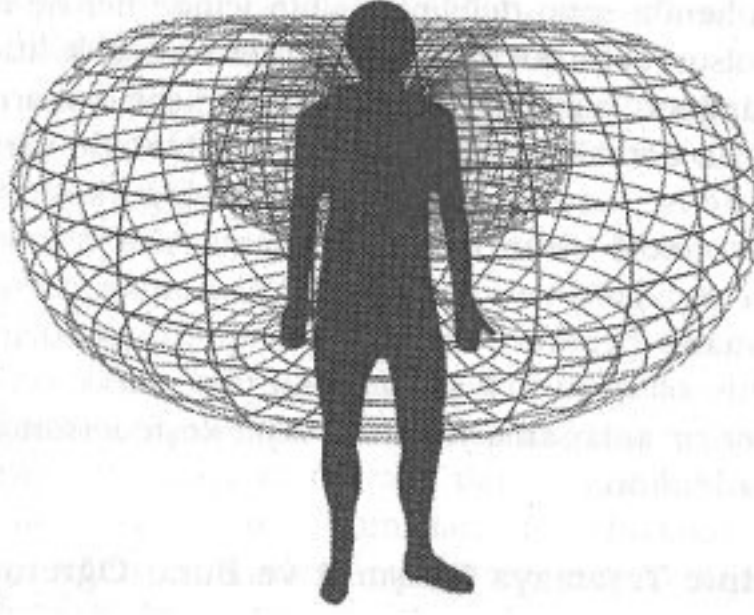
Diğerlerinin Kutsal Alanları - Bazı Örnekler
Sizin Bu Deneyimi Yaşamınızı Ne Engelleyebilir?

Bazen kalbin gizli odası olarak da değinilen kalbin kutsal alanı, her şeyin şimdi ve burada mümkün olduğu bilincinin zamansız boyutudur. Dünyanın kadim yazılı çalışmaları ve sözlü gelenekler, kalbin gizli ya da özel yerine referanslarda bulunur. Bu kitabın başında yer alan Chandogya Upanishad'dan alınmış kısa şiir buna bir örnektir. Diğer bir örnek, Torah'la bağlantılı bir kitaptır ve adı "Kalbin Gizli Odası" dır.

Belki de bilim, şimdilerde bu anlayışa dikkatle yaklaşıyor. Kaliforniya'da Stanford Üniversitesi'ne bağlı Boulder Creek Institute of HeartMath'deki bir grup araştırmacı son derece ilginç yeni bir veri elde etmiş. Bu bilgi, kalbi anlamak isteyen bazılarıza yardım edebilir. Kolay bir şey değil, ancak zihin uyum sağlayınca, kalp de buna cevap verir. Bu paradoks her zaman var olmuştur: bir bebeğe gebe kaldığı zaman, kalp beynin oluşmasından önce atmaya başlar. Bu doktorları zekanın nerede başladığını ve düzenli kalp atışının nereden geldiğini düşünmeye yöneltmiştir. HeartMath'deki bilimcilerin kalbin kendi beyni olduğunu keşfetmeleri tıp dünyasını şaşkınlığa uğratmıştır: evet, hakiki beyin hücreleri içeren gerçek bir beyin. Çok küçük ve sadece kırk bin civarında hücresi olmakla beraber gerçek bir beyin ve anlaşılan kalbin sadece bu kadarına ihtiyacı var. Bu inanılmaz bir keşif ve kalbin zekası hakkında asırlar boyu konuşulmuş ya da yazılmış olanların doğruluğuna gerçeklik kazandırıyor.

HeartMath'deki bilimciler kalp ile ilgili daha da önemli bir keşifte bulunmuşlar. İnsan kalbinin, bedende kafatasının içindeki beyin de dahil olmak üzere herhangi bir organdan daha geniş ve kuvvetli bir enerji alanı yarattığını ispat etmişler. Bu elektromanyetik alanın çapının sekiz ila on feet olduğunu ve merkezinin de kalpte bulunduğunu ortaya çıkarmışlar. Şekli, genellikle evrende benzersiz ve başlıca şekil olarak kabul edilen torus'un formunu anımsatmaktadır. Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı kitabımın her iki cildini de okumuş olanlarınız, kalbin torodial alanı ile ilgili çok aşina bir şey bulacak. Metratron'un Kübü'nde biri diğerinin içinde bulunan platonun beş şeklini bulabilirsiniz, her birinin içinde kapsamakta olduğu orijinal formun bir kopyası vardır: küp içinde küp, oktahedron içinde oktahedron gibi ve bu böyle devam eder.

Kalbin Toroidal alanı

Burada, kalbin gizli alanından çıkan, içinde daha küçük toroidal alan olan elektromanyetik toroidal alan vardır ve her ikisi de aynı eksenle merkezlenmiştir, aynı Metatron'un Kübü'ndeki beş platonik şekil gibi. Bu toroidal alanın çok önemli iki unsurunu buldum. Birincisi, kalbin gizli odasını bulmak ve girmek için kullanılmasıdır. Bu vorteksi kullanarak gizli yere nasıl girileceği ile ilgili talimatlar bu kitabın daha sonraki bölümlerinde yer alacaktır. İkinci unsur daha içteki, küçük torus ile ilgilidir. Bu içteki alanın ne kadar önemli olduğunu açıklayacağımız yer burası değildir, kalpten yaratmaktan bahsederken bu konuya tekrar geri döneceğim.

Kalbin kutsal alanı torus içinde torusa benzer bir şekilde yaratılmıştır. Orada kutsal alanın kendisi vardır, ancak göreceğiniz gibi bu kutsal alanın da içinde kutsal bir alan vardır ve tamamen farklı ve eşsiz uygulamaları olan çok küçük ve özel bir alandır.

Kalp cerrahları bu konuyla ilişkili olabilecek bir diğer bilgi parçası daha ortaya çıkardılar, ancak ben bunun öneminden henüz emin değilim. Kalbin içinde her ne nedenle olursa olsun asla dokunulmaması gereken çok küçük bir alan olduğunu, aksi takdirde o kişinin, hiçbir kurtarma şansı olmadan derhal öleceğini ortaya çıkardılar. Bu yerin özelliği her ne ise, hayat için çok önemli olduğu kesindir.

Ben toroidal elektromanyetik alanın tam olarak kutsal alandan geçtiğine ve kalbin kutsal alanından yaratıldığına ikna olmakla beraber, "kalbin beyni" ve "dokunulamaz aksi takdirde ölürsünüz" kısımlarından tam olarak emin değilim. Eğer siz anlarsanız ya da bir ilişki keşfederseniz, lütfen bana da bildirin.

Kalpte Yaşamaya Çalışmak ve Bunu Öğretmek

1999 sonlarından beri, Kalpten Yaşamak ile ilgili çalışıyorum ve workshop'lar yapıyorum. Bütün bunları yazdığım zamanlarda, bu deneyimi dört bin kişi üzerinde araştırmıştım. Çok şey öğrendim ve öğrenmeye de devam ediyorum. Şimdilik kalpten üretilen imajların kendilerini anlamaya başlıyoruz, ileride bu kitabın diğer bölümleri olacağına eminim.

Bundan sonra anlatacaklarım öğrendiklerimin bir kısmı olmakla beraber önce bir şeyi itiraf etmeliyim. Bu noktada bildiklerimi doğrudan kendi deneyimlerden ve bazı öğrencilerimin deneyimlerinden öğrendim ve uzun zaman nelerin olmakta olduğunu anlamadık. Söylemek üzere olduğum bu bilgilerin şimdi doğru olduğuna inanıyorum, ama bu bilgilerin bazıları hakkında fikrimi değiştirebilirim. Kendi kalbinizi takip etmeli ve kendinize karşı dürüst olmalısınız. Bu kitaptaki herhangi bir şey sizin işinize yaramazsa, o kısmı ciddiye almayın. Eminim ki, sizin de kalbinizin kutsal alanını bulmanız için bir yol vardır.

Kalpte Yaşamak workshop'larını verirken ilk iki sene boyunca katılımcılardan sadece yarısına ulaşabildiğimi anladım; her bir gruptaki kişilerin yarısı tamamen "aldı", oysa diğer yarısında workshop'un hedefi tamamen kafalarından (kalp) uçtu gitti. Sonunda her workshop'tan önce bunun olabileceğinden bahsetmeye başladım,

yani insanların yarısının kalbin kutsal alanını deneyimleyeceğini ve bu deneyim ile yaşamlarının değişeceğini, diğer yarısının da hiçbir şey deneyimlememiş olarak geri gideceklerini söyledim. Bu neden böyleydi? Kendime sordum.

Bu soruyu düşünerek saatler harcadım. Kalplerinin kutsal alanını bulamayan yüzlerce insanın cevaplarını temel aldığım, sebebini büyük bir kısmının duygusal bedenlerinde yattığını belirledim. Hayatlarının bazı dönemlerinde duygusal travmalar deneyimleyenler kalbin kutsal alanına girdiklerinde aynı acıyı hissederek derhal geri çıkmak istemekteydiler. Bu, tekrar başlamadan önce duygusal kalıntıları terapi yoluyla temizlemeniz gerekebileceği anlamındadır. Negatif duygusal enerjilerini herhangi bir şekilde serbest bırakanlar kalbe çok az ya da hiçbir sıkıntı duymadan girebilirler. Bir kez kalbe girildikten sonra - sadece on beş dakikalığına bile olsa - başlangıçta onları kalbe girmekten durduran her şey çözülür ve bu kutsal alana geri dönmekte herhangi bir problem yaşanmaz.

Karşılaştığım bir diğer problem de insanların "görme" farkı olmasıdır. Bazı insanlar içsel yeteneklerini vizyon ya da rüya formunu, diğerleri içsel dünyaları algılamak için ses ve işitmeyi ve başkaları koku alma ya da tat alma gibi beden hassasiyetini kullanıyor olabilir. Netice olarak, bu deneyimin nasıl olması gerektiğini "varsaymak" beklentisi bazen araya girer. Kısa bir hikaye buna açıklık getirecek.

Son workshop'lardan birinin sonunda bir çift, biri kalbin kutsal alanına girmiş olarak ve diğeri başaramadığını hissederek evlerine gittiler. (İnsanları bu ihtimale karşı hazırlamama rağmen, olduğunda cesaretiniz kırılmış hissedebilirsiniz.) Deneyimi yaşamadığını hisseden koca, eşine "meditasyona girdiğimde hiçbir şey olmadığı için kendimi kötü hissediyorum. Hiçbir şey görmedim. Ancak, yunuslar ve balinalar ile ilgili Drunvalo' nun çaldığı CD'nin inanılmaz olduğunu kabul etmem gerek. Müzik o kadar güzeldi ki nerdeyse suyu bedenimde hissedebiliyordum" demiş. Eşi şaşırmış ve benim CD çalmadığımı söylemiş. Aslında müzik çalmıyordu. Workshop'a katılmış başka birisine sorana kadar ve o da çalan hiçbir müzik olmadığını, balina ve yunus sesi gelen herhangi bir CD olmadığını söyleyene kadar eşine inanmakta zorlanmış. Bu adam müzisyendi ve bu onun görme yoluydu. O bir vizyon görebileceği beklentisindeydi, ancak kulaklarıyla görmüştü.

Şimdilerde deneyimi yaşamamış olduğunu düşünen insanların çoğunun aslında bir deneyim yaşamış olduğunu keşfediyoruz, onlar beklentilerinin deneyimleri ile uyuşmamış olduğundan kalbin kutsal alanına girme deneyiminin bütününe hafife almışlardı.

Kalbin Titreşimi - Geriye Giden Kolay Yol

Kendi kalbimin kutsal alanına girdiğimde dikkatimi çeken şeylerden ilki her yerden geliyormuş gibi görünen titreşimdi. Bu titreşim, ses sürekli olduğu için kalp atışının kendisi değildi: Om sesi gibi, ancak farklıydı. (Her iki seferinde de kendimi Mısır'daki Büyük Piramit'te, Kral'ın Odası'nda buldum, titreşim piramidin içinde her yerden geliyor gibiydi, hatta dokunduğum taşlardan bile. Orada aynı titreşimi deneyimlemiş birçok kişiyle konuştum ve bunun kalbin titreşimi olduğuna inanıyorum.)

Kalbin kutsal alanına girdiğinizde yapmanızı istediğim şeylerden ilki, bir kez bu titreşimi duyduğunuzda bu içsel sesi fiziksel sesinizle kopyalamanızdır. Mükemmel olması gerekmez, olabildiğince benzetmeye çalışın. Bu kalbin iç dünyası ile zihnin dış dünyası arasında bağlantı kurar.

Eşim, İsaril, Kudüslü Madame Kolette'den her zaman çok önemli olduğu söylenen kalbin yolu üzerine kadim bilgiler öğretisi aldı ve bu alana giren birçok insana şahit olduktan sonra bunu ben de kabul ediyorum. Sağladığı, kalbin içsel mırıltısını fiziksel dünyaya topraklamak ve böylece bir başka nedene daha yol açmak: geri dönüş vasıtası.

Bir kez kalbin kutsal alanını deneyimleyip geri dönmeyi istediğinizde, sadece kalbin titreşimlerine uyumlanarak mırıldanır ve tabii ki, başınızdan kalbinize doğru hareket gidersiniz. Titreşimler sizi doğrudan kalbin kutsal alanına yönlendirir ve geri dönüş giderek daha da kolaylaşır. Zamanla, zihinden kalbe doğru olan bu değişim iki üç saniyede başarılabılır hale gelir.

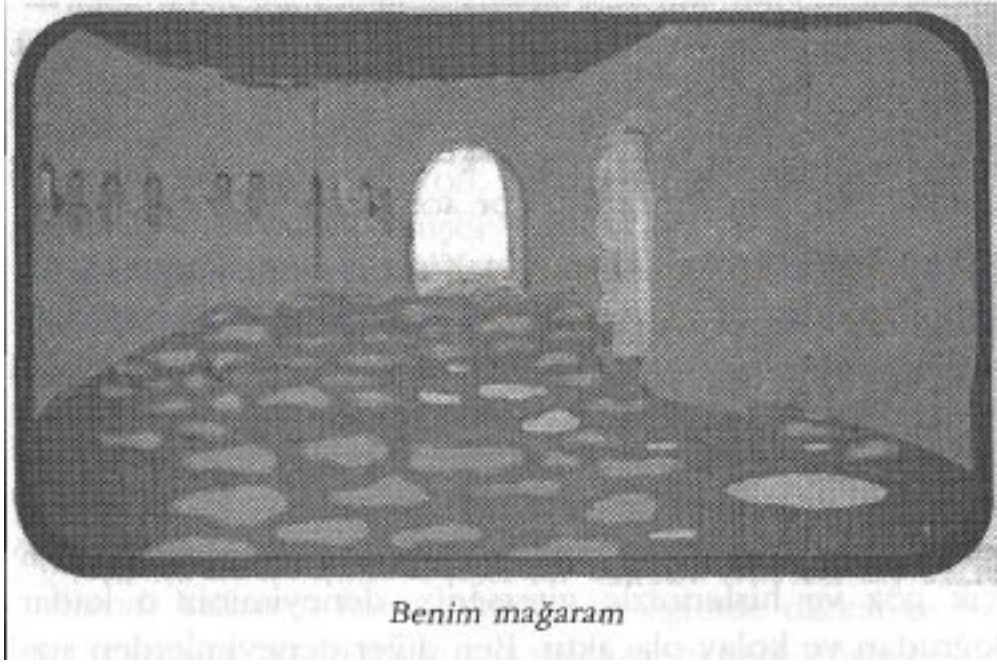
Kalbin Kutsal Alanında Kişisel Deneyimim

Başlamadan önce, lütfen sizin deneyiminiz ve benimkinin tamamen farklı olabileceğini ve dıştan görünen hiçbir ortak yönü olmayabileceğini anlayın. Herhangi iki insan arasında birçok korelasyon olmasına rağmen, tıpkı kar taneleri gibi, her insan benzersizdir. Bu nedenle lütfen, hiçbir beklenti içinde olmayın. Kalbe ne kadar çok bir çocuk gibi açık göz ve hislerinize girerseniz, deneyiminiz o kadar doğrudan ve kolay olacaktır. Ben diğer deneyimlerden sizlere sadece referans olması için bahsediyorum, bir "kural" olarak değil.

1980'lerin ortalarında, insan ışık bedeni, Mer-Ka-Ba'nın içinde meditasyondaydım, aniden ve beklenmedik bir şekilde, kendimi bana tamamen gerçek gibi gelen taşın oyulmuş bir mağaranın içinde buldum.

Mağaranın bir ucu yuvarlak ve kubbe gibiydi, içinde dairesel bir alanda on iki inch yükseklikte altı feet çapında ve saf beyaz silikon tuz ile doldurularak yükseltilmiş bir kenar taşından başka bir şey yoktu. Ana alanın sol duvarı boyunca bir şekilde taşa gömülmüş gibi görünen yaklaşık yirmi insan resmi vardı.

İnsanlardan birini bile tanımadım, fotoğrafların neden orada olduklarını da anlamadım. Karşı duvarda on iki feet genişliğinde ve on altı feet yüksekliğinde kaba bir açıklık vardı. Beyaz bir ışık duvarı açıklığın ötesindeki manzaranın görülmesini engelliyordu. Sezgisel olarak bu ışık duvarının ötesinde her ne var idiye kendimin kendim tarafından saklanan bir şey olduğunu biliyordum. Bu ışık duvarını benim kendimin yarattığını biliyordum, ancak neden olduğu hakkında bir fikrim yoktu.

Benim mağaram

Bu mağaranın içinde "yürüdükçe" her şey hem aşına hem de ilk defa orada bulunuyormuşum gibi geliyordu. Mağaranın uzak ucunda başka bir seviyeye doğru dönerek çıkan taştan oyulmuş bir merdiven vardı. Bu yeni seviyede gölge bırakmayan yeşil bir ışık havanın kendisinden geliyor gibi görünüyordu. Bir sürü mühürlü oda gördüm, sanırım yüzlerce oda vardı. İçsel rehberim mağaranın bu bölümünün hayatımın daha sonraki bir zamanına ait olduğunu bilmemi sağladı, böylece ana odaya geri döndüm.

Meditasyonlarımda olmasını sağlamaya çalışsam da, sürekli olarak bu mağaraya geri döndüm. Her iki haftada bir kendimi bu alanda buluyordum. Mağarayı ilk keşfettiğimden bir sene sonrasına kadar, hiçbir şey değişmediği gibi ben de yeni hiçbir şey keşfetmemiştim.

Bu müthiş titreşimin farkına vardığımda, bağdaş kurmuş, yüzüm taş duvara dönük yuvarlak silikon kum alanda oturuyordum (bu alana bir kez girdiğimde, meditasyon doğal olarak sona ermeden genellikle dışına çıkamıyordum, bu nedenle bu dairesel alana gitmeye ve oturmaya alışmışım, çünkü burada oturmak bir şekilde iyi hissetmemi sağlıyordu) ve bu titreşimi ilk kez hissettiğimde sanki her yerden geliyordu. Ancak, daireden dışarı adım attığımda titreşimin derecesi düşüyordu. Zaman içinde bu titreşimin sadece silikon kum halka hariç, tüm mağaranın içinde aynı olduğu açıklık kazandı. Titreşimdeki bu değişiklik, meditasyonumdaki bu kum alanın özelliği olduğunun ilk belirtisiydi ve saatlerce medite olduğum bu halka her zaman beni cezbetmişti. Doğrusu o zamanlar bütün bunların ne anlama geldiği ile ilgili hiçbir fikrim yoktu.

Bir gün henüz dairesel alanın içinde taş duvara yüzüm dönük olarak meditasyondayken duvarın şeffaflaşmaya başladığını fark ettim. Büyük bir şaşkınlık içinde duvarın şeffaf kısmına dokunduğumda elim taştan içeri girdi. Heyecanla daireden dışarı doğru eğildim ve elimi taşın içine itebildiğim kadar ittim. Tüm bedenim duvardan dışarı çıktı ve kendimi mağaranın dışında, gezegenin yüzeyinde, yüksek bir dağın yamacında bir yarığın içinde buldum.

Yarıktan yukarı tırmandım, böylece etrafa bakabilecektim. Geceydi ve aşına olduğum yıldızlarla dolu göğü gördüm. Ancak hiçbir yerde hiçbir hayat formu göremedim, sadece taş vardı; toprak bile bulamadım. Birkaç dakika sonra tekrar yarığa tırmandım ve mağarama geri dönmeye niyetlendim, ancak başaramadım. Taş bir duvar vardı. Ne yapacağımı bilemedim. Gerçekten bir an korku hissettiğimi hatırlıyorum.

Görünürde aşılabilir duran kayanın önünde bir süre ayakta durdum ve sonra kumun çıkardığı titreşimi hatırladım. Sesi çıkarmaya başlar başlamaz ve ses bedenime gittiğinde, kaya duvar şeffaflaşmaya başladı, böylece içinden geçebildim ve mağaradaki kum daireye geri döndüm. Bunu her yaptığımda, her şey çok

gerçek görüldüğünden bunların gerçekten olduğuna inanamıyordum.

Bunu keşfettikten sonra bir seneye yakın bir süre kaya duvardan geçiyor ve çevreyi tanımak üzere uzun yürüyüşlere çıkıyordum. Bu gerçeklik, benim Dünya üstündeki sıradan gerçekliğim kadar gerçektir; en azından arasında hiçbir fark algılayamıyordum. Kendi nefes almamı hissedebiliyor, eğer bir taş dokunursam normal dünyada taş dokunuşum gibi hissediyordum. Her şey tamamen aynıydı, hiç durmayan titreşim ve gölge vermeyen ışık hariç.

Hayatımda o döneminde, New Mexico, Taos 'un dışındaki düz yüksek çöllerde Amerikan Yerlisi bir aile ile yaşıyordum. Evim 1957 Chevrolet okul otobüsü ve otobüsün yanında yuvalanmış beyaz geleneksel Amerikan Yerlisi çadırından ibaretti. Yaklaşık iki buçuk sene hayatım bu basit ev düzeninde kaldı.

Karanlık bir gecede, acı soğuk kar fırtınası devam ederken otobüsün kapısında bir tıklama duydum. Kapımda biri olduğu için şaşırmıştım, çünkü dışarıda şiddetli bir rüzgar ve kar fırtınası vardı ve ben en yakın asfalt yoldan bir mil uzaktaydım. Yirmi yaşlarındaki bir genç kız donarak orada duruyor ve sığınak istiyordu, tabii ki onu içeri davet ettim.

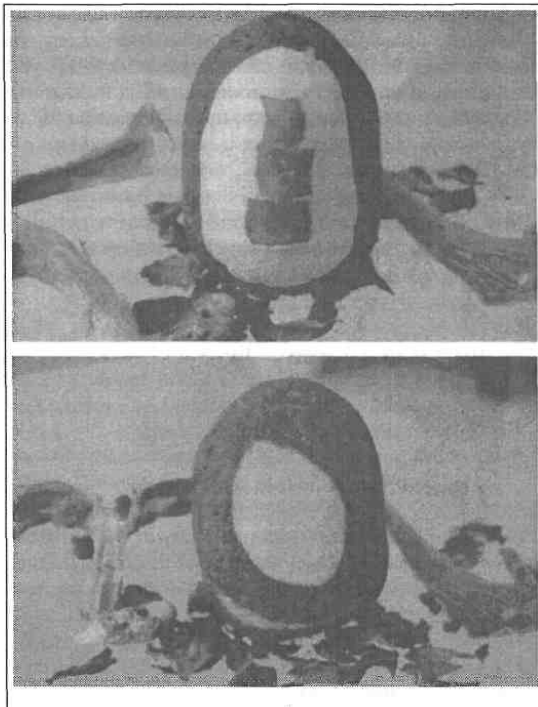
Önce başlığını çıkardı ve böylece yüzünü tam olarak görebildim, ürperten bir déjà vu hissi duydum. Ancak birden onu daha önce nerede gördüğümü hatırlayamadım ve ona nerede rastlaşmış olabileceğimizi sormaya başladım. Sonra birden kavradım. Mağaramdaki ilk fotoğraf ona aitti! İlk fırsatta, mağaramda meditasyona girdim ve onun resmi orada duvarda duruyordu. Benimle yaklaşık bir sene kaldı ve bana verdiği ruhsal anlayışla üzerimde çok büyük etkisi oldu. Yıllar içinde, duvardaki fotoğraflardaki insanlar bilgi ve deneyim olarak bir hayatıma girdiler, hala da girmeye devam ediyorlar, benim için paha biçilemezler. Ancak o zamanlar bu genç kadınla tanıştığımda, mağaranın ne olduğu ile ilgili ya da medite olduğumda oraya gitmeyi neden sürdürdüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bütün bildiğim bu mağaranın bir şekilde Dünya üstünde olma nedenim açısından son derece önemli olduğuydu.

Eve Gidiş

On altı feet yüksekliğindeki ışık duvarı yıllar içinde hiç değişmedi, ta ki 2002 Ocak ayına kadar. Almanya'da Kalpte Yaşamak atölye çalışması yapıyordum ve grup ilk defa kalbin kutsal alanına girmişti. Ben de kendi kalbimin kutsal alanına girmiştim, her zamanki gibi kendimi mağaramda buldum. Şimdiye kadar tek bildiğim bunun benim kalbimin alanı olduğuydu, ancak ışık duvarına doğru yürüdüğümde, ilk defa olarak açıklığı gizleyen yarı şeffaf ışık şeffaftı. Heyecanlandım, bu daha önce hiç olmadığından şimdi ne olacak diye merak ettim.

Kendi kutsal alanlarımızdan çıktık ve grubu yarım saatlik bir ara için dışarı çıkardım. Bir kadın bana yaklaşarak benim için bir hediyesi olduğunu söylediğinde ben odama gidiyordum.

Yunanistan'da hiçbir şey düşünmeyip sadece ne kadar güzel bir yerde olduğunu düşündüğü sahilde yürürken yere, kumsala doğru bakmış ve bu en alışılmadık taşı görmüş. Taşı almış ve anında taş "beni Drunvalo'ya götür" demiş. Kadının tam olarak yaptığı buydu. Bir kumaşa sarmış, böylece aslında bana verene kadar taşı görmemiş. Ona teşekkür ettim ve odama götürdüm. Taşı açtığımda, şaşırdım.

Hiç böyle bir şey görmemiştim, hatta yakınından bile geçmemiştim, tamamen yabancı gelmişti.

İlk yaptığım taşı üçüncü gözüme tutarak medite olmak üzere oturmak oldu. Önceden belirlenmiş hiçbir düşüncem olmadan kendimi içsel mağaramın ışık duvarının önünde buldum. Kısa zamanda, ışık duvarı tamamen kayboldu, şimdi uzun yıllardır merak ettiğim açıklığı görebiliyordum.

Orada, tüm güzelliği ile gök vardı. Açıklığın tam merkezinde, kuşaktaki üç yıldız gösteren Orion takımyıldızı bulunmaktaydı. Birden, Orion'un Kuşak bölgesinin etrafındaki merkez yıldızdan spiral biçimde kıvrılan, parlak altın ışık huzmesi geldi ve benim bedenimi kuşatana kadar genişledi.

O an 13. boyutu terk ettiğimde ruhumun nasıl Dünya'ya olan yolumu bulacağını anlatan babamın söylediği her şeyi hatırladım. Sadece, şimdi tekrar geriye eve yolumu nasıl bulacağımı hatırlamıştım! Ben her iki türlü de mutluydum; kasıtlı olarak unuttuklarımın çoğunu hatırladığım için mutlu ve endişeliydim. Bu, Dünya'yı bırakarak eve gitmem anlamına mı geliyordu? Meleklerimden biri derhal belirerek Dünya'yı terk etmediğimi ancak, "kıvrılmalar yapan altın ışık huzmesi" vorteksinin bana ileride kullanacağım diğer bir formda iletişim sağladığını ve bunun yaşantımda üstün yeri olacağına dair güven verdi. Ruhun hareketini hatırlama yakında anlayacağım diğer bir sebepten dolayı benim için önemliydi.

Elimde bu en görülmedik taşı alnımın ortasına tutarak meditasyonu bıraktım ve ağlamaya başladım. Babam ile bu şekilde tekrar bağlantı kurma deneyiminde yaşadığım duygular bir çözülme yaratmıştı.

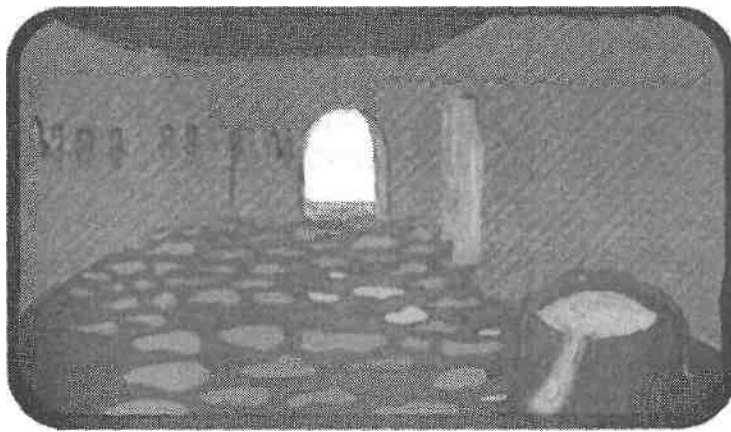
Verdiğimiz aradan dönerek yine öğretmeye başladığımda, aynı genç kadın beni derse başlamadan yakalamak üzere koşarak geldi: "Unuttum, taşı verdiğimde taşın sana olan mesajının tamamını veremedim. Taş, beni Drunvalo'ya ver, eve gitmeyi hatırladığında ben olacağım" demişti. Söyleyecek hiçbir kelime yoktu, bunun yerine kadını kucakladım ve kalbimin en derinliklerinden teşekkür ettim. Hayat hakikaten şaşırtıcı!

Kolombiyalı Kogi ile karşılaşana kadar tam olarak farkına varamamış olduğumu anladım. Onlara sonsuza kadar şükran duyacağım, bu ilişkiyi aydınlatanlar onlardı.

Zaman Nedir?

Şimdi sihir gerçekten başladı. 2002'deki diğer bir Kalpte Yaşamak atölye çalışması sırasında meditasyondaydım ve her zamanki gibi kutsal alana girdim, kuma oturmak için kendi özel alanıma gittim ve dairenin, taşın kenarına kadar sularla, tıpkı bir banyo küveti gibi dolduğunu gördüm. Aynı zamanda suların taşıdığını ve mağaranın zemininden alanın diğer tarafına bir yere, yer ve zemin arasında bir alanda kaybolarak aktığını görüyordum.

Bunu görmek beni tuhaf hissettirdi. Bunu hiç beklemiyordum, şaşırmıştım, ne yapacağımı ya da neden bunların olduğunu bilmeden suya bakarak orada ayakta durdum. Aniden bir su dalgası kenarın altından nehir gibi dökülerek, zemindeki açıklığın olduğu ve bereketli suyu karşılamak üzere genişleyen duvara doğru aktı, bir ya da iki feet civarında yükselmeye başladı.

Suyun miktarı alarm yaratana kadar çoğalmaya devam etti. Bir süre ne yapacağımı kestiremedim, "Tanrım, neler oluyor" diye düşünerek şelale haline gelen çeşmenin yanın da kalakalmıştım. Orada, meditasyonumun içinde ne yapacağımı bilmeden durdum. Sonunda, meditasyonu azıcık şaşkın olarak bıraktım.

Sonraki gün, ders sırasında, meditasyon hayatımı sonsuza kadar değiştirecek deneyimi yaşamak üzere tekrar kalbime girdim. Suyun akması devam ediyordu, sürekli ve yoğun, ama sakın bir akışa dönüşmüş gibiydi. Taş dairenin ağzı ya da kenarı büyümüş ve üç feet yüksekliğe ulaşmış, daha çok sıcak banyoyu andıran bir şey yaratmıştı.

Kendi içsel kutsal alanıma girmek istedim, ancak yapmam ya da yapmamam gereken bir şey olup olmadığını düşünerek orada durmaya devam ettim. Sonunda, her zaman yaptığım gibi sadece öne doğru gitmem gerektiğini hissettim, böylece su girdabı ile dolu olan küvete tırmanmaya başladım. Su serin ancak rahattı, oda sıcaklığında ve oldukça saf ve şeffaftı. Etrafımda sular akarken, gözlerim açık ve önümdeki kaya duvarı izleyerek, hemen meditasyona başladım. Daha önce birçok defa görmüş olduğum gibi duvar yavaşça şeffaflaşmaya başladı, duvardan geçmeye karşı duyduğum dayanılmaz isteği takip ederek ilerledim. Tüm çorak gezegeni görebildiğim, alışkın olduğum kayanın çatlağına tırmanırken aniden gördüklerim karşısında kalakaldım. Bu "hayali" gezegen artık çorak değildi! Görebildiğim kadarıyla, her yerde bereketli bitki yaşantısı vardı; tropik bir orman gözlerimin önünde tüm ufku kaplayacak şekilde her yöne uzanmaktaydı. Bu nasıl olabilirdi!

Düşüncem sonlandığı zaman, akan suyun görüntüsü içsel kutsal alanımda belirince bu suyun gezegene hayat verdiğini anladım. Bitkiler son derece gelişmişti! Bu dünyada benim düşündüğüm gibi olmayan bir zaman olabilir miydi? Kafamda çok fazla soru vardı.

Uzun süre devam eden düşünce ve hayranlıktan sonra, kendi içsel kutsal alanıma döndüm ve yeniden bedenime girdim. Bir kez daha bu dünyadaydım, en son yaşadığım deneyimin anlamı üzerine düşünerek günler geçirdim. Gerçekten, bunlar neyi temsil ediyordu? İçsel rehberliğim, melekler, sadece sessizce yanımda durdular, kendi cevaplarımı bulmamı istediler.

Diğerlerinin Kutsal Alanları - Bazı Örnekler

Kendi kalplerinin deneyimlerini anlatan binden fazla insanı dinledim. Bazı benzerlikler olmasına rağmen, kalbe ait görüntülerin içinde yaşadığımız sabit ve yapılandırılmış gerçeklikten çok rüya gibi oldukları açıktır. İnsanların deneyimlerinin doğası geniş bir yelpazeyi kaplar. Daha önceden belirlenmiş beklentilere dikkat edin. Kalbinizin kutsal alanına girdiğinizde, bir çocuk gibi açık bir yürek taşıyın. Deneyiminiz sadece size özgü olacaktır. Burada, diğer insanların deneyimledikleri bazı örnekleri, kalpteki kutsal alanla ilgili deneyimlerin ne kadar farklı olduğu hakkında bir fikir sahibi olmanız için veriyorum.

"Kutsal alanımın ışıkla dolmasını istediğimde, anında oldu. Bu olduğunda çok mutlu oldum, çünkü genellikle bir şey istediğimde asla olmaz. Yumuşak, parıltıyan bir ışıktı, evimdeki gibi parlak değildi. Etrafıma baktım ve geniş, özenilmiş Mısır tapınakları gibi bir yerde olduğumu keşfettim. Sadece taşlar elektrikli ve ışık yayıyor gibi görünüyordu. Duvarlarda hiyeroglifler vardı ve ben yaklaştıkça canlılarmış gibi dans etmeye başladılar. Bir şekilde, sadece bir sıraya dizilmiş yirmi görüntü bana anlam ifade etti. Size ne söylediklerini anlatamam, anlamını sadece kalbimde biliyordum ve ağlamaya başladım."

"Geri döndüm ve çok yüksek bir kapı gördüm. Kapıdan içinde çok güzel bir kadının olduğu, diğer bir odaya geçtim, koyu renk gözlü, koyu renk saçlı, altınsı giysili krala ait, ona yaraşır bir kadın. Mısırlıya benziyordu. Hiçbir kelime söylemeden elimi aldı ve beni ufak, basit bir odaya yönlendirdi; bana içeri kadar eşlik etti ve kayboldu. Kalbimin kutsal uzayına girdiğimi hemen anladım; emindim."

"Aniden oda şekil değiştirmeye başladı ve boydan boya bir mil olana kadar büyümeye devam etti; duvar kaybolana kadar genişlemeye devam etti. Ve sonra derin uzayda olduğumu anladım. Sonra sen (Drunvalo) bize dönmemizi söyledin."

"Çünkü asla olmaz" diyerek kendine bir şey olmayacağını düşünen genç adam bizimle bunları paylaştı. "Orada ışık olmasını istediğimde hiçbir şey olmadı. Böylece, ben de etrafa senin önerdiğin gibi (Drunvalo) hissedebilecek miyim diye bakmaya başladım. Bir şekilde nerede olduğumu biliyordum; her şey çok aşınaydı. Sola döndüm ve nerdeyse empresyonist bir tablo gibi, silik dış çizgileri olan bir şey yakınımda belirdi."

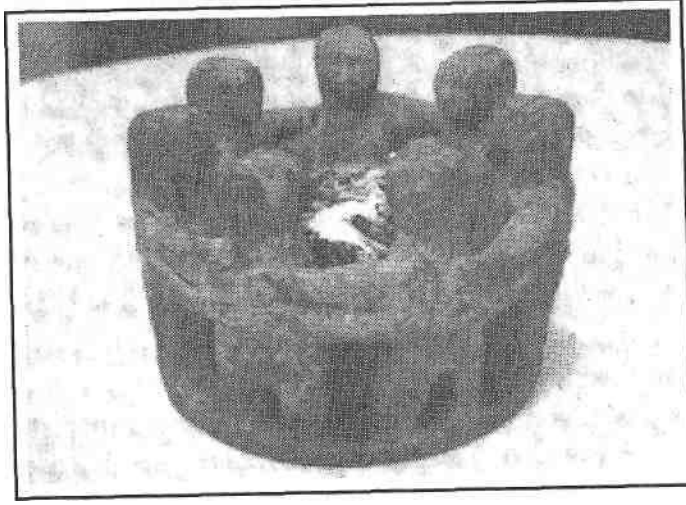
"Yavaşça form ve şekilleri anlamaya başladım ve şekiller ışıktan bir dünyadaymışım gibi daha da parlaklaşmaya başladı, yani katı değil de daha çok hologram gibi. Işık geometrik hareketler yaparak hareket etmeye başladı. Ben de kendimin ışık akışlarından birinin kaynağına doğru gittiğimi hissettim. Güzellik çok yoğun ve hızlı hareket etme hissi çok keyif vericiydi. Her ne ise, bu beni çekmeye devam etti ve ben bunu görebiliyordum. Işık çizgileri tüm evrenden bu benim hızla yaklaştığım tek yere geliyordu. Bu olayın ölçüsü ve azameti galaktik ölçekteydi. Bütün bunların içinde kendimi ufak bir nokta gibi hissettim."

"Cıva gibi bu ışık alanının merkezine doğru gittikçe, Ev'de olduğumu biliyordum -büyük harfle başlıyor! Buraya daha önce gelmişim. Bu müthiş deneyimin ortasında yaşayan yuvarlak bir su topu vardı. Tam bize geri dönmemizi söylediğinde ben bu ışık dolu topun ortasına kayıyordum. Oraya tekrar gideceğimi biliyorum. Bu deneyim bitmesin istedim. Geri dönmek istemedim."

Bu hikayeler devam eder. Her zaman farklıdır, her zaman kalpten meditasyon yapan kişiye özgüdür. Bu hikayelerden yüzlercesini dinledikten sonra, kalpte çok önemli ve belki de hepimizin yaşıyor görüldüğü zihnin yapısal dünyasından daha öncelikli olan bir başka gerçek olduğu açıklık kazanıyor.

Sizi Ne Bu Deneyime Sahip Olmaktan Durdurabilir?

Bazı insanların kalbe girememeye ya da bu özel yeri bulduklarında orayı derhal terk etmeye iten nedenler vardır. Bunun neden olduğunu anlamam, iki yıl boyunca bu alana giremeyenleri dinlemek ve onlara öğretmeye çalışmakla geçti.

BÖLÜM 5

Cennet ve Dünya Birliği

Birlik Nefesi
Sahneye Çıkış
Çok Basit

Dünya'nın yerli insanların bana öğrettiği bir şey, herhangi bir önemli törenden önce, sevgiyle Dünya Ana ve sonra Gök Baba ile ve bu deneyim aracılığı ile sonunda Büyük Ruh ya da Tanrı ile bağlantı kurulması gerektiği idi. Bir kişinin kalbin kutsal alanına girmesi de bundan farklı değildir, aksi takdirde bu yer ele geçirilemez olurdu.

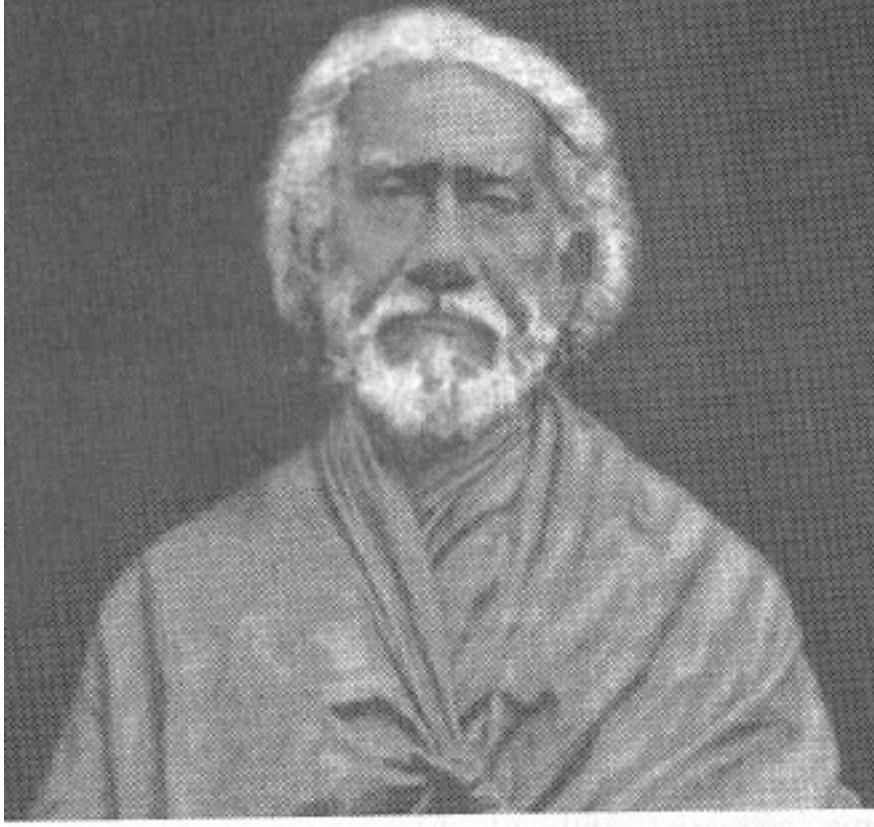
Sizlere anlatmak üzere olduğum şeyi, ilk defa 1981'de Taos Pueblo eğitimcimden Jimmy Reyna'dan öğrendim ve son derece basit ve saf haliyle bildim. Ancak burada devreye Kriya Yoga geleneklerinin zarif kelimelerle konuşan çok önemli ruhsal hocalardan biri giriyor.

1994'de Georgia, Jekyll adasında, "The Solar Heart" adı verilen çalışmada sahne almak üzereydim. Çeşitli ruhsal ustalar sırayla konuşarak dinleyicileri yükselterek Ruh ile birliğe yönlendiriyorlardı. Sırada ben vardım. Ufak bir sahne arkası odada, birisinin yanan bir mum ve Şelf Realization Fellowship'den bir dizi fotoğraf yerleştirdiği meditasyon sunağında otuyordum. Krishna, Jesus, Babaji, Lahiri Mahars-hi, Sri Yukteswar ve Yogananda'nın resimleri vardı. Sahneye çıkmadan önce birisinin gelip beni alacağını, ne hakkında konuşacağımı zaten biliyordum, bu nedenle merkezlenmekten başka yapacak bir şey yoktu.

Meditasyona girmek için bunu yapmaktan daha iyi bir yolum yoktu.

Üstatlara yücelikleri için şükranlarımı sundum ve meditasyona başlamak üzere gözlerimi kapattım. Yavaş

yavaş çevremdeki dünya uzaklaşmaya başladı ve enerji yükselmeye başladığında bir vizyon gördüm. Bu tek bir an, dinleyicilerle ve ruhsal hayatımda olan her şeyi değiştirdi.

Sri Yukteswar

Kısa sürede, Sri Yukteswar yüzündeki asil ifadeyle bana göründü. Sri Yukteswar'ın müridi Yogananda ile yakın dostluğum olmasına rağmen, Sri Yukteswar hakkında gerçekten hiç düşünmemiştim. Ama işte oradaydı.

Birlik Nefesi

Sri Yukteswar doğrudan şimdi geleceğim noktaya girdi. Bana, Hindistan'da hiç kimsenin belli bir zihin ya da kalp durumuna ulaşmadan ilahi olana yaklaşmayı akıllarından bile geçirmediğini söyledi ve ilahi olana ve nihayet Tanrı ile, tam olarak nasıl bilinçli bağlantı kurulabileceği ile ilgili çok özel talimatlar verdi.

Söyledikleri şöyleydi:

"Herhangi bir yerde olabilirsin, ancak bana göre, ben şahsen, dikkatimi odaklamak için bir tek mum olan sunak kullanırım. Kendi öğretmenlerimin mevcudiyetlerini bilir ve hissederim ve hepimiz, birmişiz gibi hep beraber nefes almaya başlarız."

İlahi Ana ile Birleşmek

"Dikkatinizin dünya üstünde en güzel olduğunu hissettiğiniz yere kaymasına izin verin. Bu herhangi bir yer olabilir - ağaçlar, göller ve nehirlerle dolu bir dağ sahnesi; ya da kurak, nerdeyse hiç yaşam olmayan bir kum çölü - her neyi güzel olarak algılıyorsanız. Görebildiğiniz kadar ayrıntı görün."

"Örneğin, sizin yeriniz bir dağ sahnesiyse, dağları ve dalgalanan beyaz bulutları görün. Ormanı ve ağaçların rüzgarla hareket etmesini görün ve hissedin. Hayvanları görün -geyik ve boynuzu, ufak tavşanlar ve sincaplar. Aşağı doğru bakın ve nehirlerin temiz sularını görün. Kalbinizin sevginiz ile kalp atışlarınızı ısıttığını hissedene kadar bu yer ve tüm doğa için sevgi hissetmeye başlayın. Doğa sevgisiyle büyümeye devam edin ."

"Zamanın doğru olduğunu hissedince, dikkatinizi kullanarak sevginizi Dünya'nın merkezine yollayın, böylece Dünya Ana sizin ona olan sevginizi doğrudan hissetsin. İsterseniz sevginizi ufak bir küre içine yerleştirebilir ve Ana'ya yollayabilirsiniz, ancak en önemlisi sizin niyetinizdir. Sonra, bir çocuk gibi bekleyin. Dünya Ana size kendi sevgisini geri yollayana ve hissedene kadar bekleyin. Siz O'nun çocuğusunuz ve ben biliyorum ki sizi seviyor."

"Ana'nızın sevgisi bedeninize girince, bu sevginin tüm bedeninizde dolaşmasına izin vererek tamamen

açın. Tüm hücrelerinize girmesine izin verin. Dünya Ana'nın bu güzel sevgiyle sizin etrafınızı çevirmesini hissedin ve tamamlanmış hissedene kadar Dünya Ana ile bu birliktelikte kalın."

İlahi Baba ile Bir Olmak

"Sadece sizin bilebileceğiniz doğru zamanda, Dünya Ana ile olan birleşmenizi bozmadan, Babanıza bakın, Göksel Babanıza. Dünya'nın ötesindeki tüm yaradılışa bakın. Dikkatinizi gece gökyüzüne yerleştirin. Bir boydan bir boya gökleri dolanan Samanyolu'nu görün. Etrafınızda girdap gibi dönen gezegenleri ve Ay'ı seyredin. Dünyanın arkasına saklanmış Güneş'i hissedin. Uzayın inanılmaz derinliğinin farkına varın."

"Baba için, İlahi Ana hariç, tüm yaradılışın ruhu olan İlahi Baba için olan sevginizi hissedin. Ve bu sevgi giderek büyüyerek içinizde daha fazla duramaz hale gelince, niyetiniz ile birlikte göklere doğru hareket etmesine izin verin. Yine sevginizi göklere ufak bir küre içinde yollayabilirsiniz, eğer isterseniz."

Sri Yukteswar, sevginizi ufak bir küreye yerleştirmek ve niyetiniz ile beraber gökler yollamaktan bahseder. Bunu Dünya'nın etrafındaki birlik bilinci ağına yollamayı söyler. Bu ağın ne olduğunu bilmiyorsanız önemsemeyin, dünyadaki çoğu yerli insanın yaptığı gibi yapın; sevginizi Güneş'e yollayın. Ağlar gibi, Güneş de diğer tüm güneşlerle ve yıldızlarla ve nihayet her yerdeki hayatla bağlantıdadır. Amerika'nın Güney batısındaki Hopi'ler gibi bazı insanlar sevgilerini herkeste olmayan, ama eşit geçerlilikteki başka bir kavramla Büyük Merkezi Güneşe yollarlar. Birini seçin, hangisinin olduğu önemli değildir. Niyet sizin sevginizin her yerdeki tüm hayata ulaşmasıdır.

Sri Yukteswar devam etti: "Bir kez sizin sevginiz göklere, İlahi Baba'ya yollandığında yine beklersiniz; Baba'nın kendi sevginizi size geri yollamasını beklersiniz. Ve tabii ki, her zaman bunu yapacaktır. Siz sonsuza dek O'nun çocuğusunuz ve İlahi Baba sizi daima sevecektir. Tıpkı, Ana'ya olan sevgi gibi, İlahi Baba'nın sevgisinin varlığınıza girdiğini hissedince, istediği her yere doğru hareket etmesine izin verin. Bu Baha'nızın sevgisidir ve saftır."

Kutsal Üçleme Canlıdır

"Şu anda nadiren olan şey tezahür ettirmektir; Kutsal Üçleme, Dünya üstünde yaşanmaktadır. İlahi Ana ve İlahi Baba sizinle birlikte saf sevgiyle birleşmiştir, İlahi çocuk üçgeni tamamlar."

Sri Yukteswar'a göre, Tanrı'yı doğrudan bilebilmek sadece bu belirli durumdaki bilinçle mümkündür. Bu meditasyondaki son adım, Tanrı'nın mevcudiyetinin farkına varıştır: tüm etrafınızda ve sizinle içinizde. Meditasyonun bu bölümü için Sri Yukteswar bana orijinal olarak Tanrı'nın farkında olmak için çok karmaşık bir yol önerdi, ancak dünya kabilelerindeki büyüklerimle konuştuktan sonra, bu son bilinç durumuna ulaşmanın yolunu basitleştirebileceğimizi düşünüyorum. Bu gerçekten basit; bir kez Kutsal Üçlemede olduğunuzda, bu deneyimi kalbinizi Tanrı'nın mevcudiyetine açarak başarabilirsiniz. Sadece Tanrı'nın bildiği bazı nedenlerle, Kutsal Üçleme durumunda Tanrı'nın mevcudiyeti kolayca algılanabilir.

Sri Yukteswar bana bu meditasyonun adını verdi: Birlik Nefesi. Tanrı her zaman her yerdedir, ancak insanlar her zaman Tanrı'yı algılamazlar. Birlik nefesi sizi doğrudan, bilinçli olarak Tanrı'nın mevcudiyetine götürür. Bazıları için bu bilinç durumu yaşam tarafından yaratılmış tüm döngüleri tamamlamak için gerekli olan tek şeydir ya da başka bir deyişle, bu dünyaya doğuşumuz, kutsal evlilik ve hatta ölüm gibi, hayatın tüm kutsal törenlerine giriş için bir kapıdır. Amerikan Yerlileri'ne göre tohum ekme ve hasat törenlerinde ekinler büyümek ve sağlıklı olmak için Büyük Ruh ile özellikle bağlantılı olmaya ihtiyaç duyarlar.

Doğal olan yol ise, Tanrı ya da Büyük Ruh ile birlikte yaratmak, hayata doğanın döngülerinde denge getirmek için yardımcı olmaktır. İncil'e göre, Adem ile Havva'nın hikayesinde anlatıldığı gibi, bizler Bahçe'nin (ya da doğanın) bekçileriyiz ve bu modern zamanlarda amacımızı unuttuk, ancak hala bekçileriyiz. Tanrı ile bu içsel bağlantı olmadan bizler ayrı ve kaybolmuş durumdayız, bu nedenle Sri Yukteswar'ın meditasyonu Tanrıyı ve kalbin kutsal alanını hatırlamaya bir açılış yapar.

Sahneye Çıkış

Bu noktada Sri Yukteswar çok sert olmaya başladı. Gözlerini bana yönelterek, "Drunvalo, bugün sahneye çıkmanı ve sana şimdi öğrettiğim meditasyonu dinleyicilere öğretmeni istiyorum" dedi. Bana gerçekten kararlı bir ifadeyle baktı ve ben de ona itaatsiz davranmamam gerektiğini düşündüm. Sonra başıyla selamlayarak kayboldu.

Kapının vurulma sesini duyduğumu ve bunun benim sıramın geldiğini bildirdiğini hatırlıyorum. Ayağa kalktığımda şaşkındım. Ne yapacağımı bilmiyordum. Yapacak ve söyleyeceklerimle ilgili bir planım vardı, ancak bu her şeyi geçersiz kılmış gibi görünüyordu. Sahne görevlisine bir dakika sonra geleceğimi söyledim, hemen kapıyı kapattım ve melekleri içeri getirdim. Bana Sri Yukteswar'ın söylediği gibi yapmamı ve benim sonunda anlayacağımı söylediler. Ben de öyle yaptım ve sonunda anladım.

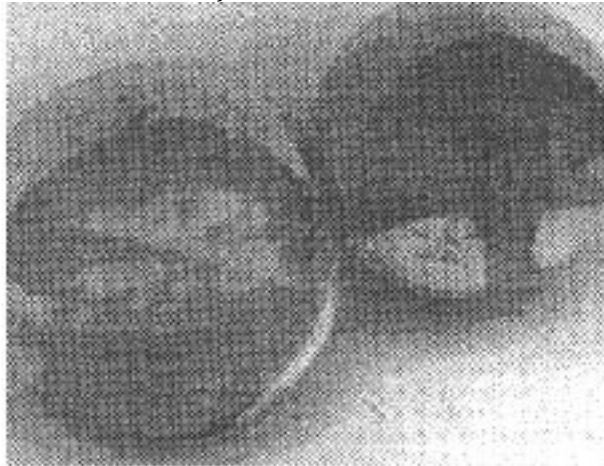
Dinleyicilerin önüne çıktığımda, biraz önce nelerin olduğunu ve Sri Yukteswar'm hepimizin deneyimlemesinde ısrar ettiği meditasyon durumuna geçeceğimizi onlara anlattım. Ben kendi kelimelerimi takip ederken dinleyicileri aşama aşama yönelttim. Sonra sessizlik ve mutluluk hakim oldu. Uzun bir süre sonra, genç bir adamın ceketimden çekiştirilmesiyle ve on dakika içinde öğle yemeğine gitmek için hazır olmamız gerektiğini söylemesiyle meditasyondan çıkarıldım. Grubu seyredenler hariç tüm grup derin meditasyondaydı. İnsanlara yavaşça geri dönmelerini söyledim ve hayatımda ilk kez dinleyicileri öylesine derin meditasyonda buldum ki, ya meditasyondan çıkmak istemediler ya da çıkamadılar. Herkesi geri döndürmek için gösterilen çabalardan sonra hala geri dönmek istemeyen otuz kadar kişi vardı. Onları meditasyondan çıkarmak için bire bir adam yolladık ve hastaneye götürülmesi gerektiğini düşündüğümüz genç bir adam hariç sonunda hepsi meditasyondan çıktı. Yirmi dakika daha sonra herkes öğle yemeğini yerken, o nihayet gözlerini açtı. Bütün düşünebildiğim "Ne oldu" idi. Meditasyonun ötesinde benimle kalan bir deneyim yaşamıştım. Hala Ana ve Baba'nın ve Tanrı'nın her yerdeki mevcudiyeti ve her şey için sevgi hissediyordum. Çok keyif vericiydi. Çok güzeldi. Yıllardan sonra, Birlik Nefesi meditasyonunda dikkatli olmayı öğrendim. Bir kişi bu duruma girdiğinde, bu durumu erken terk etmek istemiyor; kendisini fazla iyi hissediyor. Bu meditasyonu uygularsanız, kendinize bol zaman verin. Telefonları kapatın ve zaman sınırı olmaksızın rahatsız edilmemek için gereken her şeyi yapın. Bu deneyimin bir yaz çiçeği gibi açılmasına izin verin.

Çok Basit

Şimdi artık Birlik Nefesini bildiğinize göre, kalbin kutsal alanına girmeden önce, daima ilk önce bu bilinç durumuna girin. Aksi halde, kutsal alanı ne kadar çok bulmaya çabalasanız o sizden kaçacaktır; hiçbir iz bırakmadan saklanacaktır. Birlik Nefesi ile geldiğiniz bilinç seviyesine bir kez ulaştığınızda, sürekli olarak bu yerde olana kadar giderek daha da kolaylaştığını anlarsınız. Bu meditasyonu bilen bütün öğretmenlerim için ideal olan budur. Birlik Nefesi'nin içinde kutsal kaseyi, kalbin kutsal alanını bulmanıza izin veren bir titreşim yarattığına inanıyorum, orijinal olarak Tanrı'nın yarattığı yer. Çok basit. Her zaman bakacak olduğunuz yer doğrudan kalbinizin içidir.

BÖLÜM 6

Zihinden Çıkmak ve Kalbe Girmek

İlk Egzersiz - Bedenin etrafında dolaşmak
İkinci egzersiz - Kalbe giriş
Üçüncü egzersiz - Kafa "om" ve kalp "aah"
Kalbin Kutsal Alanına Giden iki yol.

Kalbin Kutsal alanına girebilmek için ön koşul Birlik Nefesi'dir. Ancak, kalbin kutsal alanına girebilmenin önünde iki engel vardır.

Birincisi, Batılı bilinç içinde Birlik Nefesi tek başına kalbin gizli Kutsal alanını bulmak için yeterli değildir. Neden? Çünkü zihniniz sizi gerçekten uzaklaştırmak için sürekli ilüzyonlar yaratır; zihniniz her zaman size "Kalbini dinleme. Kaynağı sadece ben bilirim. Beni ve mantığımı takip et, her şey mükemmel olacak. Benim bilimim gerçeği bilmek için yegane yoldur" diyecektir. Düşünme sürecini ve mantığı kullanarak zihin, sizin kafanızın içinde kalmanızı isteyecektir. Zihninizde kaldığınız sürece de, kafatasınızın içindeyken, asla ve asla kalbin kutsal alanını bulamazsınız. Binlerce yıldır zihin birçok kişiden kalbin gücünü saklamıştır.

İkincisi, kişi ruhun insan bedeni içindeki hareket kabiliyetini bilmelidir. Bu bilgi olmadan, kutsal alana ulaşmak için verilen hiçbir çaba sonuca gitmez. Kişi, ruhun bedende hareket edebileceğini, ruhun gerçekten kafa ve zihni terk ederek kalpte bulunan değiştirilmiş bilinç ve zeka durumuna girebileceğini keşfetmelidir. Kendi deneyimlerimden olduğu kadar binlerce kişinin deneyimlerimden, insan düşünce sürecinin üstesinden gelmenin, kişi ne yapması gerektiğini tam olarak anladığında, uygulanması çok kolay bir şey olduğunu keşfettim. Sadece orada öylece oturur düşüncelerinizi dinler ya da cevap verirsiniz, kafanızın içinde tuzağa düşürülmüş olursunuz, düşünceleriniz sürekli devam eder ve sizi durdurur.

Bunun üstesinden gelmeye ya da zihninizin bypass yapmasına yardım edecek birkaç meditasyon sistemi vardır. Bunlardan biri Vipassana meditasyonudur, bu meditasyon-da kişi sabit nokta elde edilene kadar saatlerce oturur.

Ancak bundan daha kolay bir yol vardır ve bu da ruhun kafa ve zihni tamamen terk etmesidir. Kalbin kutsal alanına girmek için benim bildiğim tek yol budur.

İnsan ruhunun, insan bedeni içinde hareket edebildiğini bilen çok nadir insana rastladım. Bundan bahsettiğim zaman çoğu kişi bana deliymişim gibi bakar. Ancak, çoğu yerli insan bunu tamamen anlarlar, kendi ruhsal süreçlerinde tam olarak bunu deneyimlerler.

İnsan bedeni ruhtan ayrıdır. Öldüğümüzde, biz (ruhumuz) bedeni terk eder ve bu dünyadan ayrı gibi görünen başka bir dünyaya geri döner. İnsan bedeni ceket gibidir: İnsan olabilmek için onu üstümüze giyeriz ve başka bir şey olmak için de üstümüzden çıkartırız. Yaptığım çalışmalarda, tarihin bu noktasında, insan ruhunun genellikle kafanın merkezinde, pineal salgı bezinde olduğunu buldum. Ruhun pineal salgı bezinde bulunması demek, ruhun insan bedenini dünyaya gözlerle bakarak deneyimlemesi ve dış dünyayı kendinden ayrı olarak hissetmesi demektir.

Bedenimizin diğer yerlerini de deneyimleyebilmemize rağmen, hemen gözün arkasındaymışız gibi hissederiz. Birçoğumuz, bedenimizin diğer bölümlerine dikkatimizi odaklamayı deneyimlemişizdir - örneğin, el ya da ayak - ancak bunu ruh pineal salgı bezinde bulunmaya devam ederken yaparız.

İnsan bedenini deneyimlemenin diğer yolları da vardır ve şimdi benim size öğretmek istediğim bu diğer yollardan birisidir. Kalbin kutsal alanını bulmadan önce bu bölümü anlamalı ve deneyimlemelisiniz.

Birinci Egzersiz - Bedenin Çevresinde Dolaşmak

Birinci egzersizi bir oyun olarak düşünürseniz uygulamanız daha kolay olur, hatta kendinizi bir çocuk gibi görün. Bunu çok ciddiye almayın; ciddiyet zihinden gelir ve sadece egzersizin sonuçlarına müdahale edecektir. Sadece eğlenin! Kalbin kutsal alanına kolayca girmenizi sağlayan çocuksu doğal yapınızdır, yetişkin, hesaplamalar yapan zihninizin düşünce süreci değil.

- Dikkatinizi sağ elinize toplayın. Kendinizi elinizin çevresinde ve içinde hissedin, olabildiğince orada "olun". Ruhunuz hala kafanızda mı? Bu tamamen normaldir. (Bunu yapmanızı istiyorum, çünkü bahsettiğim konu bu değildir; elinize odaklanıyor olmanız hala kafada olmanız demektir.)
- Ruhunuzu, sizden, bedeninizden ayrı olarak düşünün. Ruhunuzu bir bilye ölçüsünde, küçük bir ışık küresi olarak görmeyi deneyebilirsiniz. Bundan sonraki adımda, küçük bir ışık küresi formunda kafadan dışarı, boğaz çakrasına doğru hareket edeceğiz. İlk önce, zihni hazırlamak için entelektüel

olarak bu konuyu tartışalım.

Dış tarafından asansör takılmış uzun bir bina düşünün. Tamamen camdan yapılmış bir asansör düşünün, siz içindeyken dışarıyı görebiliyorsunuz; en yukarıdan aşağı, zemine doğru inerken boydan boya tüm binayı görebiliyorsunuz. Aşağı doğru giderken, binanın tepesi sizden uzaklaşıyormuş gibi görünür. Sizin göreceli pozisyonunuz değişir ve gerçekten binayı farklı bir yerden görürsünüz, doğru mu?

- Şimdi gözlerinizi kapatın (bu önemlidir) ve görmek için sadece hayal gücünüzü kullanın. Kendinizi ufak bir ışık küresi olarak pineal salgı bezinden ya da kafadan aşağıya doğru hareket ederken "görün", aynı asansör gibi boğaz çakrasına doğru. Kafadan hareket ettiğinizde, hayalinizde, fiziksel kafanızın sizden uzaklaşmakta olduğunu göreceksiniz, aynı binanın tepesi gibi. Bu süreç üzerinde düşünmeyin; yapmakta olduğunuz şeye kesinlikle müdahale edecektir. Sadece oyunu oynayın.
- Boğaz çakrasına ulaştığınız zaman, içsel vizyonunuzda kafanızı, sizden yüksekte gibi göreceksiniz ya da hissedeceksiniz, boğazınızdan dışarı bakıyormuşsunuz gibi görünecektir. Çevrenizdeki boğazınızın yumuşaklığının farkına varın. Omuzlarınızla aynı seviyedeymişsiniz gibi hissedeceksiniz. Bunu yapabilirsiniz! İlk seferinde yapamazsanız, durun ve rahatlayın, bu egzersizi bir oyun gibi yapacağınızı hatırlayın. İçsel vizyonunuzda, ruhunuzun kafanızdan boğazınıza geldiğini görene ya da hissedene kadar yapmaya devam edin.
- Kafanıza geri dönün. İçsel vizyonunuzda, ruhunuz başınıza ya da kafatasınıza doğru giderken, bedeninizin aşağı doğru hareket ettiğini göreceksiniz ya da hissedeceksiniz. Tekrardan kafanıza girdiğinizde, doğru yöne dönük olduğunuzdan emin olun, gözlerinize doğru. (Bunun komik ya da öyle yapmanın normal olduğunu düşünebilirsiniz, ancak bazı insanlar kafalarına yanlış yöne doğru dönük olarak geri döndüler ve bu onlarda zihin karışıklığına neden oldu. Bunun sizde olacağını tahmin etmiyorum, ancak olduğu takdirde, sadece gözlerinize doğru dönün, her şey hızla kendini düzeltecektir.)
- Şimdi tekrar kafanızı terk ederek aşağı boğaza doğru gidin. Vardığınızda, boğazınızın çevresindeki yumuşak dokunun farkına varın.
- İçsel vizyonunuzdaki değişikliği görerek tekrar kafanıza dönün. Kafanıza geri geldiğinizde, bu defa etrafınızı saran sert kafatası kemiğinin farkına varın, farkı hissedin.
- Tekrar boğaza gidin, sizi saran yumuşak dokuyu fark edin. Aralarındaki farkı hissedin.
- Bu sefer daha ileri gideceğiz. Boğazınızdan sağ omzunuza gidin. İçsel vizyonunuzda, hala bedeninizin ön tarafına dönük olduğunuzu farz ederek, kafanızın sola doğru göreceli olarak eğik konumunu fark edin. Omuzlarınızın kemiklerini hissedin.
- Şimdi, kolunuzdan sağ elinize doğru devam edin ve elinizin avuç bölgesine girin. Çevrenizde parmakları görün. Şu anda siz çok küçük olduğunuz için size çok büyükmüş gibi görünecekler. Bütün etrafınızda parmaklarınızı hissedin.
- Omzunuza ve sonra da boğazınıza geri dönün. Kafanıza geri dönmeden önce her zaman referans noktası olarak boğazınızda durun. Şimdi, ön tarafa dönük olduğunuzdan emin olarak kafatasınıza gidin. Çevrenizdeki kafatasının sertliğini hissedin.

Birinci egzersizi tamamladınız. İsterseniz bedeninizin farklı bölümlerine gitmeyi deneyebilirsiniz. Bu noktada kalbinizi bırakın, seçtiğiniz başka herhangi bir yere gidebilirsiniz. Sizin bedeniniz. Kafanıza geri dönmeden önce her zaman boğazınıza geri dönün ve kendinizi uyumlandırana kadar burada kalın.

İkinci Egzersiz-Kalbe Giriş

Bu noktada artık kalbe girmeye hazırız, ancak henüz kalbin kutsal alanına girmeyeceğiz. İlk önce kafa ve kalp arasındaki farkı hissetmelisiniz.

- Az önce öğrendiğiniz gibi, gözlerinizi kapatarak ve kafanızdan boğazınıza doğru giderek başlayın.
- Kendinizi iyi hissedene kadar bekleyin, sonra kalp çakrasına değil, fiziksel kalbinize doğru gidin. İçsel vizyonunuzda kalbinizi ve ona doğru gittiğinizi görün ya da hissedin. Kalbe ulaştığınızda, kalp zarını geçin ve kalbin kendisine girin.
- Kalp atışlarını işitin ve hissedin. Etrafınızı saran dokunun yumuşaklığını hissedin. Bunun

kafatasının sertliğinden ne kadar farklı olduğunu hissedin. Kalp dişi, kafa erkektir. Bu son derece açıktır.

- İstedığınız kadar orada kalabilecek olmanıza rağmen, yine de beş dakikadan fazla oyalanmamak en iyisidir. Bu sırada, Kalbin Kutsal alanı ile ilgilenmeyin. Sadece kalbin içinde olmanın nasıl bir his olduğunu hissedin.
- Doğru zaman olduğunu düşündüğünüzde, kalpten dışarı çıkın, zarı geçin ve boğaza doğru devam edin. Boğazı hissetmek için bir süre burada durun ve sonra kafaya doğru devam edin. Gözlerinizle aynı hızda olduğunuzdan emin olun.
- Tekrar kafada olmanın neye benzediğini hissedin ve kalpte olmakla bunu mukayese edin. Kafatasının sertliğini hissedin ve kalp dokusunun yumuşaklığı ile mukayese edin.

İkinci egzersizi bitirdik.

Üçüncü Egzersiz - Kafa "Om", Kalp "Aah"

Şimdi arka arkaya üç defa son egzersizi yapacağız. Kafanızın içinde olduğunuzda "Om" sesini söyleyin ve kalbinizde olduğunuzda "Ah" sesini mırıldanın. Daha net anlayabilmeniz için, bu sesleri çıkarırken uygun bir yerde bulunmanızı istiyorum. Bu egzersiz süptil olmakla beraber şu ana kadar yaptıklarınızı hücrelerinizin içine kadar anlamanıza yardımcı olur.

- İşe gözlerinizi kapatarak ve kafatasınızın sertliğini hissederek başlayın. Sesinizi kullanarak "Om" sesini çıkarın. Bu sesi çıkardığınızda, sesin kafatasınızda nasıl titreştiğini hissedin. Hissedin.
  - Şimdi, aşağıya boğazınıza doğru gidin ve orada bir an durun. Sonra içsel vizyonunuzda kalbin yaklaştığını görerek ona doğru gidin. Kalbe girin ve alanını hissedin.
  - Bir kez "Ah" sesini çıkarın ve bu sesin kalbin yumuşaklığı içinde nasıl titreştiğini hissedin. Tekrar hissedin.
  - Kalpten çıkarak boğaza doğru gidin. Bir süre bekleyin ve sonra kafaya gidin. Kafanın sertliğini hissedin ve "Om" sesini çıkartın.
  - Bu adımları iki defa daha tekrar edin ve sonra oturup iki yerin nasıl farklı olduklarını hissedin: erkekle dişinin farkı gibi.
- Üçüncü egzersizi tamamladınız.

Kalbin Kutsal Alanına Giden İki Yol

Güney Amerika Kogi'leri bana öğrettiklerine göre, kalbin kutsal alanına girişin en iyi yolunun gözler kapalı olarak, tamamen karanlık bir odada, hiç yemek yemeden, su içmeden ve uyumadan durmak olduğuna işaret ettiler, dokuz gün dokuz gece boyunca. Bunu yapınca, Dünya Ana'nın geleceğini ve yolun gösterileceğini söylediler.

Onların hayat şekli bu tip bir meditasyona uygun olmakla beraber, bizler için bu aşılması zor bir uçurumdur. Teknolojik toplumu çok az anlayan Kogi'ler, benden kalbin kutsal alanına girmeyi böyle öğretmemi istediler, ancak ben bunun gerçek bir problem teşkil edeceğini bildiğim için onlara modern dünyada dokuz gün böyle bir meditasyonun nerdeyse imkansız olduğunu söyledim. Bunu yapabilecek birkaç insan olabilirdi, ancak biz başka bir yol bulmalıydık.

Böylece, içsel rehberime bunu sordum ve yavaş yavaş diğer iki yolun önü açıldı. Kalbin Kutsal alanına girmenin birçok diğer yolu daha olduğuna eminim, ancak bu iki yolun da işe yaradığına inanıyorum. İçeri girmek için yolunuzu nasıl bulduğunuz gerçekten çok önemli değil, kalbiniz saf ve temiz olduğu sürece her zaman orada kalabilirsiniz.

Kalbin kutsal alanına girme, bir öğrenme sürecinden çok bir hatırlama sürecidir. Bizler başlangıçtan beri bu alanda bulunuyoruz. Dikkatimizi bu şekildeki polarite bilincine çevirmeyi seçmişiz, ancak bir kez dersimizi öğrendiğimizde, öncelikli olan birlik durumuna döneceğimizden eminim.

Denediğim ilk yol, HeartMath Institute'un kalbin toroidal alanını temel alan keşfidir, özellikle de geniş torus içindeki daha küçük torusun keşfine dayanır. Burada ileri sürülen, bu devasa elektromanyetik alanın asıl kaynağının kalbin kutsal alanı içinde olduğudur. Bu alanın geometrik enerji çizgilerini takip edecek olursak, bu çizgiler sizi doğrudan bu kutsal alana götürür. Benim bulduğum da bunun doğru olduğudur.

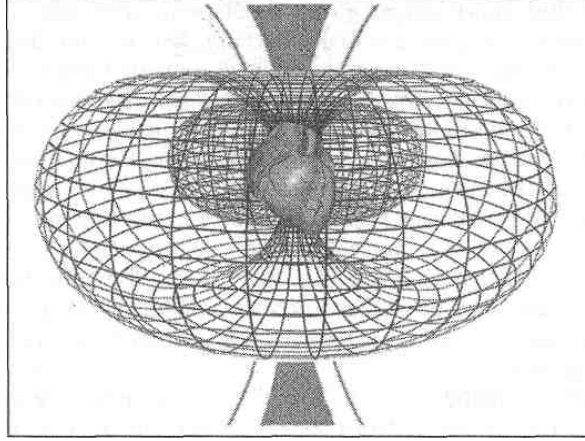
Birinci metodun doğası erkektir. Bunun anlamı, yöntemin başka kişilere anlatılabileceği ve anlatılanlar tam olarak uygulandığı takdirde, neticenin her seferinde aynı olacağıdır. Ne yazık ki, bu yöntem dişilerde çok işe

yaramaz. İkinci metodun doğası dışıdır ve o kadar basittir ki, bunu anlayabilmem bir hayli zaman aldı. Sonraki bölümde, kalbin kutsal alanına ulaşmak için tüm direktifleri bir metot kapsamında ele alacağız. Şimdilik sadece ne istendiğini zihinsel olarak anlamalısınız. Az sonra, asıl deneyimi yaşayacaksınız: fiziksel kalbin önümüzde durduğu yere geleceğiz, o anda kalbin etrafında bulunan toroidal alanı hissedecek ya da göreceğiz ve içteki, daha küçük torusa odaklanacağız.

Kalbe Giden Erkek Yöntem

İşte içeri doğru giden erkek yöntem: Kalbe doğru giderken, daha küçük olan toroidal alanı görün ve torusu yukarıdan görebilecek kadar bu alanın üzerinde yükselin. Bu enerji alanı bir vortektir ve daha önce de anlattığım gibi, musluktan deliğine akan su gibi kendi etrafında döner. Bu hareket dış halkada daha yavaştır, merkeze doğru giderek hızlanır ve merkeze dökülür. Bazılarına göre vorteks saat yönünde hareket eder, diğerlerine göre ise saat yönünün tersinedir. Rotasyonunun yönü cinsel tercihle ilgili olabilir, aslında fark etmez.

Bu meditasyon için, toroidal alanın tepesini gördüğünüzde, hangi yöne hareket ettiğini hissedin ya da görün. Sonra, nehirde suyun üstünde yüzen bir yaprak gibi, ruhunuzu spiraller yapan enerjinin üzerinde dinlendirin. Döne döne gidişinizi deneyimleyin, önceleri daha yavaş, merkeze yaklaştıkça giderek hızlanarak ve merkeze ulaşip düşmeye başlayana kadar olan hareketi yaşayın. Korkulacak hiçbir şey yoktur. Kendinizi bırakın ve düşün. O anda her şeyin çok, çok durgun olduğunu anlayacaksınız. Bir kasırganın gözünde olmak gibi, artık kalbin kutsal alanındasınız. Gerçekten oradasınız.

Kalbe Giden Dişi Yöntem

İşte içeri giden dişi doğru yol: Daha önce de bahsetmiş olduğum gibi bu yol o kadar basittir ki ilk başta göremedim. Talimatlar çok kolay ve bu yöntemi kullanan herkes farklı deneyimler yaşar. Bedeninizin erkek ya da dişi olması bir önem taşımaz, ancak kalbinizi takip etmek sizin yolunuz ise, o zaman bu yol sizin içindir.

İçeri doğru giden dişi yol için tüm yapmanız gereken, kalbe yaklaştığınızı görmek ya da hissetmek, sonra daha önce de yaptığınız gibi, kendinize kalbin zarına girmeye izin vermektir. Yalnız bu kez, kalbin kutsal alanına girerken dişi psişik doğanıza kendinizi bırakarak onun sizi kalbin kutsal alanına götürmesine izin

verin. Sonra, her şeyi oluruna bırakın ve doğruluk içinde olduğunuzu bilerek doğrudan bu kutsal alana gidin. Yöntemlerden birini deneyin, işe yaramazsa diğer yolu deneyin. Hatırlayın, siz Tanrı'nın çocuğusunuz. Siz bu yeri tanıyorsunuz, çünkü Tanrı ve siz her zaman burada bir oldunuz. Her zaman.

BÖLÜM 7

Kalbin Kutsal Alanı Meditasyonu

Meditasyona Hazırlık
Birlik Nefesi
Kalbe Giden Yolunuzu Seçin
Kalbin Kutsal Alanının İlk Keşfedilmesi
Kalbin Kutsal Alanına Geri Dönüş

Artık kalbin kutsal alanı deneyimini yaşamamanın zamanı geldi. Eğer isterseniz, bu bölümdeki kelimeler sizi binlerce insanın deneyimlediği şeye - kutsalların kutsalı -kendi kalbinize, yaradılışın kaynağına yönlendirecektir.

Hiçbir beklentiye girmeyin. Sadece bir çocuk gibi olun ve olasılıklarla oynayın. Deneyiminiz hakiki ise, bunu hemen anlayacaksınız. ".... küçük çocuklar gibi olmadığınız takdirde cennetin krallığına giremezsiniz."

Meditasyona Hazırlık

Meditasyon yapmak için rahat edebileceğiniz bir yer bulun. Taze çiçekler ve mum kullanarak basit bir sunak yapın. Rahatsız edilmeyeceğiniz bir yer seçin, bu sadece meditasyonu kolaylaştırmakla kalmayıp, başarılı olarak geri dönmenizi de sağlayacaktır.

Yerde oturuyorsanız omurganızı desteklemek için bir yastık kullanın. İskemlede oturuyorsanız, ayağınızı düz olarak zemine koyun ve omurganızı dik tutun. Ayakta duruyorsanız, ağırlık merkezinizi bulun, bedeninizin istediği şekilde hafifçe sallanın ya da hareket edin.

Bu meditasyon için çok karanlık bir yer en iyisidir, ne kadar karanlık olursa o kadar iyi. Hatta, başlangıçta mum dahi bu meditasyona müdahale edebilir. Birkaç kez tekrarladıktan sonra bu alana sadece gözlerinizi kapatarak girebilecek olduğunuzdan, tamamen karanlık olması önem taşımaz. Ancak başlangıçta karanlık iyidir. Hatta, ışığın girmesine engel olan göz maskeleri daha da iyidir, bu durumda odanın tamamen karanlık olması gerekmez.

Gözlerinizi kapatın ve ritmik olarak nefes almaya başlayın, nefes alma süreniz ile verme süreniz aynı olsun. Sakin ve rahat nefes alın. Nefesinizi takip edin, kendi dünyanızdaki düşüncelerinizin uzaklaşmasına izin verin; endişelerinizi bir süreliğine unutun. Kendinizi gevşemiş ve rahat hissedene kadar nefesinizi birkaç dakika takip edin. Hiç acele etmeyin. Gitmek üzere olduğunuz yerde zaman yok.

Her şeyin doğru olduğunu hissettiğinizde, dikkatinizi nefesinizden içsel vizyonunuza verin ve tüm kutsal seremoniler için başlama noktası olan Birlik Nefesi meditasyonuna başlayın.

Birlik Nefesi

Birlik Nefesi meditasyonunun geniş açıklaması için, beşinci bölüme geri dönün.

- Doğada çok güzel olduğunu düşündüğünüz bir yeri görün ve bu yeri olabildiğince detaylı olarak gözünüzde canlandırın. Siz de bazı diğer göremeyen, ama diğer yollarla hisseden kişilerdenseniz, o zaman görmek için diğer yolları kullanın; hepimizin kendi yolu vardır. Doğaya ve Dünya Ana'ya olan sevginizi hissedin. Bu sevginin bedeninizi kaplayana kadar büyümesine izin verin.
- Doğru olduğunu hissettiğiniz zaman, sevginizi alın ve ufak bir kürenin içine yerleştirin, ve niyetiniz ile birlikte Dünyanın derinliklerine, merkezine yollayın. İlahi Ana'nızı ne kadar sevdiğinizi ona gösterin. Sonra Dünya Ana'nın size sevgisini yollamasını bekleyin.
- Ana'nızdan gelen bu sevginin enerji bedeninize girdiğini hissettiğinizde, sadece herhangi bir yöne, herhangi bir yere gitmesine izin verin. Oluruna bırakın. Dünya ile aranızdaki sevgi akışını hissedin. Burada istediğiniz kadar kalabilirsiniz.
- Doğru olduğunu hissettiğiniz zaman, İlahi Ana ile aranızdaki sevgi akışını koparmadan dikkatinizi İlahi Baba' nıza kaydırın. İçsel vizyonunuzda, gökyüzünü, Samanyolu'nu, uzayın derinliklerini görün ya da hissedin. Gezegenleri ve Ay'ın gökyüzünde parlamasını, Dünya'nın ardına saklanmış Güneş'in varlığını hissedin.
- İlahi Baba'nız ve tüm yaradılışa olan sevginizi hissedin. Zamanın doğru olduğunu hissettiğinizde, sevginizi ufak bir kürenin içine yerleştirin ve doğruca İlahi Baha'nıza ulaşması niyetiyle beraber göklere yollayın. Bunu Dünya'nın, Güneş'in ya da Büyük Merkezi Güneş'in etrafındaki ağlara yollayın. Baba'nızın hislerinizi bilmesine izin verin.....ve bekleyin.İlahi Baba'nızın size olan sevgisinin Dünya'ya gelmesine ve bedeninize girmesine izin verin. Bu olduğunda, her yere ya da her şeye doğru gitmesine izin verin. Bu sevgiyi kontrol etmeye çalışmayın; sadece hissedin.
- Şu anda, Kutsal Üçlülük Dünya üstünde yaşamaktadır. İlahi Ana, İlahi Baba ve siz, İlahi Çocuk, saf sevgi ile birleştiniz. Bu kutsal bir andır, sadece ilahi ebeveynlerinizle birlikte olun ve sevgiyi hissedin.
- Saf sevginin bulunduğu bu yerden, bütün çevrenizde ve içinde yaşadığınız Tanrı'nın varlığının farkındalığına açılın. Sadece bunun farkında olun, bu kozmik gücün birliğini hissedin ve yaşamın nefesini soluyun.

Kalbe Giden Yolunuzu Seçin

Kalbin kutsal alanına hangi yol ile gireceğinizi seçin: toroidal alanın erkek vorteksini ya da sadece sezgilerinizin dışı yolunu kullananın. Hangi yolu seçtiğiniz önemli değildir, bu tamamen size bağlıdır.

- Niyetiniz ve iradenizle, zihni terk ederek boğazınıza doğru ilerleyin. Etrafınızda boğazı hissedin ve fiziksel kalbe doğru ilerleyin.

Erkek toroidal yolu seçtiyseniz, torodial alanı, vorteksi görene ya da hisseden kadar yükselin. Sonra, bir nehirde yüzen yaprak gibi ruhunuzun vorteks üstünde, rotasyonu hangi tarafa ise, üzerinde süzülmesine izin verin. Vorteksin merkezine düşene kadar etrafa ve etrafa spiral yaptığınızı hissedin. Durgunluğu hisseden kadar düşmeye devam edin. Şimdi kalbin kutsal uzayındasınız.

Dış, sezgisel yolu seçtiyseniz, kalbin yaklaşmakta olduğunu ve kalbin zarından içeri doğru ilerlediğinizi görün ya da hissedin. Bir kez içeri girdikten sonra, kendinizi sezgilerinize bırakın ve doğrudan kalbin kutsal alanına rehberlik etmesine izin verin.

- Oradasınız.
İlk yapacağınız şey etrafa bakmaktır. Karanlıksa, ki muhtemelen böyle olacaktır, içsel dünyanızda "ışık olsun" deyin ve karanlığın nasıl ışık dünyasına dönüştüğünü seyreidin.
- Bir kez kalbin kutsal alanını gördüğünüz ya da hissettiğinizde, bu alana nüfuz eden sesin, titreşimin farkına varın. Bir süre bu sesi dinleyin. Zaman doğru görüldüğünde, sesi çıkarmaya başlayın. İçinizde duyduğunuz bu sesi mümkün olduğunca yakın taklit etmeye çalışın. Bu sesi çıkarmaya devam edin ve bu kutsal alanı keşfetmeye başlayın.

Kalbin Kutsal Uzayını İlk kez Keşfetmek

Ve böylece macera başlar. Bazıları milyonlarca kez burada bulunmuş olduklarını hemen hatırlarlarken, diğerleri bunu ilk kez yaşadıklarını hissederler. Ne deneyimlerseniz deneyimleyin, bazı şeyleri bilmeniz

gerekir.

Kalbin kutsal alanı yaradılışın kendisinden daha yaşlıdır. İçinde yaşanan galaksilerden bile önce bu alan vardı. Yaradılışın içinde gittiğiniz her yer bu alanın içinde kayıtlıdır. Böylece, ilk başta bütün bunların ne olduğunu, yaşamın ne olduğunu hatırlamaya başlayabilirsiniz.

Bu alana, kalbinizin en derin arzusunu, her şeyden ya da olaydan çok, yaşamak istediğinizi kaydettiniz. Bu sizin, dünyaya neden geldiğinizi hatırlamanız için orada bulunmaktadır; çok eski zamanlarda ya da yakın zamanda. Bu kayıtları keşfetmeye başlayabilir ya da tekrar sezginizin sizi yönlendirmesine izin verebilirsiniz. Nihayetinde, siz zamanlamayı ve akışı ayarladığınızda tümü açığa çıkacaktır.

Kalbin Kutsal alanına ilk yolculuğunuzda, orada kalacağınız süreyi kısıtlı tutmak ve otuz dakikadan az kalmak en iyisi olacaktır. Bir çalar saat ya da verilen zamanda sizi geri getirecek birisini kullanabilirsiniz. Bu kutsal uzay çok ayartıcıdır, burada ne kadar kalınması gerektiği öğrenilmelidir. Kısa süre ile başlayın ve öğrendikçe zamanı uzatın.

Kalbin Kutsal Alanına Geri Dönüş

Kalbin kutsal alanına ikinci kez girdiğinizde, Upanişad'ların kalbin içindeki minik alan dedikleri, alanın içindeki alanı bulacaksınız. Kitabın ilk bölümlerinde, kalbin içinde son derece önemli bir alan olduğundan söz etmiştim. İkinci kez kalbin kutsal alanına girdiğinizde sizden sezginizi kullanarak bu yeri bulmanızı istiyorum. Bu yer her şeyi değiştirecektir.

Kalbin kutsal alanına ikinci kez girmek çok daha kolay ve çabuktur. Pratik yaptıkça, birkaç saniye içinde kutsal alanınıza girebileceksiniz.

- Gözlerinizi kapatın, sizi onlara bağlayan sevgiyi hissederek Dünya Ana ile Gök Baba'ya olan sevginizi onaylayın.
- Kafanızı terk ederek boğazınıza doğru gittiğinizi hissedin. Buradan kalbe doğru ilerleyin ve kalbinizin bu kutsal alanında olduğunu bildiğiniz sesi çıkarın. Sesinizin titreşimi sizi hızla kalbin kutsal alanına götürecektir ve işte oradasınız. Bir kere yolu öğrendikten sonra çok kolaylaşır.
- Niyetinizi kullanarak kalbin kutsal alanına rehberlik edilmesine izin verin. Bu alan herkes için farklı olmakla beraber ortak özellikleri de vardır.
- Yaradılışın bu alanını bulduğunuzu anladığınızda içeri girin ve size verdiği hisse aşına olun. Titreşimin belli bir karakter sıklığında yükseldiğini ve bu minik alanın verdiği hissin kalpteki başka alanlardan farklı olduğunun farkına varın. Burası yaradılışın başladığı yerdir. Bunu anlamanız zaman alabilir ya da hemen nerede olduğunuzu anlayabilirsiniz. Tüm yaşamın Yaratacısı bu alanda bulunur, burada her şey mümkündür.

Öğrencilerim bana Tanrı'yı görmenin en kolay yolunun bu içsel alanda en sevdiğiniz insanın sizinle olmasını istemek olduğunu gösterdiler. Çok sevdiğiniz insan birden fazla ise, birini seçin. Contact filmini gördünüz mü? Gelişmiş bir ırka ait varlık, yüksek bilinci keşfeden dünyalıya kendisini her şeyden çok sevdiği babası olarak tanıtmıştı. Bunun olması onun olanları kabul etmesini kolaylaştırmıştı.

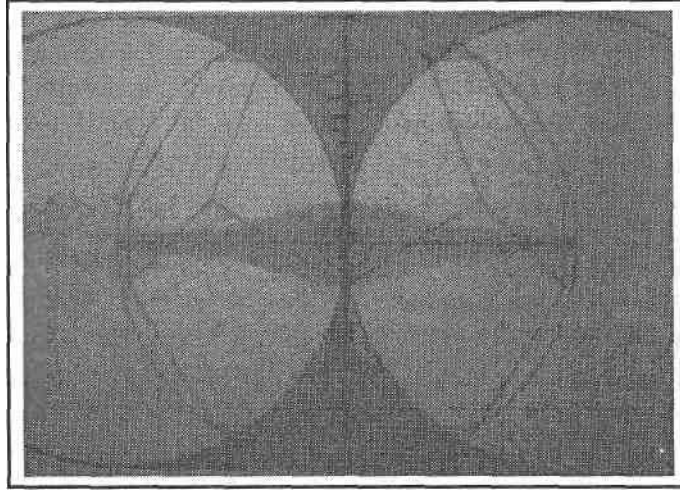
Bu nedenle, en çok sevdiğiniz insanı davet edin, bu alanda tüm kalpler bağlantıda olduğundan, o kadın ya da erkeğin yaşıyor ya da yaşamıyor olması durumu değiştirmez. Bu kişi sizin içsel alanınızda belirdiğinde artık hiçbir talimata gerek yoktur. Tanrı ne yapacağını tam olarak bildiğinden sadece olacak olanın olmasına izin verin.

Her gün kalbin kutsal alanına giderek keşfetmeye devam edin. Gerçekte kim olduğunuzu hatırlamak ve neden burada, Dünya'da olduğunuzu anlamak en doğal hakkınızdır. Uzayın bir yerlerinde, küçücük bir gezegende rüya gören bir insan olarak Tanrı'nın inanılmaz bir çocuğusunuz. Gerçekten kim olduğunuzu hatırladığınızda ne olur? Bu sadece sizin bilebileceğiniz bir şeydir.

Artık Yuva'ya giden yolu biliyorsunuz. Kalbin kutsal alanında, tüm dünyalar, tüm boyutlar, tüm evrenler tüm yaradılış yaşam bulmuştur. Tek bir kalbiniz aracılığı ile her yerdeki tüm kalplerle bağlantılı olursunuz!

BÖLÜM 8

Mer-Ka-Ba ve Kalbin Kutsal Alanı

Kalbin Kutsal Alanının Mer-Ka-Ba ile Birleştirilmesi Melekler Anlatıyor

Birçok öğrenci Mer-Ka-Ba, ışık bedeninin bir sonraki seviyedeki talimatlarını beklemektedirler. Her şey olması gereken zamanda ve ilahi düzene göre meydana geldiğinden, bu bilgilere ulaşmak yaklaşık on dokuz yılını aldı.

Bir seviye daha vardır, ancak bu gelecekte Tanrı'nın karar verdiği bir zamanda ortaya çıkacaktır. Bu noktada, üçüncü ve son bölüm için bu bilginin sadece bir parçasına sahibim. Üç bölüm birleştirilip yaşandıktan sonra gerçek yükseliş başlayacaktır.

Bir çok kişi Mer-Ka-Ba öğretisini "Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı"nın iki kitabından aldılar, benim çalışma gruplarıma katılarak ya da Yaşam Çiçeğinin Unutulmuş Sırrı video serisini seyrederek bu bilgileri öğretmeye karar verdiler. Bunun olması Dünya için talihsizliktir. Bu insanlar, Mer-Ka-Ba'nın tamamlanmış olduğuna ve bunu bir şekilde değiştirmekle kişiyi bilincin "mükemmel" seviyesine getirebileceğine inandılar. Bu doğru değildir. Mer-Ka-Ba biliminin dayandığı enerji formları ile ilgili bilginin hiç bir miktarı bunu gerçekleştiremez: - kimden ya da evrenin neresinden gelmekte olduğu fark etmez.

Tüm Yaradılışın kendisinden daha da eski olan Melchizedek bilinci, bir çok evrenden biri olan bu uzay/zaman/boyut evreninin yaradılışına şahit olmuştur. Bu deneyimden, Merkezdek Melchizedek gelenekleri, Mer-Ka-Ba'nın üç bölümünü de yaşayarak bireyselleşmiş ruhun her zaman kalbin kutsal alanı içindeki Tanrı'nın bilinçli varlığına geri getirileceğini fark etmiştir - yaradılışa yeniden farklı bir şekilde başlamak için. Mer-Ka-Ba deneyiminin neticede gideceği yer budur.

Ancak, bunun gerçekleşmesinden önce ruhun üç bölümünün de hatırlaması, hepsini birleştirmesi ve deneyimi yaşaması gerekir. Bu bölümde ve bir sonraki bölümde, ikinci bölümü öğreneceksiniz: - kalpteki kutsal alanla insan ışık bedeni Mer-Ka-Ba'yi birleştirmeyi.

Mer-Ka-Ba meditasyonunu öğrenmediyseniz bile sadece kalbin kutsal alanını hatırlamak gene de yeterli olacaktır. Er ya da geç, insan ışık bedeni Mer-Ka-Ba'nın, kalbin kutsal alanı içinde bile, sizin insanlık deneyiminizin gerekli bir bölümü olduğu açıklık kazanacaktır. Bu, kalbi beyne bağlar ve böylece kalp zihinde yaratabilir.

Çok sayıda Mer-Ka-Ba geometrik paterni vardır; evrende bilinen yüz binin üzerindedir. Yaradılışın başlangıcından beri Mer-Ka-Ba'nın bu formlarını anlamak, varoluş ve bilinç ile ilişkilendirmek tüm yaşam formlarını ilgilendirmiştir.

İnsanlık sadece yıldız tetrahedron ile ilişkili olan ilk ve ikinci patern ile çalışmaktadır. Daha bir çok olmasına rağmen, kim ne söylerse söylesin, diğer formlar bu zamanda insan bilincine uygun değildir. Hatta, iyilikten çok zarar vermesi söz konusudur.

Zaman içinde her şey açığa çıkacaktır. Her şeyin doğru zamanı vardır. Üç yaşındaki çocuğunuzun TIR kamyonu kullanmasına izin vermezsiniz, değil mi?

Kalbin Kutsal Alanının Mer-Ka-Ba ile Birleştirilmesi

Mer-Ka-Ba ile kalbin kutsal alanını birleştirme üzerine kendi deneyimimi anlatmak istiyorum, çünkü bu hikayenin bir çok şeyi izah edeceğini düşünüyorum. Ancak, sizin için bu deneyimi yaşama zamanınız

geldiğinde, bunun kesinlikle benimkinden tamamen farklı olacağını bilmeniz gerekir. Benim deneyimim daha çok kazayla olmuş gibi görünüyordu, ancak tabiki elbette "kaza" değildi. Mer-Ka-Ba meditasyonunda nefes alarak oturuyordum ve oradan kalbimin kutsal alanına gittim. Mağarama girdim ve kutsal alandaki alana girdim. Bir çok kereler yaptığım gibi, köpüklenen ve taşan sularla dolu halkamın içine girerek yüzüm duvara dönük olarak oturdum.

Özellikle bir şey düşünmeden ve hissetmeden, sadece nefesimin farkına vararak oturdum. Gözlerim açık olarak önümdeki taş duvara bakıyordum. Daha önce bir çok kere olduğu gibi duvar şeffaflaştı, - yalnız bu kez, taşların arasındaki alan parlak, beyaz bir ışıkla dolmaya başladı. Işık mağara kaybolana kadar daha da parlaklaşmaya devam etti ve ben etrafı göremeyeceğim kadar bütün bir beyaz ışığın içine daldım. Kör olmak gibiydi.

Çok sıradışıydı, ilk defa böyle bir şey yaşıyordum. Korkmadım. Bununla beraber, omurgam dikleşti ve tetikte durdum. Bedenimde yükselen enerjiyi hatırlıyorum, bu ilk Kundalini deneyimimde enerjinin omuriliğimden yükselmesine benzer bir histi. Hiçbir kontrolüm yok gibi görünüyordu. Her ne idiyse sadece olmaktaydı ve çok güçlüydü.

Yavaş yavaş beyaz ışık azaldı, kendimi taşın içinden, gezegenin yüzeyinden onu çevreleyen alana çıktığımı görebiliyordum. Anlamam bir kaç dakikamı aldı, - Mer-Ka-Ba alanımda uzaya doğru yükseliyordum.

İçgüdüsel olarak kalbimin kutsal alanı ve Mer-Ka-Ba bir-birleşmiş ve birbirine karışarak tek haline gelmişlerdi, ancak bunu düşünecek vaktim yoktu.

Arkamda uzaklaşmakta olan bu gezegendeki alışık olduğum bölgeyi görmek için geriye göz attım. Engin yıldız uzayına ve eşit derece engin görünen gezegenin bulunduğu yere baktım. Hem şaşırmış hem de heyecanlıyım. Buna ne neden olmuştu? Bilmiyordum. Bunun anlamı neydi? Bilmiyordum. Olanlara şahitlik etmekten başka hiçbir şansım yoktu.

Gezegenin yüzeyinden yaklaşık bir mil yukarıda, çok hızlı giden bir yükseliş aracında gidiyordum. Altımda, ilkel ormanlarla, bitkilerle ve sonsuz okyanuslarla dolu ancak hissedebildiğim ya da görebildiğim kadarıyla hayvan yaşamı olmayan bir dünya uzanıyordu. Tam yüzeye daha yakın olmayı düşünürken, yükseliş aracı tam istediğim gibi alçalmaya başladı.

Bu neden olmaktaydı? Neler olup bitiyordu? Sorular kafamda dönüyordu. Bir şekilde bunların son derece önemli olduklarını biliyordum, ancak olmaya devam etmekteydiler ve ben bunları deneyimlemekten ve olayların gelişmesini izlemekten başka bir şey yapamıyordum.

Ve sonra tüm çevremde ve içimde ve bana her ne idiyse bu deneyimi veren rehberlik prensiplerinde Tanrı'nın varlığının fark etmeye başladım. Üzerime bir biliş hali geldi ve tüm sorularımın cevapları anlayışımı doldurmaya başladı; her yeni soruyu bir cevap takip etti. Bu gezegenin üstünde havada süzölmeye devam ederken daha önce görmediğim yepyeni bir evrene doğmuş gibi hissettim. Çok keyifliydim!

Belki bir saat geçmişti ve ben hala ayrılmadığım yerin imajları ve hisleri ile bir rüyaymış gibi uyandım, günlerce başka hiç bir şey düşünemedim.

Meleklerin Açıklaması

Bu deneyimden kısa bir süre sonra melekler geldiler. Oldukça sevinmiş görüyorlardı ve ışıkları şimdiye kadar gördüğümde çok daha parlaktı. Bana nihayet ikinci seviyeyi başardığımı söylediler. O anda neden bahsettiklerini anlamadım, bazen yavaş anlarım.

Meleklerim neler olduğunu anlattılar: Mer-Ka-Ba'nın eksenini ve kalbimin kutsal alanı tarafından üretilen toroidal alan aynı hizaya gelmiş ve bir olmuşlardı. Bunu anlatmanın bir başka yolu, Mer-Ka-Ba ve kalbin

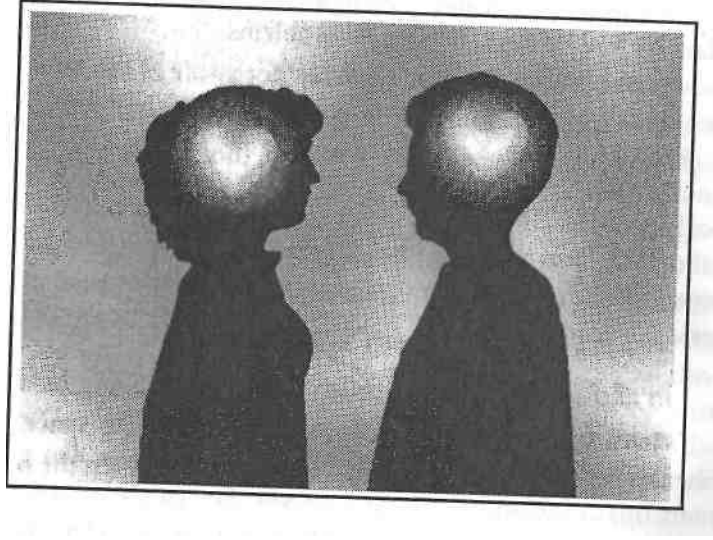
toroidal alanlarının senkronize olmalarıydı. Her iki alanın eksenleri arasında sadece üç inç vardır, ancak bu üç inç aynı zamanda üç yüz mil de olabilir ve bu, doğru zaman gelene kadar deneyimin tesadüfen olmasını engeller.

Melekler bana bu deneyimin her insanda tamamen farklı olabileceğini, ancak bu olasılığı bilmenin ve sabırlı olmanın yardımcı olacağını söylediler. Bazılarına bu eşzamanlılığın çok çabuk olmasına rağmen, diğerlerinde yıllar alabileceğini anlattılar. Ne zaman ve nasıl olursa olsun, mükemmel ve kesinlikle ilahi düzen doğrultusunda olacaktır.

Son olarak bana, kişi kendini hazır hissettiğinde, iki eksenin bir olmak için bir araya gelişlerini görmek ve hissetmek üzere, hem zihnin hayalini hem de kalbin rüyasını kullanmanın faydalı olacağını, ancak hiç bir beklenti içinde olunmaması gerektiğini söylediler. Zamanlamayı Tanrı yapar, bunun olması için kişinin yapabileceği hiç bir şey yoktur. Her şey "doğru" zamana bağlıdır.

BÖLÜM 9

Zihin İle Bağlantılı Olarak Kalpten Bilinçli Beraber Yaratma

Thoth Anlatıyor

Kalpten Yaratma

Zihinden Yaratma

His ve Duyguların Karşıtı Olarak Mantık

Yeni Dünyanın Hayalini Görün

Bilinçli beraber yaratma, Mer-Ka-Ba'nızı kalbinizin kutsal alanı, bu minik alanda bulunan ruhunuz ile birleştirmenin bilgisi ile başlar. Bu bilinç durumundaki bir kişi dış dünyada doğrudan yaratabilir ve tezahür ettirebilir. Ancak, bu durum içindeyken bile yaratma sınırlıdır, çünkü henüz üçüncü seviyeye erişilmemiştir. Yine de, öğrenmeye başlamak için mükemmel bir yerdir.

Dikkatinize getirmek istediğim, kalbinizin kutsal alanı olan bu küçük yerden bilinçli birlikte yaratmanın mümkün olduğudur. Bu kadim yerden dünyayı sevgi ve denge olarak yeniden yaratabilirsiniz, tüm sorunları şifalandırabilirsiniz.

Bu olasılık Mer-Ka-Ba'nın farkında olmasanız bile vardır, ancak Mer-Ka-Ba ve kalbin kutsal alanının birleşmesi bir başka olasılık düzlemini ortaya çıkarır. İnsan potansiyelinin bilinçli birlikte yaratma konusundaki tam kapasitesi üç seviyede birden ustalaşana kadar meydana çıkmayacağını anlamanız gerekir, ancak yine de bir yerden işe başlamalısınız.

Thoth Konuşuyor

Thoth ve birçok yükselmiş usta, Thoth'un dişi eşdeğeri Shesat da dahil olmak üzere, yakın zamanda

uzay/zaman/boyut ötesindeki "Büyük Duvar"dan ya da şu anda insanlığın evrimsel olarak yönlenmiş olduğu oktavlar arasından geri döndüler. Thoth'un kadim zamanlardaki adı "bilgeliği arayan" anlamına gelen "Chiquetel" idi. Thoth, bir sonraki oktav evrenlerinden döndüğü zaman kişiliği tamamen değişmişti. Sürekli gerçeği anlama tutkusu, arayış halini aşan bir biliş haline yerini bırakmış ve son derece sakin biri olmuştu. Bana baktı ve "Drunvalo, biz Dünya'lılar başlangıçtan beri insan deneyimi ve yaratma arasındaki ilişkiyi araştırıyoruz."

Biz (yükselmiş ustalar) hepimiz insan düşüncesi, hareketleri ve mucizelerin arasındaki bağlantının ne olduğunu anlamaya çalıştık. Bir süre için anladığımızı sandık, ancak şimdi çok daha fazla şeyin olduğunu biliyoruz.

"Şimdi her şey net, bir kişi zihnini kullanarak kafasıyla yarattığında, polariteyi kullanmış oluyor, yaratmak için zihni kullanıyor. Niyet, şu ya da bu şekilde iyiyi yaratmak olmasına rağmen, zihin hem iyiyi hem de kötüyü yaratacaktır, çünkü bu zihnin doğasıdır.

"Ben sana sadece kalbinin kutsal alanından yaratmanı öneriyorum, kalp sadece birliği bilir ve niyeti tasarlanmış olduğu gibi karanlık tarafı olmadan yaratır."

Bu benim için olağanüstü bir açıklamaydı. Orada öylece Thoth'a bakakaldım ve derhal söylediklerindeki gerçeği kavradım. Heyecanlandım, genellikle bir şeyin önemini sezdiğim zaman yaptığım gibi bana önermiş olduğu şeyi denemek için sabırsızlanıyordum.

Kalpten Yaratmak

Tanrı'nın var olduğunun fark ettiğimizden beri, insanlar dünyasal şartları değiştirmek için Tanrı'ya dua etmişlerdir, ancak görünen o ki, sanki Tanrı dualarımızı her zaman dinlememektedir. Neden? Kendinize bu soruyu hiç sordunuz mu? Neden Tanrı bize istediğimiz şeyleri vermez? İncil, "İsteyin, alacaksınız" der. Ancak, bu gerçekleşmiyor gibidir. Belki de birazdan anlatacaklarım buna bir cevap sağlar.

Yaradılış ve yaratma üzerine konuşalım. Bizlere hem okulda hem evde, elementlerin ve fiziksel yasaların rastgele etkilerinin insafına kalmış olduğumuz öğretilmiştir. Tabii ki, bunun doğru olduğuna inanırsanız, o zaman bu inanç ile kısıtlanırsınız ve bu da sizin gerçeğiniz haline gelir.

Ancak, çok uzun zaman önce insanlar bu şekilde düşünmezlerdi. Onlar, insan ruhunun içsel niyet ile dış gerçeği değiştirebileceği gerçeğinin ruhsal yönüne inanırlardı.

Gregg Braden, The Isaiah Effect adlı kitabında, 1947 yılında arkeologların Ölü Deniz Tabletler'i yanında Isaiah Tabletler'i denilen dokümanları nasıl bulduklarını anlatır. Kadim Isaiah Tabletleri, insanların nasıl gelecekteki olasılıkları etkileme güçleri olduğunu ve ilahi kaynaktan elde edilen bilgi ile çevremizdeki dünyayı içimizde değiştirebilmeyi tarif eder.

Bugünün tekno kültürü bunun bir fantezi olduğunu düşünüyor. Gerçekten öyle mi acaba? Şimdiyi ve geleceği etkileyemezsek, o zaman İsa'nın söylediği her şey sahte olurdu. İsa, suyun moleküler yapısını etkileyerek şaraba dönüştürdüğünde inanılmaz bir başarı göstermemiş midir? Hatta, ölmüş bir kişiyi geri döndürerek tekrar canlı duruma getirmiştir! Modern bilim bu çeşit hikayelerin sadece masal olduğuna inanır, bilimde bu türden fikirleri destekleyecek çok az şey vardır.

İsa, "Size söylüyorum, bana inanmış olan, benim yaptığım işleri yapacaktır, bunlardan çok daha büyük işler yapacaktır" demiştir. Tüm dünyaya yayılmış yeni çocuklara bakalım. Onlar İsa'nın yapabildiği şeyleri yapabiliyorlar, bilim bunları prestijli ve popüler bilim dergisi Nature Journal ve Omni Magazine' de yayınladı.

Bilim adamları bu çocukların inanılmaz psişik olayları nasıl yarattıklarını bilmiyor, ancak yapıların kayıtlarını tutuyorlar. Bu gerçektir. Peki, kalbin kutsal alanının bütün bunlarla nasıl bir ilgisi var? Bunu açıklamadan önce, zihnin bir mucizeyi nasıl yaratabildiğine bakacağız ve bunu kalbin kutsal alanının nasıl gerçekleştirdiği ile mukayese edeceğiz.

Zihinden Yaratmak

Tanrı'ya ihtiyacınız olduğunu düşündüğünüz bir şey için ne zaman dua etseniz, çoğu kez hiçbir şey olmaz. The Isaiah Effect bunun neden olduğuna açıklık getirir. Bu kadim tabletler, herhangi bir mucizenin dikkat ile ya da zihnin odaklanması ile başladığını söyler: zihnin dikkatini olmasını istediğiniz şeye yöneltirsiniz. Örneğin, diyelim ki kendinizi berbat bir hastalıktan iyileştirmek istiyorsunuz ve bu nedenle zihninizin dikkatini bedeninizin o bölümüne odaklıyorsunuz. Tabii ki aslında bu, bir şeylerin olabilmesi için yeterli değildir, ancak şifa sürecinin başlaması için temel adımdır.

Dikkatten sonra, buna niyet ilave edin. Örneğimize devam edersek, dikkatinizi bedendeki etkilenmiş bölgenize yönlendirdikten sonra, niyetiniz hastalığın bitmesi olmalıdır.

Ancak, bu da yeterli değildir. İlave edilmesi gereken üç bölüm daha vardır, yoksa hiçbir şey olmaz: zihinsel

beden, duygusal beden ve fiziksel beden.

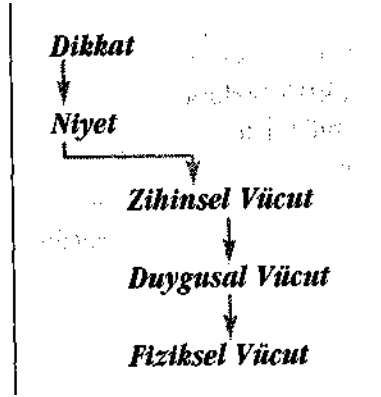
Zihinsel beden ya da zihin, beden o bölgesinin iyileşmiş olduğunu görmelidir; beden o bölümünün tamamen iyileşmiş olduğu, her şeyin düzeldiği ve sağlıklı olduğu ile ilgili bir imaja tutunması şarttır. Bu şifanın mutlaka şimdide gerçekleştiği ya da belirli bir zaman çerçevesinde olacağını bilmelidir; bu neyi kabul edebildiğinize bağlıdır. Anında iyileşmeyi kabul edebiliyor musunuz, yoksa inanç kalıplarınız daha fazla zamana mı gerek duyuyor?

Bundan sonra işe duygusal beden katılması gereklidir. Kişi tamamen sağlıklı olmanın nasıl olacağı duygusunu hissetmeli ve artık hastalığının devam etmediğini hissetmelidir. Bu hissi gerçekten hissetmelisiniz, bu sadece zihninizin bu duyguyu hissettiğini düşünmek değildir. Burası birçoklarına zor gelir, ancak duygusal beden işin içine katılmadan kesinlikle hiçbir şey olmaz.

Bu da yeterli olmaz. İyileşmek için dua ediyor olabilirsiniz; dikkatinizi tamamen hastalığa yönlendirmiş olabilirsiniz; niyetiniz bu hastalığın iyileşmesi olabilir; zihniniz bedeninizin iyileştiğini ya da iyileşeceğini bilebilir; duygusal bedeniniz bu duyguyu hissediyor olabilir -diyelim ki, neşe -bedeniniz tamamen sağlıklıymış gibi. Ancak, üçüncü ve sonuncu bölüm işin içine girmeden, hiçbir şey gerçekleşmez.

Bütün bu yukarıdakileri kullanarak kaç kişi bir şeyler için dua etmiştir, olacağını bilerek, olması için saatlerce ağlayarak ve yine de hiçbir şey olmaz. Bunun nedeni, son bölümün denkleme girmemiş olmasıdır. Neredeyse herkesin unuttuğu ya da anlamadığı kısım.

Son bölüm, unutulmuş unsur fiziksel bedendir. Bizim örneğimizde, bedeninizin o bölümünün tamamen normal ve iyileşmiş olduğunu hissetmelisiniz. Bu, bedeninizde zihinsel bir patern hissetmek ya da bilinçli bir tarama yapmak değildir. Bunun anlamı, bedenin cevap verdiği yerde gerçek fiziksel hisler duymaktır. Artık ağrı duymazsınız; bunun yerine, odaklandığınız beden bölümünde hayat enerjisi hissedersiniz. Bedeninizin güzelliğini ve sağlıklılığını hissedersiniz. Son adım olan bedenin cevap vermesi başlayınca, her zaman bunu mucizeler takip eder.

Dahası da var. Thoth'un söylediklerine göre, The Isaiah Effect'de tartışılmamış olan, bizler zihinden yarattığımızda, niyetimizin her iki polaritesini de yaratmakta olduğumuzdur. Yani, barış için dua ediyorsak, hem barışı hem savaşı yaratırız. Bugünün dünyasında tam olarak gördüğümüz de budur. Milyonlarca, milyarlarca insan barış için dua etmesine rağmen, dünyamızın bazı bölgelerinde barış ve savaş iç içedir (Şu anda, kırk altı savaş sürmektedir.) Şimdi, bu duruma daha yakından bakalım.

Mer-Ka-Ba alanınız ile birleştirerek yeni, sağlıklı bir dünyanın hayalini kurmanızı istiyorum.

Tanrı'yla beraber bilinçli olarak yaratmak için bildiğiniz her şeyi uygulayın: yeni bir beden için, yeni bir hayat için ve yeni bir dünya için. Siz Tanrı'nın evlatları olduğunuz için, bu güç sizin doğuştan hakkınız ve mirasınızdır. Tanrı ile olan yakın ilişkinizde, her şey mümkündür.

Bu bilgiler, bedeninizin ve içinde yaşadığınız dünyanın ışık olduğunu ve her ikisinin de doğrudan bilincinizle bağlantıda olduğunu anlamanız için bir yoldur. Mer-Ka-Ba enerji alanı ile çevrili olan kalbinizden yaşamak, bu kutsal alanda yaşamak ve yaratmak... Bu gerçekten kim olduğunuz gerçeğini anlamaya doğru atılmış bir sonraki adım ve var oluşunuzdaki kutsal amacın gerçekleştirilmesinin başlangıcıdır. Bu noktada, kesinlikle yükseliş sürecinde olduğunuzu kavrayacaksınız.

Hepimizin eski dostunun kelimeleriyle bitirmek istiyorum:

"Benim bir hayalci olduğumu söyleyebilirsiniz, ancak sadece ben değilim. Mutlaka bir gün siz de bana katılacaksınız ve dünya bir bütün olarak yaşayacak."

John Lennon

Dünyayı Yarattığımız Zaman

Çok yalnızdı Bir olmak

Ve böylece ikiye yarattı

Ve sonra sen oldun.

Masum gözlerin öylesine güzeldi
seni uzaktan ve bir o kadar da yakından sevdim
ve seni anlayamayacağın kadar çok sevdim.
Tanıştığın her insanın gözlerinde seni seyrettiğimi
bilmiyordun,
Rüzgardaki sesimi de duyamıyordun.
Dünya'nın sadece taş ve toprak olduğunu düşünüyordun,
Benim bedenim olduğunu fark etmedin.
Uyuduğunda, kalbinde buluşuyorduk
Ve ruhlarımız Bir olarak sevişiyorlardı.
Böylesine tutkuyla yeni dünyalar doğuruyorduk.
Ancak uyanık olduğunda, hiçbir şey hatırlamıyordun.
Herhangi bir rüya sanıyordun.
Yalnız geçirdiğin bir başka gün.
Kalbinde seni bekliyorum, aşkım, sonsuza kadar.
Sevgimizin gerçeği ve Birlik her zaman var olacaktır.
Sevgimiz Var Olan Her şeyin Matriksidir.
Hatırla, Tatlı Sevgili,
Kalbinde daima seni bekleyeceğim
Küçük olan yerde.